

SEANCES DU VENDREDI 20 DECEMBRE 1985
VERGADERINGEN VAN VRIJDAG 20 DECEMBER 1985ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERINGSEANCE DE L'APRES-MIDI
NAMIDDAGVERGADERING

SOMMAIRE :

MESSAGES :

Chambre des représentants, p. 224.

COMMUNICATIONS :

Page 224.

1. Cour des comptes;
2. Dépenses en marge du budget.

COMPOSITION DES COMMISSIONS (Modification) :

Page 225.

PROJETS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi de finances de l'année budgétaire 1986 et portant prorogation de certaines mesures temporaires.

Discussion générale (suite). — *Orateurs* : MM. A. Geens, Sondag, De Smeyter, Pataer, Lallemand, M. Eyskens, ministre des Finances, M. Verhofstadt, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, de la Politique scientifique et du Plan, p. 225.

Discussion et vote d'articles :

A l'article 37 : *Orateur* : M. de Wasseige, p. 243.

Vote sur les amendements et vote sur les articles réservés, p. 253.

Projet de loi fixant pour l'année 1986 le contingent de l'armée.

Discussion générale. — *Orateurs* : Mme Tyberghien-Vandenbussche, rapporteur, MM. Van Ooteghem, Pécriaux, De Bremaeker, Desmarets, Eicher, le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise, p. 244.

Discussion et vote des articles, p. 251.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1985-1986
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1985-1986

INHOUDOPGAVE :

BOODSCHAPPEN :

Kamer van volksvertegenwoordigers, blz. 224.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 224.

1. Rekenhof;
2. Uitgaven buiten de begroting.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijziging) :

Bladzijde 225.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van financiewet voor het begrotingsjaar 1986 en houdende verlenging van sommige tijdelijke maatregelen.

Algemene bespreking (voortzetting). — *Sprekers* : de heren A. Geens, Sondag, De Smeyter, Pataer, Lallemand, de heer Eyskens, minister van Financiën, de heer Verhofstadt, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan, blz. 225.

Beraadslaging en stemming over artikelen :

Bij artikel 37 : *Spreker* : de heer de Wasseige, blz. 243.

Stemming over de aangehouden amendementen en stemming over de aangehouden artikelen, blz. 253.

Ontwerp van wet tot vaststelling van de legersterkte voor het jaar 1986.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, rapporteur, de heren Van Ooteghem, Pécriaux, De Bremaeker, Desmarets, Eicher, ridder de Donnea, minister van Landsverdediging en minister van het Brussels Gewest, blz. 244.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 251.

Projet de loi modifiant l'article 54bis de l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice de l'art de guérir, de l'art infirmier, des professions paramédicales et aux commissions médicales.

Discussion générale. — *Orateurs* : Mme Smitt, rapporteur, M. Valkeniers, p. 252.

Discussion et vote de l'article unique, p. 253.

NOMINATION DES DELEGUES AU CONSEIL INTERPARLEMENTAIRE CONSULTATIF DE BENELUX :

Page 253.

NOMINATION DES DELEGUES A L'ASSEMBLEE PARLEMENTAIRE DU CONSEIL DE L'EUROPE ET A L'ASSEMBLEE DE L'UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE :

Page 253.

PROJETS DE LOI (Vote) :

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Troisième Convention ACP-CEE de Lomé avec Protocoles, Acte final et Déclarations annexées ainsi qu'un échange de lettres, signés à Lomé le 8 décembre 1984;
2. a) Accord interne de 1985 relatif au financement et à la gestion des aides de la Communauté;
- b) Accord interne relatif aux mesures à prendre et aux procédures à suivre pour l'application de la troisième Convention ACP-CEE de Lomé,

signés à Bruxelles le 19 février 1985, p. 255.

Projet de loi portant approbation de la décision du 7 mai 1985 du Conseil des ministres des Communautés européennes relative au système des ressources propres des Communautés, p. 255.

Projet de loi portant approbation de l'Accord intergouvernemental conclu par les représentants des gouvernements des Etats membres réunis au sein du Conseil lors de la session du Conseil des ministres des Communautés européennes des 23 et 24 avril 1985 relatif à la couverture du budget général des Communautés européennes de l'exercice 1985, p. 255.

Projet de loi modifiant l'article 54bis de l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice de l'art de guérir, de l'art infirmier, des professions paramédicales et aux commissions médicales, p. 255.

Projet de loi fixant pour l'année 1986 le contingent de l'armée, p. 256.

Projet de loi de finances de l'année budgétaire 1986 et portant prorogation de certaines mesures temporaires, p. 257.

COMMUNICATIONS DE M. LE PRESIDENT :

Page 257.

VŒUX DE M. LE PRESIDENT :

Page 257.

PROJETS DE LOI (Dépôt) :

Page 257.

Le gouvernement :

1. Projet de loi portant diverses dérogations à l'article 1er de la loi du 3 mars 1977 relative aux effets de la dissolution des Chambres législatives à l'égard des projets et propositions de loi antérieurement déposés;
2. Projet de loi portant approbation du Protocole, signé à Bruxelles le 23 novembre 1984, modifiant et complétant le traité relatif à l'instauration et au statut d'une Cour de justice Benelux.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 54bis van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunde, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : mevrouw Smitt, rapporteur, de heer Valkeniers, blz. 252.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 253.

BENOEMING VAN DE AFGSVAARDIGDEN BIJ DE RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUX-RAAD :

Bladzijde 253.

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE PARLEMENTAIRE VERGADERING VAN DE RAAD VAN EUROPA EN BIJ DE VERGADERING VAN DE WESTEUROPESE UNIE :

Bladzijde 253.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming) :

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Derde ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé, met Protocollen, Slotakte en Bijgevoegde Verklaringen alsmede een briefwisseling, ondertekend te Lomé op 8 december 1984;
2. a) Intern Akkoord van 1985 betreffende de financiering en het beheer van de steun van de Gemeenschap;
- b) Intern Akkoord inzake maatregelen en procedures nodig ter toepassing van de derde ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé,

ondertekend te Brussel op 19 februari 1955, blz. 255.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Besluit van 7 mei 1985 van de Raad van ministers van de Europese Gemeenschappen betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen, blz. 255.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Intergouvernementeel Akkoord gesloten door de vertegenwoordigers van de regeringen van de lid-staten in het kader van de Raad bijeen, tijdens de zitting van de Ministerraad van de Europese Gemeenschappen op 23 en 24 april 1985, betreffende de financiering van het tekort op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1985, blz. 255.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 54bis van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunde, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, blz. 255.

Ontwerp van wet tot vaststelling van de legersterkte voor het jaar 1986, blz. 256.

Ontwerp van financiewet voor het begrotingsjaar 1986 en houdende verlenging van sommige tijdelijke maatregelen, blz. 257.

MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER :

Bladzijde 257.

WENSEN VAN DE VOORZITTER :

Bladzijde 257.

ONTWERPEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 257.

De regering :

1. Ontwerp van wet houdende verscheidene afwijkingen van artikel 1 van de wet van 3 maart 1977 betreffende de gevolgen van de ontbinding der Wetgevende Kamers ten aanzien van de vroeger ingediende ontwerpen en voorstellen van wet;
2. Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1984, tot wijziging en aanvulling van het verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 257.

M. Somers. — Proposition de loi fédéralisant la Société nationale des chemins de fer belges par la création de conseils d'administration composés en fonction des communautés afin de permettre une politique des transports publics ferroviaires efficace et justifiée au point de vue budgétaire, d'assurer la participation des communautés et d'établir une coordination sur le plan de l'agglomération de Bruxelles, des liaisons ferroviaires et des contacts internationaux.

M. Moureaux :

- a) Proposition de loi portant modification de la loi du 20 avril 1874 relative à la détention préventive;
- b) Proposition de loi portant modification de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions.

M. Trussart. — Proposition de loi modifiant le Code électoral et les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966.

M. Gijs. — Proposition de loi modifiant l'article 2 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

M. Somers. — Proposition de loi modifiant le Code d'instruction criminelle.

M. de Wasseige :

1. Proposition de loi visant à introduire le revisorat d'entreprises dans les institutions d'enseignement subventionné;
2. Proposition de loi concernant la modération salariale visant à soutenir le pouvoir d'achat des travailleurs et des allocataires sociaux.

PROPOSITIONS (Dépôt) :

Page 258.

M. Egelmeers. — Proposition de modification du règlement du Sénat.

MM. de Wasseige et Péciaux. — Proposition de résolution relative au plan d'équipement du secteur de l'électricité pour 1985-1995.

M. Basecq. — Proposition d'institution d'une commission d'enquête chargée d'étudier les problèmes relatifs aux importations et aux utilisations frauduleuses d'hormones destinées à l'engraissement du bétail et plus spécialement au respect de l'application des lois et règlements se rapportant à cette matière.

INTERPELLATIONS (Demandes) :

Page 258.

M. Bataille :

1. Au secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture sur « la politique en matière de produits laitiers »;
2. Au secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture sur « l'application de la législation concernant l'utilisation des substances hormonales ».

M. Deworme au ministre des Relations extérieures sur « la transformation du Sud-Luxembourg en pôle de développement européen ».

M. Van In au Premier ministre sur « des violations condamnables de la Constitution et de la loi ».

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 257.

De heer Somers. — Voorstel van wet tot federalisering van de Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen door de oprichting van raden van beheer, samengesteld in functie van de gemeenschappen, om een efficiënt en budgettair verantwoord beleid inzake het openbaar vervoer per spoor mogelijk te maken, de inspraak van de gemeenschappen te verzekeren en een coördinatie voor de agglomeratie Brussel, de internationale spoorverbindingen en contacten vast te leggen.

De heer Moureaux :

- a) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 20 april 1874 betreffende de voorlopige hechtenis;
- b) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen.

De heer Trussart. — Voorstel van wet houdende wijziging van het Kieswetboek en van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

De heer Gijs. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De heer Somers. — Voorstel van wet tot wijziging van het Wetboek van strafvordering.

De heer de Wasseige :

1. Voorstel van wet strekkende om het bedrijfsrevisorat in te voeren in de instellingen van het gesubsidieerd onderwijs;
2. Voorstel van wet betreffende de loonmatiging strekkende om de koopkracht van de werknemers en de sociale-uitkerings-trekkers in stand te houden.

VOORSTELLEN (Indiening) :

Bladzijde 258.

De heer Egelmeers. — Voorstel tot wijziging van het reglement van de Senaat.

De heren de Wasseige en Péciaux. — Voorstel van resolutie betreffende het uitrustingsplan van de elektriciteitssector voor 1985-1986.

De heer Basecq. — Voorstel tot instelling van een onderzoekscommissie belast met het bestuderen van de problemen betreffende de invoer en het onwettig gebruik van hormonen voor het vee, met name van vee en inzonderheid betreffende de naleving van de wetten en verordeningen ter zake.

INTERPELLATIES (Verzoeken) :

Bladzijde 258.

De heer Bataille :

1. Tot de staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw over « het beleid inzake zuivelprodukten »;
2. Tot de staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw over « de toepassing van de wetgeving betreffende het gebruik van de hormoonpreparaten ».

De heer Deworme tot de minister van Buitenlandse Betrekkingen over « de omvorming van Zuid-Luxemburg tot Europese ontwikkelingskern ».

De heer Van In tot de Eerste minister over « de te laken hand- en spandiensten bij het schenden van Grondwet en wet ».

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 5 m.
De vergadering wordt geopend te 14 u. 5 m.

BOODSCHAPPEN — MESSAGES

De Voorzitter. — Bij boodschap van 23 juli 1985 zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals het ter vergadering van die dag werd aangenomen, het ontwerp van wet betreffende de namen en voornamen.

Par message du 23 juillet 1985, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance de ce jour, le projet de loi relatif aux noms et prénoms.

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

De Voorzitter. — Bij boodschappen van dezelfde dag deelt de Kamer tevens mede dat zij heeft aangenomen, zoals zij haar door de Senaat werden overgezonden, de ontwerpen van wet :

1° Houdende fiscale en andere bepalingen;

Par message du même jour, la Chambre fait également connaître qu'elle a adopté, tels qu'ils lui ont été transmis par le Sénat, les projets de loi :

1° Portant des mesures fiscales et autres;

2° Betreffende de verjaring van de beroepsaansprakelijkheid van de advocaat en de bewaring van het archief;

2° Relatif à la prescription en matière de responsabilité professionnelle de l'avocat et de conservation des archives;

3° Houdende wijziging van de wet van 28 december 1967 betreffende een uitgesteld loon in land- en tuinbouw;

3° Modifiant la loi du 28 décembre 1967 relative à l'octroi d'un salaire différé dans l'agriculture et l'horticulture;

4° Houdende oprichting van een Commissie Arbeid ten behoeve van het gezin.

4° Portant création d'une Commission du travail familial.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

De Voorzitter. — Bij boodschap van 19 december 1985 zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals zij ter vergadering van die dag werden aangenomen :

1 voorstel van akte van staatsnaturalisatie met vrijstelling van de verblijfsvoorwaarde;

6 voorstellen van akte van staatsnaturalisatie met vrijstelling van het registratierecht;

74 voorstellen van akte van staatsnaturalisatie;

1 voorstel van akte van gewone naturalisatie met vrijstelling van de verblijfsvoorwaarde;

13 voorstellen van akte van gewone naturalisatie met vrijstelling van het registratierecht;

429 voorstellen van akte van gewone naturalisatie;

1 voorstel van akte van gewone naturalisatie met vrijstelling van de verblijfsvoorwaarde, in toepassing van de wet van 17 maart 1964;

48 voorstellen van akte van gewone naturalisatie in toepassing van de wet van 17 maart 1964.

Par message du 19 décembre 1985, la Chambre des représentants transmet au Sénat, telles qu'elles ont été adoptées en sa séance de ce jour :

1 proposition d'acte de grande naturalisation avec dispense de la condition de résidence;

6 propositions d'acte de grande naturalisation avec dispense du droit d'enregistrement;

74 propositions d'acte de grande naturalisation;

1 proposition d'acte de naturalisation ordinaire avec dispense de la condition de résidence;

13 propositions d'acte de naturalisation ordinaire avec dispense du droit d'enregistrement;

429 propositions d'acte de naturalisation ordinaire;

1 proposition d'acte de naturalisation ordinaire avec dispense de la condition de résidence, par application de la loi du 17 mars 1964;

48 propositions d'acte de naturalisation ordinaire par application de la loi du 17 mars 1964.

Bij boodschap van dezelfde dag zendt de Kamer eveneens aan de Senaat, zoals het ter vergadering van die dag werd aangenomen, een ontwerp van akte van naturalisaties.

Par message du même jour, la Chambre transmet également au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance de ce jour, un projet d'acte de naturalisations.

— Verwezen naar de commissie voor de naturalisaties.

Renvoi à la commission des naturalisations.

De Voorzitter. — Bij boodschappen van 19 december 1985 deelt de Kamer van volksvertegenwoordigers tevens mede dat zij heeft aangenomen, zoals zij door de Senaat geamendeerd werden :

— Een voorstel tot toekenning van de gewone naturalisatie met vrijstelling van het registratierecht;

Par messages du 19 décembre 1985, la Chambre des représentants fait également connaître qu'elle a adopté, telles qu'elles ont été amendées par le Sénat :

— Une proposition accordant la naturalisation ordinaire avec dispense du droit d'enregistrement;

— Deux propositions accordant la naturalisation ordinaire;

— Deux propositions accordant la naturalisation ordinaire avec dispense de la condition de résidence.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — En exécution de l'article 116 de la Constitution, la Cour des comptes a transmis au Sénat, par dépêche du 11 décembre 1985, le 142e cahier d'observations.

Overeenkomstig artikel 116 van de Grondwet heeft het Rekenhof aan de Senaat gezonden, bij dienstbrief van 11 december 1985, het 142e boek van opmerkingen.

Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Dépenses en marge du budget — Uitgaven buiten de begroting

M. le Président. — En application de l'article 24, alinéa 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le Premier ministre a donné connaissance au Sénat, par dépêche du 16 décembre 1985, de la délibération (n° 2942), prise par le Conseil des ministres et relative à des dépenses faites en marge du budget.

Overeenkomstig artikel 24, tweede lid, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, heeft de Eerste minister, bij dienstbrief van 16 december 1985, aan de Senaat kennis gegeven van de beraadslaging (nr. 2942), door de Ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financien.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au Premier ministre.

Van deze mededeling wordt aan de Eerste minister akte gegeven.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modification

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijziging

M. le Président. — Le bureau est saisi d'une demande tendant à modifier la composition de la commission de l'Enseignement et de la Science :

M. Moureaux remplacerait M. Deworme comme membre effectif;

M. Deworme remplacerait M. Moureaux comme membre suppléant.

Bij het bureau is een voorstel ingediend tot wijziging van de samenstelling van de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap :

De heer Moureaux zou de heer Deworme vervangen als effectief lid;

De heer Deworme zou de heer Moureaux vervangen als plaatsvervangend lid.

Pas d'opposition ?

Geen bezwaar ?

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN FINANCIEWET VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986 EN HOUDENDE VERLENGING VAN SOMMIGE TIJDELIJKE MAATREGELEN

Hervatting van de algemene beraadslaging en stemming over artikelen

PROJET DE LOI DE FINANCES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1986 ET PORTANT PROROGATION DE CERTAINES MESURES TEMPORAIRES

Reprise de la discussion générale et vote d'articles

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene bespreking van het ontwerp van financiewet voor het begrotingsjaar 1986.

Nous reprenons la discussion générale du projet de loi de finances de l'année budgétaire 1986.

Het woord is aan de heer André Geens.

De heer A. Geens. — Mijnheer de Voorzitter, bij de discussie over deze financiewet hebben we het uiteraard en onvermijdelijk over de financiële situatie van dit land, waarvan wij ons allen bewust zijn hoe ernstig deze is.

Men spreekt zeer veel over het saneren van de overheidsfinanciën en over de manieren om dat te bereiken. Eén van de essentiële regelen daartoe zijn de procedures en afspraken die men maakt aangaande de begrotingsopstelling en de eerbiediging daarvan. Mag ik dienaangaande dan toch bij herhaling — ik meen dat men het daarover reeds wel zal hebben gehad in deze vergadering — de aandacht vestigen op artikel 9 van de organieke wet van 28 juli 1963 waarin uitdrukkelijk is vermeld dat het ontwerp van begroting wordt gedrukt door toedoen van de minister van Financiën en uitgedeeld aan de leden van de Wetgevende Kamers uiterlijk op 30 september vóór de opening van het begrotingsjaar ?

De elementaire taak van het Parlement wordt vanzelfsprekend onmogelijk wanneer dit niet het geval is. Wanneer we dan worden geconfronteerd met een situatie zoals deze vandaag en er zelfs geen ontwerp van Rijksmiddelenbegroting beschikbaar is, is het enorm moeilijk, zonet onmogelijk, de maatregelen die in de financiewet worden ingeschreven op hun juiste waarde te beoordelen. Er is geen begroting voor 1986, hoewel wij vóór de verkiezingen bij herhaling hebben horen verklaren dat het opmaken van de begroting voor 1986 klein bier zou zijn en dat het helemaal geen moeilijkheden zou opleveren. Men heeft zelfs op sommige momenten cijfers gepubliceerd.

De vorige regering bestond uit dezelfde coalitie als de huidige en heeft de gelegenheid gehad om op het normale tijdstip dat daarvoor gebruikelijk is, namelijk in de maand juli, de begroting voor 1986 op te stellen. Ze heeft daartoe de moed niet gehad, noch de mogelijkheid omwille van interne spanningen. Wij hebben nu dezelfde meerderheid. Mag ik er daarbij aan herinneren dat, indien er vandaag geen begroting voor 1986 is, het te wijten is aan het initiatief van de meerderheid om de verkiezingen van juni te verschuiven naar december, wat dan uiteindelijk oktober is geworden ? De resultaten waarmee we vandaag zijn geconfronteerd, liegen er niet om. Vóór de verkiezingen werd gezegd dat er geen problemen waren voor de begroting 1986. Na de verkiezingen zouden er zeer grote problemen en zeer grote moeilijkheden zijn. Er schijnen nu allerlei lijken uit de kast te vallen. Er is hier deze ochtend reeds gewezen op een voorlopig vastgesteld tekort van 541 miljard, in plaats van de oorspronkelijke 495 miljard of 487 miljard, of 11,5 pct. van het bruto nationaal produkt. De oorzaak hiervan is, volgens de minister, te wijten aan de lagere ontvangsten. Hij wil die begroting aanvaarden. Maar dan geeft de minister impliciet toe dat op het ogenblik van de bespreking van de Rijksmiddelenbegroting, de verschillende sprekers en fracties gelijk hadden toen zij er destijds hebben op gewezen dat de gebruikte elasticiteitscoëfficiënten overdreven waren omdat ze niet beantwoordden aan de realiteit en te optimistisch waren.

Wanneer dit vandaag juist blijkt te zijn, vraag ik de minister daar in de toekomst zijn conclusies uit te trekken en er rekening mee te houden. Die 11,5 pct. van het bruto nationaal produkt is een heel ander cijfer dan de oorspronkelijke regeringsdoelstelling van 1982 van 6,9 pct. De feitelijke vermindering van dat tekort bedraagt, alle inspanningen ten spijt, iets meer dan 1 pct. van het bruto nationaal produkt over vier jaar.

De huidige doelstelling is 8,5 pct. op het einde van 1987. Mijnheer de minister, dat betekent in termen van het bruto nationaal produkt 3 pct. besparen over een periode van anderhalf jaar.

Wij bespreken momenteel de financiewet met de voorlopige kredieten. De begroting 1986 is nog niet klaar. Het interesseert ons heel erg enig inzicht te krijgen in het voornemen en in de plannen van de regering wat betreft die begroting 1986.

Ik wil niet zo ver gaan als de vorige spreker met te zeggen dat die 3 pct. ons gaat leiden naar 300 miljard besparing. Hoe u het echter draait of keert, de brutobesparing zal tussen 200 à 250 miljard liggen. Dat zult u niet kunnen ontkennen. Het interesseert ons uiteraard ten eerste of dit wel redelijk en mogelijk is en of men zich voldoende bewust is van de omvang van de distorsies wanneer deze drastische maatregelen worden genomen. We kunnen evenwel niet vooruitlopen op de beslissingen die zullen worden genomen.

De doelstelling wordt erg bemoeilijkt door een aantal indicatoren die erop wijzen dat het ons allen toch eigenlijk niet zo schitterend gaat als u in sommige uiteenzettingen wil laten uitschijnen. In het recente rapport van de OESO maakt men de prognose dat de toename van ons bruto nationaal produkt in 1986 1,5 pct. zal bedragen, daar waar het Europese gemiddelde 2 pct. zal bereiken. Ik wil dan nog niet spreken over de groei die men voorspelt voor Japan en de Verenigde Staten.

U gaat er prat op, gedeeltelijk terecht, dat de inflatie verlaagt. Maar, door deze verlaagde inflatie, die inderdaad een aantal positieve invloeden heeft, zal de Staat minder inkomsten hebben zodat het van kapitaal belang is bij het opstellen van de begroting 1986 de ontvangsten op een correcte wijze te ramen.

Ik wil nog op andere factoren wijzen, zoals het concurrentievermogen, waar wij de jongste jaren terrein hebben verloren. Ik lees in een recent verslag dat dit ten aanzien van Nederland 12 pct. en van Duitsland 6 pct. bedraagt, met als gevolg dat onze handelspositie en onze handel met Duitsland sterk achteruitgaan. Er bestaan trouwens verslagen van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel die daaromtrent alarmkreten laten horen. Door het feit dat onze concurrentiepositie tegenover Nederland zo erg verzwakt wordt, wordt Nederland onze zwaarste concurrent op de Duitse markt, waardoor ons marktaandeel in Duitsland krimpt. Hoe laag onze inflatie ook is of hoeveel ze is vertraagd, in vergelijking met Duitsland ligt ze nog altijd zeer hoog. Zij bedraagt meer dan het dubbele van deze in Duitsland. Daar is het inflatiecijfer 1,8 pct. waar het bij

ons nog altijd boven de 4,5 pct. ligt. De minister zegt wel dat het tegen het einde van het jaar tot 4 pct. zal dalen. Zelfs wanneer het tot 4 pct. wordt teruggebracht, is het nog altijd een half procent hoger dan in Nederland.

U hebt altijd gezegd, mijnheer de Eerste minister, dat u alle middelen zult aanwenden om onze munt te verdedigen. Ik wil dat graag geloven. Het zou erg zijn indien u dat niet zou doen. Ik wil u echter toch confronteren met een uitspraak van de Westduitse minister van Financiën, die zegde dat de inflatieverschillen tussen de verschillende Europese landen zullen leiden tot een herziening van de muntpariteit in het Europees monetair systeem. Hier rijst de grote vraag of onze munt op dat ogenblik in staat zal zijn op lange termijn de sterke munten te blijven volgen.

Wij hebben allen de jongste dagen een onaangenaam gevoel gehad bij de discussies over de rentevoeten. Het moet ons van het hart dat wij de indruk hebben dat u iets te voorbarig bent geweest met uw verklaringen aan de pers over een daling van de rentevoet. Het kan toch niet goed zijn voor onze situatie en voor ons aanzien in het buitenland dat de minister van Financiën vandaag vertelt dat de interestvoeten zullen dalen en dat de financiële instellingen morgen het tegenovergestelde zeggen en sommige zelfs beweren dat zij meer zullen doen dan in het verleden. Hierbij rijzen toch fundamentele vragen. Het is hoog tijd dat er hieromtrent enige rust en duidelijkheid ontstaat, niet alleen omwille van onze reputatie in het buitenland, maar ook omwille van de rust van de binnenlandse spaarders. Indien er te veel rumoer wordt gemaakt over de interestvoet, ontstaat er het gevaar van de kapitaalvlucht.

Wat de financiewet zelf betreft, zullen we relatief kort zijn. Hierop is immers deze morgen reeds uitvoerig ingegaan en het lijkt ons nutteloos alles zeven keer te herhalen. Wij stellen vast dat de gevraagde voorlopige kredieten in de financiewet gemiddeld 30 pct. bedragen. Wij aanvaarden dat er verschillen zijn naargelang van de behoeften. Voor de middelen van de gemeenschappen en de gewesten is er echter precies in 25 pct. voorzien. Is er soms geen planning voor de financiële behoeften van de gemeenschappen en de gewesten? Ik heb de indruk dat er geen rekening is gehouden met de gemeenschappen en de gewesten en dat men gewoon de lineaire regel heeft toegepast. Ik hoop dat dit niet betekent dat de *ristorno's* niet zullen worden herzien. U zult ter zake verwijzen naar het overlegcomité. De regering moet er nochtans zorg voor dragen dat de gemeenschappen en de gewesten voldoende middelen krijgen.

Vervolgens wil ik het hebben over hoofdstuk III van de financiewet, dat ons inziens niet thuishoort in deze wet, maar onderwerp had moeten zijn van een aparte wet. De regering breekt hier, vooral in artikel 34, haar belofte om de belastingen niet te verhogen. Ik weet wel dat men dat niet graag hoort, en ik weet ook wel dat de minister zal antwoorden dat hierdoor enkel de bestaande situatie wordt doorgetrokken.

Mijnheer de minister, u trekt hierdoor nog meer dan in het verleden de politieke geloofwaardigheid in twijfel, indien dit nog kan tenminste. De vorige staatssecretaris voor Openbaar Ambt en Financiën heeft over deze solidariteitsbijdrage gezegd: « Daarenboven zal deze maatregel een laatste maal worden toegepast, vermits krachtens artikel 33 van de herstellwet van 31 juli 1984 de voorschriften van artikel 11 » — die slaan op deze solidariteitsbijdrage — « op 31 december 1985 zullen ophouden van kracht te zijn. »

Het gaat hier over de uitdrukkelijke belofte van een staatssecretaris in functie, verantwoordelijk voor de openbare financiën. Het was een duidelijk antwoord aan de bezorgdheid van het overheidspersoneel. En hoewel de maatregel al sinds 1981 bestaat, is het toch een nieuwe belasting zoals ook de heer de Wasseige vanmorgen heeft beklemtoond. Het is een bijkomende last van 7 miljard op de ambtenaren in openbare dienst. Zo iets kunnen wij onmogelijk accepteren. Het zou veel gezonder geweest zijn en veel logischer, hiervoor een afzonderlijk ontwerp te maken ofwel deze maatregel op te nemen in begrotingsvoorstellen voor 1986 en 1987. Dit is een verdoken belasting die haar naam niet wil bekennen. Ook andere artikelen van dit ontwerp horen er niet in thuis en zouden beter in een aparte wet zijn ondergebracht, maar ik wil daar niet verder op ingaan. Om al deze redenen zullen wij dit ontwerp niet goedkeuren. (Applaus op de banken van de Volksunie.)

M. le Président. — La parole est à M. Sondag.

M. Sondag. — Monsieur le Président, mon intervention sera brève. Elle a simplement pour but de clarifier certaines interprétations données en séance plénière de la Chambre des représentants à l'article 3 de la loi des finances qui touche au secteur « agriculture ».

C'est certainement par erreur que l'honorable rapporteur à la Chambre a déclaré, suivant le *Compte rendu analytique*, que cet article 3 « règle le problème du Fonds d'investissement agricole ». Il s'agit évidemment du Fonds agricole et non du Fonds d'investissement agricole

dont, en 1985, les dépenses étaient déjà entièrement budgétisées au budget du ministère de l'Agriculture. Je tenais à apporter cette correction.

Par contre, le Fonds agricole est lui-même alimenté par trois sources : 1° Des articles budgétaires; 2° Une alimentation débudgétisée provenant du remboursement par la Communauté européenne au titre de frais de perception de 10 p.c. des prélèvements agricoles et des droits de douane versés en tant que ressources propres de la Communauté; 3° Des ressources particulières provenant entre autres de diverses récupérations des cautions acquises et des concours du Feoga, section orientation, aux dépenses effectuées par la Belgique, tous dossiers complexes, souvent litigieux, traités par le département de l'Agriculture lui-même.

Je suppose que l'article 3 porte uniquement sur la budgétisation de la partie mise à la disposition du ministre des Finances au titre des 10 p.c. alors que les recettes particulières, que seul le département de l'Agriculture peut d'ailleurs évaluer, resteront inscrites et affectées au Fonds agricole comme recettes particulières et gérées comme telles par le département de l'Agriculture.

Pouvant régulièrement apprécier l'efficacité du travail accompli par l'administration du Fonds agricole dans des matières complexes et techniques, je souhaite que le ministre des Finances puisse me rassurer à ce sujet et me confirmer cette interprétation, comme cela apparaît d'ailleurs dans l'exposé des motifs pour le montant inscrit au titre des douzièmes provisoires : 351,3 millions, soit le quart de 1 405 millions. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Smeyster.

De heer De Smeyster. — Mijnheer de Voorzitter, de ministers van Begroting en van Financiën zijn gelukkig de politieke toestand — de wetgevende verkiezingen van 13 oktober 1985 — te kunnen invoeren om het niet-opstellen van de begroting voor 1986 te rechtvaardigen.

Zo moest de regering-Martens V geen uitleg geven over het falend beleid in 1985, vooral op fiscaal terrein, en laat de regering-Martens VI het Parlement nog niet in haar kaarten kijken voor het te voeren beleid van 1 januari 1986 af.

Dat is jammer, want artikel 111 van de Grondwet bepaalt dat de besluiten en tarieven voor de inning van de belastingen ieder jaar vóór 1 januari moeten worden goedgekeurd. Ik verwijs naar artikel 24, waar de regering zelfs aan toevoegt « met inbegrip van de wetten, besluiten en tarieven die slechts een tijdelijk of voorlopig karakter hebben ». Deze toevoeging laat zeker geen ruimte voor de beloofde belastingverlaging, hoewel er in de commentaar bij artikel 24 wordt verwezen naar de integrale toepassing van de wet-Grootjans van 1 augustus 1985.

Is er geen sprake van belastingverhoging, dan is er nog veel minder sprake van belastingverlaging en komt Martens VI nu tot stagnatie van de belastingdruk. Vóór 13 oktober 1985 was er een belofte tot vermindering, na 13 oktober 1985 een stagnatie, maar van 1 januari 1986 af komt er wel een verhoging door deze financiewet. Ik zal straks het bewijs leveren.

Martens VI ziet zich al autoritair, met of zonder volmachten. In artikel 28 veroorlooft deze regering zich reeds voorlopige kredieten te gebruiken naargelang van het geval, en met akkoord van alleen de minister van Begroting.

U moet weten dat deze voorlopige kredieten uitgetrokken worden op het ontwerp van wet houdende de Rijksschuldbegroting voor het jaar 1986.

Mijnheer de Voorzitter, ik vraag u of u kennis hebt gekregen van dit ontwerp en, in bevestigend geval, waarom u dit ontwerp niet hebt meegedeeld aan de leden van deze Hoge Vergadering. Ik merk op dat ons land nog steeds in een parlementaire democratie leeft en dat de regels hiervan moeten worden gevolgd door iedereen, ook door de regering en door de ministers. Welnu, in deze parlementaire democratie gaat de Senaat vandaag voorlopige kredieten toekennen op basis van een onbekend ontwerp.

De verlengingen van de voorlopige, tijdelijke of op 31 december 1985 beëindigde invorderingen zijn wel bekend en duidelijk vermeld. Hoewel de vorige regering steeds ontkende dat deze invorderingen het karakter van een belasting hadden, staat nu uitdrukkelijk vermeld in artikel 24 dat het gaat om directe of indirecte belastingen. Nu kan men begrijpen dat Martens VI het heeft over de stagnatie van de belastingdruk in plaats van over de verlaging van de belastingdruk. Er wordt dus erkend dat de twee procent indexkoppeling van begin 1986, die verbeurd verklaard wordt, een verdoken belasting is, juist zoals de vorige.

De Vice-Eerste minister en minister van Begroting vertoont een nog grotere klucht met het artikel 34. Daarin is hij volkomen het noorden kwijt of heeft hij een staatsambtenaar op zijn neus zitten.

Dat hij als PVV'er allergisch is voor alles waar het woord « syndicaal » in voorkomt, weten wij intussen al, maar dat hij het syndicaal statuut, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*, ook terzijde schuift, kan toch niet worden genomen.

Daarom sta ik speciaal stil bij dit artikel 34. Even het geheugen opfrissen. In 1981 werd een eenmalige solidariteitsbijdrage ingevoerd op de wedden van het jaar 1982. Onder Martens V bleef deze eenmalige bijdrage bestaan tijdens de jaren 1983, 1984 en 1985. Dat is samen vier jaar.

Een ieder herinnert zich nog wel de perikelen rond de verlenging, voor 1985, met terugwerking, door minister Nothomb. Dat was een fraai staaltje van woordbreuk en machtsmisbruik.

Artikel 34 van dit wetsontwerp houdt opnieuw de verlenging in van de solidariteitsbijdrage voor personeelsleden die rechtstreeks of onrechtstreeks worden bezoldigd door de openbare sector en dit tot 31 december 1986.

De regering breekt hier eens te meer haar gegeven woord. Herhaalde malen, waarvan tweemaal in officiële documenten, namelijk in de memorie van toelichting bij de herstelwet van 31 juli 1984 en in het commissieverslag van de behandeling van wetsontwerp nummer 1104 van 17 januari 1985, zitting 1984-1985, ter bekrachtiging van het koninklijk besluit van 29 december 1984 tot verlenging van de solidariteitsbijdrage, heeft de regering zelf een argumentatie gegeven waarom een verlenging van deze specifieke inlevering voor het overheidspersoneel niet langer kon en mocht worden overwogen. Wij citeren letterlijk : « Sedert 1 juli 1974 is er geen enkele verhoging van de wedden meer geweest. Bovendien geldt de solidariteitsbijdrage specifiek voor de overheidssector. Vermits geleidelijk aan andere maatregelen worden genomen om aan de overheidsdiensten gelijkaardige offers op te leggen als aan de loontrekkenden in de privé-sector, is het billijk geen verdere toepassing van deze bijdrage te plannen na 31 december 1985. »

Niettegenstaande deze officiële verklaringen wordt de solidariteitsbijdrage door artikel 34 nogmaals verlengd.

Ik kom nu tot het syndicaal statuut en artikel 34. In artikel 2, paragraaf 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en haar personeel staat uitdrukkelijk dat de bevoegde overheden niet, dan na onderhandeling, maatregelen kunnen nemen met betrekking tot de grondregelingen van onder meer de bezoldigingsregeling. Paragraaf 2 van dit artikel bepaalt dat ook over wetsontwerpen of over ontwerpen van decreet betreffende deze aangelegenheden moet worden onderhandeld. Deze wettelijke bepaling wordt in twee koninklijke besluiten nader uitgewerkt. Het koninklijk besluit van 28 september 1984 omschrijft situaties waarin niet moet worden onderhandeld. Het gaat hier om situaties met betrekking tot 's lands veiligheid of defensie, om natuurrampen of situaties waardoor de openbare gezondheid wordt bedreigd en om andere gevallen zoals bijvoorbeeld spoedgevallen waarin na onderhandeling en bij koninklijk besluit wordt bepaald dat er niet moet worden onderhandeld.

Deze onderhandelingsplicht wordt beschouwd als een substantiële vormvereiste. Indien zij niet wordt nageleefd, zijn de in die omstandigheden genomen maatregelen voor vernietiging vatbaar.

Het komt er nu op aan of de solidariteitsbijdrage kan worden beschouwd als een grondregeling inzake de bezoldigingsregeling. Hier is het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 belangrijk. In artikel 4, 1°, d, van dit koninklijk besluit wordt bepaald dat de bescherming van de wedde, de bezoldiging, het loon of de weddetoelage tot die grondregelingen behoort. In dit verband is het van belang dat de bepalingen van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon van kracht zijn zowel voor de openbare sector als voor de privé-sector en wat het advies betreft, rechtstreeks vallen onder de bevoegdheid van de Nationale Arbeidsraad. Hieruit volgt dat inzake inhoudingen voor fiscaliteit en sociale zekerheid het syndicaal statuut niet van toepassing is. Hieruit volgt echter ook dat inhoudingen, andere dan deze voorkomend in de wet op de bescherming van het loon — zoals bijvoorbeeld de solidariteitsbijdrage —, wel als grondregel en dus als onderhandelingsmaterie dienen te worden beschouwd.

Het regeringsstandpunt in deze kwestie wordt verwoord in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 29 augustus 1985. Inhoudingen op de wedde, specifiek van de overheidssector, worden niet beschouwd als deel uitmakend van de bezoldigingsregeling, onder meer omdat ze meestal slechts een tijdelijk karakter hebben. Ze zijn dus geen onderhandelingsmaterie.

Dit standpunt is uiterst betwistbaar, niet alleen omdat de solidariteitsbijdrage nog moeilijk te beschouwen is als een tijdelijke aangelegenheid, vermits ze als sinds 1981 onafgebroken van kracht is. Boven-

dien is deze interpretatie duidelijk in strijd met de geest en de letter van de wet op het syndicaal statuut.

Uit het protocol, houdende de conclusies van de onderhandelingen die op 17 juni 1985 werden gevoerd over dit koninklijk besluit, blijkt duidelijk dat ook de sociale partners de visie van de regering afwijzen.

Ik citeer bladzijde 5 van het protocol :

« Artikel 4, 1°.

a) De drie representatieve vakorganisaties wensen de toevoeging van volgende onderhandelingsmateries :

f) De uitbetalingsmodaliteiten van de wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage;

g) De aan de overheidssector specifieke regels inzake inhoudingen op de wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage. »

« Zij betogen dat deze materies van essentieel belang zijn voor het personeel; zeer belangrijk is meer bepaald het tijdstip en de periodiciteit der betalingen enerzijds, en de inhoudingen die alleen van toepassing zijn voor het overheidspersoneel anderzijds; »

« Onder verwijzing naar artikel 4, 1°, d, 2°, d, en artikel 5, 6°, van het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit, stellen de drie representatieve vakorganisaties dat deze materies moeten worden aangewezen als grondregels, aangezien de bovenvermelde materies deel uitmaken van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon der werknemers. »

« b) De afvaardiging van de overheid wenst niet in te gaan op deze vraag en oordeelt artikel 4, 1°, ongewijzigd te moeten behouden, omdat modaliteiten moeilijk als grondregelingen kunnen worden beschouwd en omdat de bedoelde inhoudingen op de wedde geen deel uitmaken van de bezoldigingsregeling en meestal slechts een tijdelijk karakter hebben. »

Indien men zou stellen dat het geen onderhandelingsmaterie betreft, dan is het overlegmaterie. In artikel 11 van de wet op het syndicaal statuut wordt dit duidelijk bepaald. Ook in het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 kunnen passages worden aangehaald die in deze richting wijzen : « Uit de tekst zelf van de wet, artikel 2, § 1, 1°, en artikel 11, § 1, 2°, valt af te leiden dat eenmaal de onderhandelingsmateries zijn aangewezen door de opgave van de grondregelingen, *a contrario* overleg moet gepleegd worden over alle andere materies met betrekking tot de vijf bovengenoemde rubrieken... » en « ...Uit de bevorderingen van de artikelen 2, §§ 1 en 2, en van artikel 11, § 1, van de wet van 19 december 1974 kan verder worden afgeleid dat de formele norm — wet, koninklijk besluit, ministerieel besluit, andere verordeningbepalingen —, waarin de algemene maatregelen vertaald zijn, van geen belang is om te weten of een aangelegenheid aan de onderhandelings- of aan de overlegprocedure moet worden onderworpen. »

De stelling dat al wat niet wordt beschouwd als onderhandelingsmaterie verwezen wordt naar de overlegprocedure, blijkt ook uit de voorbereidende werken van de wet waar de wil van de wetgever wordt weergegeven.

Nog een citaat : « Het streven naar de beperking van de onderhandeling tot het essentiële brengt de verplichting mede te voorzien in een andere procedure... Dit is de reden van het bestaan van het overleg zelf. » Dit citaat kan men terugvinden in het gedrukt stuk nummer 889 van de Kamer van volksvertegenwoordigers van het zittingsjaar 1970-1971, nummer 1, op bladzijde 6.

Nog een ander citaat : « Buiten de onderhandelingsprocedure, die de kern uitmaakt, blijkt er ook een overlegprocedure voor de minder belangrijke zaken te bestaan. » Dit citaat komt uit het gedrukt stuk van de Senaat, nummer 367, nummer 2, bladzijde 4, zitting 1974.

Hieruit blijkt overduidelijk dat het advies van de Raad van State ten eerste gericht was om te weten of de verlenging van de solidariteitsbijdrage, zonder onderhandeling of overleg, niet in strijd is met de wet op het syndicaal statuut. Gezien de uiteenlopende interpretaties en in het belang van de rechtszekerheid en de correcte toepassing van de wet op het syndicaal statuut, zou de raadpleging van de Raad van State geen overbodige luxe zijn geweest.

Trouwens, het zou niet verenigbaar zijn met de wet dat onder de bezoldigingsregeling alleen de positieve zijden in de nieuwe wet inzake het syndicaal statuut in aanmerking komen en niet de negatieve, *in casu* de afhoudingen opgelegd ingevolge artikel 34. De solidariteitsbijdrage kan nu nog moeilijk worden beschouwd als hebbende een tijdelijk karakter, aangezien zij sedert 1981-1982 onafgebroken wordt ingehouden.

Het advies van de Raad van State zou derhalve gewenst geweest zijn om te weten of de visie van de Vice-Eerste minister, namelijk dat de inhoudingen op de wedde en vooral de solidariteitsbijdrage, niet aan de syndicale raadpleging, hetzij via onderhandelingen, hetzij via overleg, dienen te worden onderworpen, al dan niet strijdig is met de wet op het syndicaal statuut.

Het is uw verantwoordelijkheid, mijnheer de Voorzitter.

Nog een woordje over artikel 35 of de tenlasteneming van de uitgaven voor het brugrustpensioen voor werknemers ten bedrage van 20 pct. voor de Staat, maar 80 pct. voor de pensioenkas.

Sinds de herstellwet van 22 januari 1985, artikel 10, is het duidelijk geworden dat de regering streeft naar een geleidelijke gelijkschakeling tussen conventionele bruggepensioneerden, brugrustgepensioneerden en degenen die een rustpensioen genieten en dat zij tracht de lasten zoveel mogelijk te laten dragen door het pensioenbudget van de werknemers dat voor 1985 gecijferd wordt op meer dan 30 miljard, bedrag dat de komende jaren nog zal stijgen. Spijtig dat, telkens de regering het heeft over geldgebrek, men het tekort tracht aan te vullen vanuit de zakken van de gepensioneerden.

Waarom denkt de regering er niet eens aan dat er bedrijven zijn die momenteel zo goed draaien dat zij een gedeelte van de pensioenen, brug- of brugrustpensioenen, die in het kader van de te hunnen voordele gevoerde politiek worden uitgekeerd, voor hun rekening zouden kunnen nemen. De heer Leysen van het VBO weet toch geen blijf met zijn superwinsten in deze crisistijd.

De brutowinsten van het bedrijfsleven, uitgedrukt in percentages van het bruto nationaal produkt, kennen sedert 1982 een enorme stijging : 3,5 pct was het nog in 1981, in 1983 was dit al 4,8 pct., in 1984 bereikte het reeds 8,5 pct., voor 1985 wordt het percentage geraamd op 9,5. De prognoses voor 1986 gewagen zelfs van 11,5 pct. van het bruto nationaal produkt. Van 3,5 naar 11,3 pct. is wel een hele sprong. Sedert de tweede wereldoorlog werd slechts sporadisch 7 pct. gehaald en in 1973, het jaar van de grootste activiteit, 6,8 pct. Het ligt dus voor de hand dat de regering andere financieringsmaatregelen zou kunnen treffen dan deze opgenomen in artikel 35. Wij zijn er ons van bewust dat de gepensioneerden eens te meer de dupe zullen worden van deze maatregel, al hebben in ons land de ouderen al behoorlijk moeten inleveren voor de crisis.

Tot besluit enkele woorden over artikel 37, dat de bouwsector betreft. Wat gaat er gebeuren met de BTW in de bouwsector na 30 april 1986? De BTW-verlaging, die geldt tot einde april 1986, zou immers worden vervangen door een pakket meer efficiënte maatregelen. Betekent dit dat uit budgettaire overwegingen andere maatregelen ten voordele van de bouwsector reeds uitgesloten worden? Op deze vraag werd tot op heden geen antwoord gegeven. Een mistgordijn wordt opgetrokken in de hoop dat men nog eens zal geloven in het fabeltje dat de lasten niet meer gaan stijgen. Het verlenen met een te korte periode — tot 30 april 1986 — van de maatregel die de BTW op 6 pct. bepaalt, heeft geen enkele invloed, want bouwen of renoveren duurt veel langer dan een kwartaal. Een periode die voldoende lang is, mijns inziens tot 31 december 1986, is aangewezen om in enig effect te resulteren.

Mijnheer de Voorzitter, na dit betoog kunt u wel begrijpen dat de Vlaamse socialistische partij ontwerper van wet niet kunnen goedkeuren. *(Applaus op de socialistische banken.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, het is wel enigszins spijtig dat de minister van Sociale Zaken, collega in de Senaat, hier niet aanwezig is.

De heer Van In. — Heel juist!

De heer Pataer. — Ik had hem enkele vragen willen stellen waarop hij, zo hoop ik althans, zeer concreet had kunnen antwoorden omdat ze een materie betreffen die hem bijzonder na aan het hart ligt.

Ik wil een kort betoog houden in verband met de uitgaven voor de sociale zekerheid, meer bepaald voor de ziekteverzekering voor de vier eerstvolgende maanden, waarvoor de uitgaven volgens het hier behandelde ontwerp van financiewet werden geraamd op basis van de oorspronkelijke kredieten voor 1985. Ik heb in dit verband zeven korte vragen of beschouwingen.

Ten eerste, ingevolge de opzegging einde november van de lopende overeenkomst tussen artsen en ziekenfondsen door de belangrijkste organisatie van geneesheren, vertegenwoordigd in de commissie « artsen-zielenfondsen », en gezien de zeer geringe kans dat een nieuwe overeenkomst tussen deze onderhandelaars nog vóór 1 januari 1986 tot stand komt, onderhandelaars die volgens een bepaalde krant elkaar eerder ontmoeten via advocatenbureaus dan aan de onderhandelings-tafel, rijst de vraag welke maatregelen de regering meent te moeten nemen om de sociaal verzekerden te beschermen tegen, waarschijnlijk willekeurig, door de geneesheren vastgestelde erelonen van 1 januari 1986 af.

Ten tweede, deze vraag lijkt ons des te prangender, gelet op een bepaling in het regeerakkoord, dat intussen ook door de Senaat werd

goedgekeurd, volgens welke « de regering alles in het werk zal stellen om tot een conventie geneesheren-mutualiteiten te komen voor 1986 ». Ik kan daaruit niet afleiden of er een nadrukteken moet komen op het woord « voor ». Dat is moeilijk uit te maken uit het regeerakkoord. Het lijkt ons in elk geval essentieel te vernemen wat de regering concreet heeft ondernomen om de totstandkoming van een conventie in de hand te werken. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen — het is een indruk — dat de regering, meer bepaald de minister van Sociale Zaken, de jongste dagen een opvallend passieve rol in deze materie heeft gespeeld. Indien die indruk vals is, zouden we graag worden tegengesproken.

Ten derde, wij vinden het onbegrijpelijk en onverantwoord dat de regering er blijkbaar van uitgaat dat een « eventuele » conventie geneesheren-zielenfondsen per definitie verenigbaar is met het algemeen belang. Ik leid dat af uit de letterlijke tekst ter zake in het regeerakkoord. De regering wenst immers, al dan niet met bijzondere machten, alleen tussen te komen in deze materie als er geen conventie tot stand komt. Zij wenst zich dus uitdrukkelijk te onthouden van enige interventie tijdens de onderhandelingen of indien het akkoord dat voortspruit uit de onderhandelingen eventueel onverenigbaar is met het algemeen belang.

Het is trouwens opvallend hoe de regering in geen enkel opzicht de indruk wil wekken partij te kiezen voor één van de belangengroepen in deze aangelegenheid. Een « neutraliteit » die onzes inziens totaal afwezig is in de confrontatie tussen de werkgeversorganisaties en de vakbonden, een tegenstelling die ik reeds heb gemeend te moeten onderstrepen in mijn betoog tijdens het investituurdebat en waarop de Eerste minister noch enig ander lid van de regering hebben gemeend te moeten antwoorden.

Ten vierde, hoe kan het worden verantwoord dat de regering een eventuele conventie tussen de geneesheren en de mutualiteiten vrij laat tot stand komen en daardoor in belangrijke mate haar eigen besparingsplan voor de sociale zekerheid, dat aangekondigd is en nog moet worden uitgewerkt en ten minste besproken met alle betrokkenen, hypothekeert? Een zuivere indexering van de erelonen, door bijvoorbeeld een stilzwijgende verlenging van het voorbije akkoord, leidt immers tot een onvermijdelijke meeruitgave van 4 à 5 miljard die dan heel waarschijnlijk elders zullen moeten worden gecompenseerd. Wij willen hier graag de vraag herhalen van Hugo De Ridder in *De Standaard* van 17 december 1985 — *De Standaard* is geen mutualiteits- en nog minder een vakbondskrant — namelijk : « Gaat de regering zich nu de handen laten binden door twee groepen die er alle belang bij hebben dat de besparingen in andere sectoren vallen? »

Ten vijfde, hoe komt het dat de uitgaven voor erelonen in de klinische biologie in 1985 nog niet zijn gekend, zelfs niet bij benadering? Daardoor kan het enveloppesysteem dat voor die uitgaven was bepaald in het voorbije akkoord, dat effect moest hebben in 1986, niet in werking treden. Het blijkt trouwens een van de hinderpalen te zijn om tot het sluiten van een overeenkomst te komen. Mijn vraag is of dat niet voorspelbaar was.

Ten zesde, het verslag van de regeringscommissaris Clauson in verband met de financiering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering dat dezer dagen al dan niet toeval in de pers is « uitgelekt », spreekt van een deficit voor 1986 van 8,5 miljard en een gecumuleerd verlies voor de jongste zes jaar van 36 miljard. Waardoor is dit in hoofdzaak te verklaren? In het rapport van de regeringscommissaris zouden er hiervoor enkele verklaringen zijn opgesomd. Ik denk dat ook de leden van deze vergadering graag daarvan in kennis zouden worden gesteld. Is dit verslag trouwens geen extra reden voor de regering — op dat stuk zijn we niet bang voor het woord dirigisme — om rechtstreeks in te grijpen in het bepalen van de erelonen en het beperken van de medische prestaties?

Ten zevende, hoe denkt de regering er in de toekomst te zullen in slagen, gesteld dat er toch nog een conventie zou tot stand komen of worden opgelegd, de toepassing van die conventie te doen respecteren door de zogenoemde « geconventioneerde » artsen? Een recent onderzoek door de groep « Questions santé » zou immers hebben uitge-wezen dat één op de vijf geconventioneerde artsen — dan zwijgen we over artsen die geen overeenkomst hebben onderschreven, naar verluidt één op drie in Brussel, waar toch niet weinig artsen wonen — de overeenkomst inzake erelonen niet naleeft. Wat denkt de regering te ondernemen opdat dit in de toekomst zou veranderen?

Ik wil tenslotte nog het volgende zeggen. Indien wij bij het slot van deze bespreking een onvoldoend antwoord krijgen van de regering — ik kan mij best voorstellen dat dit het geval zal zijn —, zal ik binnen de kortste tijd over deze materie een interpellatie richten tot de minister. *(Applaus op de socialistische banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand. — Monsieur le Président, nous voterons contre cette loi de finances pour plusieurs raisons. D'abord, parce qu'elle implique la continuation d'une politique économique et sociale que nous avons combattue et que nous continuerons de combattre. Ensuite, parce qu'elle ne répondra pas aux objectifs que le gouvernement s'assigne quant à l'apurement des finances publiques.

La réforme proposée par le gouvernement pose un problème de crédibilité de sa politique. En outre, cette loi de finances procède de techniques critiquables et prolonge indiscutablement certaines carences gouvernementales.

Il est frappant de constater, à travers l'action du gouvernement, que le Parlement est de plus en plus amené, à l'occasion de la discussion de projets de loi, à débattre de son rôle, de ses pouvoirs et de ses compétences. Une large partie du très long débat d'investiture du gouvernement a, vous le savez, été consacrée aux pouvoirs spéciaux. Ce débat s'est avéré d'un intérêt indiscutable, bien que succédant à un débat tout aussi long à la Chambre. On pouvait y noter des éléments nouveaux. Ainsi, au sein même de la majorité, des critiques et des réserves ont été formulées à l'égard de l'usage des pouvoirs spéciaux.

J'ai écouté avec intérêt la proposition de M. Langendries qui formule six conditions restrictives à l'attribution des pouvoirs spéciaux, proposition dont nous débattrons. J'ai aussi noté la position plus radicale de Mme Herman, présidente du PVV, qui a été jusqu'à demander au gouvernement, au nom de son groupe, de renoncer aux pouvoirs spéciaux.

Elle a même prononcé cette phrase tout à fait remarquable : « Celui qui dit que les parlements sont incapables de légiférer parce qu'ils vont trop lentement s'est pas un démocrate. » Je ne pense pas que cette phrase ait été adressée au chef du gouvernement, mais je la trouve significative d'une évolution de l'état d'esprit des parlementaires à l'égard du travail du gouvernement et d'un problème institutionnel qui ne fait que s'accroître.

Il est significatif que, lors de la naissance d'un nouveau gouvernement, on constate combien l'instance parlementaire est devenue problématique puisqu'elle devient, pour elle-même et pour une période assez longue, un sujet de débat. Soit que se pose un problème d'adaptation du parlementarisme moderne à une évolution évidente — cette question importante impliquerait qu'on songe à réformer l'institution parlementaire elle-même, ce dont nous sommes incapables puisque le gouvernement n'a pas été à même de rendre les Chambres constituantes —, soit que la politique gouvernementale ne parvient plus fondamentalement à se passer des pouvoirs spéciaux.

On a vu que le gouvernement doit alléguer l'urgence pour régler un problème qu'il traite depuis quatre ans, après deux années de pouvoirs spéciaux.

M. de Wasseige a rappelé — et j'en ai parlé moi-même lors du débat d'investiture — qu'en 1982, le gouvernement a proposé de réduire la dette publique de 13,5 p.c. à 6,9 p.c. du produit national brut. En 1985, il nous propose de la réduire de 11,39 p.c. à 7 p.c. L'objectif est le même, les moyens seront pratiquement identiques. Après quatre ans, on demande à nouveau les pouvoirs spéciaux. Nous sommes, en effet, entrés dans un régime d'urgence permanente qui justifie le recours permanent à des pouvoirs spéciaux.

Voici, monsieur Langendries, pour vous qui vous intéressez de façon combien justifiée à ce problème, un exemple caractéristique de l'évolution des mentalités.

Nous avons assisté hier, en commission de la Justice, à un débat très intéressant entre M. le ministre Gol et les membres de la majorité et de l'opposition, débat élevé et de qualité, au cours duquel le Vice-Premier ministre a formulé des réponses intéressantes, circonstanciées et approfondies, mais il a précisément parlé également de pouvoirs spéciaux.

Nous vivons depuis deux ans dans un système d'insécurité. On sait que la population est inquiète du développement du grand banditisme et du terrorisme. On sait tout cela depuis un temps déjà considérable : plus de quatorze mois pour ce qui concerne le terrorisme et plus de deux ans pour ce qui concerne le grand banditisme.

Le Vice-Premier ministre déclare qu'il peut envisager ou qu'il faut même envisager de traiter par pouvoirs spéciaux le problème des écoutes téléphoniques et celui du commerce des armes. Il ne dit pas qu'il aura nécessairement recours à ce procédé — cela lui est indifférent, mais il préférerait sans doute l'intervention du Parlement — pour

autant que, dans un délai rapproché, soit deux ou trois mois, c'est-à-dire pratiquement avant le vote de la loi sur les pouvoirs spéciaux, la question des écoutes téléphoniques et celle du commerce des armes soient réglées.

C'est évidemment significatif de l'évolution d'un état d'esprit. Tout d'abord, quand on invoque l'urgence de ces questions, on peut sourire. Je n'ai pas l'impression que la législation modifiée sur les armes empêchera les bandits de posséder des armes prohibées. C'est d'ailleurs déjà le cas : il ont des mitraillettes, des revolvers. Et le problème ne présente pas une urgence telle qu'il faille recourir à des pouvoirs spéciaux, qu'il faille déposséder le Parlement de l'appréciation de problèmes fondamentaux parce qu'ils touchent aux droits fondamentaux des citoyens, comme, par exemple, la question des écoutes téléphoniques.

Convenez qu'il est extravagant et assez extraordinaire que sur des questions de cet ordre, on envisage de recourir à des pouvoirs spéciaux pour modifier des droits essentiels de la vie privée.

C'est un état d'esprit caractéristique. Je ne pense pas qu'il soit concevable, pour régler ces problèmes, de légiférer par arrêtés de pouvoirs spéciaux.

La lenteur à régir ou à dominer certaines situations — ce que l'on peut comprendre, car on rencontre des difficultés objectives — devient un argument pour revendiquer des pouvoirs spéciaux. Le Parlement n'est pas responsable de la lenteur des enquêtes en matière de sécurité. Ce n'est pas à lui qu'il faut faire ces reproches si un reproche est justifiable d'ailleurs, mais c'est cependant à lui que l'on demande de renoncer, en l'occurrence, à ses prérogatives.

Dans le même état d'esprit, on connaît les crédits provisoires. On sait que la loi de juin 1963 sur la comptabilité de l'Etat porte que le projet du budget est imprimé par les soins du ministre des Finances, qu'il est distribué le 30 septembre de l'année précédant l'ouverture de l'année budgétaire. Il s'agit là d'une règle légale qui n'a pas souvent été respectée, non seulement par ce gouvernement, mais aussi par d'autres. Ce n'est pas un fait nouveau, mais il faut constater que cette règle est de moins en moins respectée, que le gouvernement recourt de plus en plus aux crédits provisoires, ce qui empêche, il faut toujours le rappeler, un contrôle rigoureux du Parlement sur l'activité gouvernementale.

L'urgence ici invoquée est une fausse urgence, dans la mesure où elle n'est provoquée que par l'inertie du gouvernement, par son incapacité à agir rapidement.

Le gouvernement pouvait évidemment définir les crédits provisoires dans le courant de l'année précédente. Il n'était pas démissionnaire. Il avait gardé la possibilité d'établir le budget. Il ne l'a pas fait, pour deux raisons : d'abord, à cause d'une dissension interne fondamentale entre les différents partis de la majorité, ensuite en raison de la campagne électorale; on ne voulait pas révéler au public la teneur exacte des réformes proposées et dont nous allons débattre sans cesse pendant les mois qui viennent.

Le fait est que nous n'avons pas de budget et que nous sommes contraints dès lors de recourir à des crédits provisoires, c'est-à-dire de subir une nouvelle fois, au nom de l'urgence, une altération du contrôle parlementaire.

Cette carence de l'exécutif va probablement générer des effets supplémentaires. D'abord, parce que je ne suis pas convaincu du tout que trois douzièmes de crédits provisoires suffiront au gouvernement pour pouvoir déposer son budget et le faire voter avant fin mars 1986. Cela paraît impossible compte tenu du programme allégué. Ensuite, parce que ces retards vont évidemment affecter des objectifs que le gouvernement prétend poursuivre. C'est assez significatif : 1986 va être, comme 1982, la première année du programme gouvernemental; « la première année décisive... », a dit le Premier ministre, « ... puisque, au début de 1987, le gouvernement espère avoir réduit le solde net à financer de 11,39 p.c. pratiquement à 9,5 p.c. »

Si l'on se rapporte à 1982, on constate que le gouvernement avait fait à l'époque des promesses plus modérées, mais du même genre. Or, en 1982, le déficit des finances publiques n'a pas été réduit mais augmenté. En réalité, en 1982, à la fin de la première année gouvernementale, le déficit des finances publiques est monté à 4 p.c. du PNB. 1982 fut donc, comme le sera 1986, une année où le budget a été déposé et voté tardivement et où, naturellement, le gouvernement n'a pas pu utiliser les pouvoirs dont il avait besoin pour mener sa politique. Encore une fois, les perspectives proposées par le gouvernement ne sont pas crédibles.

A propos de crédibilité, je puis rappeler que les prévisions de l'opposition relatives à la hauteur du déficit des finances publiques étaient infiniment plus réalistes que celles dont s'est prévalu, ici, le Premier ministre à plusieurs reprises.

En octobre 1985, le Premier ministre affirmait — je m'en souviens très nettement — que le déficit des finances publiques était descendu bien en dessous de 11 p.c. Cela se passait avant la campagne électorale; on annonçait qu'une grande partie du chemin à parcourir était fait et qu'on voyait le bout du tunnel.

Il y a huit jours, le ministre des Finances, ici présent, affirmait que le solde net à financer serait de 540 milliards.

Faisons le calcul. Si le produit national brut de cette année s'élève bien à 4 772 milliards, prévision avancée par le gouvernement pour l'élaboration du budget initial de 1985, cela signifie qu'en 1985, le solde net à financer sera égal à 11,36 p.c. du PNB, soit un chiffre très légèrement supérieur à celui de 1984 où le solde net à financer représentait 11,30 p.c. du PNB.

C'est dire qu'après l'utilisation des pouvoirs spéciaux et le recours à une politique dont la rigueur a été suffisamment soulignée, le gouvernement n'est pas parvenu à réduire de façon significative le montant de cette dette publique, dont il prétend cependant faire l'élément essentiel de sa politique.

Voilà donc une curieuse façon d'illustrer l'efficacité des pouvoirs spéciaux.

Bien entendu, le glissement qui se produit dans notre système parlementaire, et qui fait que l'on se trouve de plus en plus devant des gouvernements d'opinion plutôt que devant des gouvernements parlementaires, ce glissement cède devant l'ampleur des sacrifices demandés à ceux qui, pour l'essentiel, ne vivent que des revenus de leur travail.

Quand on entend que le gouvernement veut atteindre en 1986 et au début de 1987 en tout cas, c'est-à-dire en moins d'un an et demi, un résultat qu'il n'a pas réussi à atteindre en quatre ans, on mesure l'extraordinaire ampleur des efforts qui vont être demandés, des sacrifices qui vont être imposés, éventuellement des conflits sociaux qui vont être provoqués.

Plusieurs parlementaires, et notamment MM. de Wasseige, Paque et Basecq, ont souligné l'évolution impressionnante qui se produit en matière de sécurité sociale. Un changement de nature qui s'opère, petit à petit, au sein de la sécurité sociale à raison des mesures prises par le gouvernement. Nous nous sommes longuement expliqués là-dessus. Je n'y reviens pas.

Il y a, bien sûr, la cotisation de solidarité. Elle frappera à nouveau les agents des services publics. Son maintien, monsieur le Vice-Premier ministre, ministre des Finances, choque pour plusieurs raisons. D'abord, parce que certains ministres avaient indiscutablement annoncé la suppression de cette cotisation. D'ailleurs, un arrêté royal aurait normalement dû être pris en 1985 pour la proroger. Il n'a pas été pris, précisément parce qu'on ne souhaitait pas mettre en évidence le fait que cette cotisation serait supprimée. M. Nothomb, je pense, a même déclaré qu'en effet, on ne recourrait plus à la cotisation de solidarité. Il faut ajouter, pour être clair, que M. Gol n'a jamais dit cela. Au contraire, il a affirmé qu'on y recourrait encore.

N'empêche que l'équivoque a plané sur les intentions du gouvernement Martens V, quant à la politique qu'il annonçait pour 1986. Aujourd'hui, l'équivoque est levée, mais dans quel climat et avec quelles inquiétudes !

Les agents des services publics — et c'est sans doute l'explication de l'intervention de M. Wyninckx ce matin, lorsqu'il souhaitait la consultation du Conseil d'Etat — sont particulièrement anxieux et inquiets quant à leur sort. A la cotisation de solidarité, c'est-à-dire à une ponction de 7 milliards et même plus, s'ajoute une série de mesures : l'augmentation de la cotisation à la Caisse des veuves et orphelins et la cotisation progressive de chômage de 0,9 à 2,7 p.c., suivant le niveau des revenus. Citons encore ce que le gouvernement a appelé l'harmonisation des pensions. On sait qu'en 1985, un projet de loi de M. Mainil a voulu aligner les bases de calcul des pensions du service public sur celles des régimes salariés. On connaît aussi les réactions profondes que cela a suscité, réactions qui ont amené le gouvernement à retirer ce projet. Voici que dans la déclaration gouvernementale, il est à nouveau question d'harmonisation des pensions. On comprend que les agents des services publics réagissent de différentes manières, soit par une contestation de plus en plus vive, soit aussi, et c'est plus grave, par une véritable démotivation professionnelle qui fait que ces agents n'accomplissent pas ou ne veulent plus accomplir leur travail avec la rigueur

requis. Dès lors, s'ensuit ou peut s'ensuivre une défiguration du service public qui est certainement peu souhaitable.

L'inquiétude des agents des services publics est aussi liée à une autre raison. Dans leur esprit, le dépôt d'un projet de loi contenant un cavalier budgétaire — l'article 34 qui impose cette cotisation de solidarité — dont le Conseil d'Etat avait déclaré qu'il n'était pas souhaitable et qu'il devait être réglé par des projets séparés, le dépôt d'un tel projet impliquait une négociation avec le gouvernement ou, tout au moins, une concertation avec les syndicats et les organisations représentatives des travailleurs en vertu de l'esprit de la loi du 10 décembre 1974, qui organise les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents de la fonction publique.

On peut discuter de l'importance ou de la base juridique de l'argumentation des syndicats. Je sais que le gouvernement prétend que la cotisation de solidarité n'affecte pas le statut des agents des services publics, qu'elle est étrangère au statut pécuniaire des fonctionnaires et des agents des services publics. Evidemment, cette conception peut se défendre juridiquement.

Cependant, quand une cotisation de solidarité se répète chaque année, lorsqu'elle devient permanente, on peut se poser la question de savoir si l'on ne se trouve pas devant un début de modification du statut pécuniaire et s'il ne convient pas de négocier, afin de respecter l'esprit de la loi de 1974.

De même, le gouvernement peut invoquer l'urgence comme il l'a fait pour les crédits provisoires ou en demandant l'avis du Conseil d'Etat. Mais, ainsi que je l'ai souligné, l'urgence est devenue pour le gouvernement un élément permanent. Par voie de conséquence, les législations où le gouvernement a prévu des dérogations en cas d'urgence, urgence qu'il apprécie souverainement, contiennent des dérogations permanentes au droit à la concertation et à la négociation, droit qui était cependant consacré.

Telles sont, messieurs les ministres, les remarques que je voulais émettre à la fin de ce débat sur la loi de finances.

Il est évident que les socialistes ne peuvent que marquer leur opposition la plus nette à cette loi. Ces mesures dont nous avons déjà prouvé la gravité, vont frapper la majorité de la population laborieuse sans lui donner — je l'avais déjà souligné lors du débat d'investiture — l'espoir d'une meilleure qualité de vie, d'une meilleure participation à la vie politique et sociale. Nous en avons un exemple précis dans cette loi puisque, je le répète, les mesures du gouvernement sont imposées de l'extérieur à tout le corps des services publics, sans la moindre concertation, sans la moindre consultation, sans la moindre négociation avec les organisations représentatives des travailleurs.

Voilà un bel exemple de la dégradation de cet esprit de démocratie économique et sociale que nous, socialistes, avons voulu instaurer dans toute la mesure du possible.

Pour toutes ces raisons, nous nous opposerons vigoureusement à cette loi et nous reprendrons, en janvier prochain, le combat déterminé contre la politique que vous avez annoncée. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Financiën. — Mijnheer de Voorzitter, de financierwet is voor de regering een essentiële wet, vermits zij het mogelijk maakt de continuïteit van de Staat te waarborgen, meer bepaald de normale belastingen te innen en ervoor te zorgen dat de ministeriële departementen, en nu ook de gemeenschappen en de gewesten, normaal kunnen functioneren op basis van voorlopige kredieten. Het huidige ontwerp is zeker geen innovatie. Er zijn talrijke precedenten, het vorige daterend van 1981.

Wij hebben de Raad van State geraadpleegd en zijn advies is relatief positief. Wij hebben aan dit ontwerp een derde hoofdstuk toegevoegd om redenen van continuïteit, namelijk de continuïteit van de begrotingsinspanning. Dit is, wat de oppositie er ook over moge denken, absoluut noodzakelijk. Wanneer men even tussen de regels van het advies van de Raad van State leest, kan men vaststellen dat er ook talrijke precedenten zijn van zogenaamde begrotingsruitsers. In casu gaat het om een kleine ruiters gezeten op een pony, niet op een groot paard en zeker niet op een strijdros. Dit hoofdstuk behelst immers het voortzetten van bestaande maatregelen. Wij zeggen bijgevolg van meet af aan dat alle amendementen van de oppositie die ertoe strekken de laatste vier artikelen inhoudelijk op innoverende wijze te wijzigen, mochten zij door het Parlement worden aangenomen, werkelijk in strijd zouden zijn met het advies van de Raad van State.

Chronologiquement, monsieur le Président, je rendrai tout d'abord hommage au rapporteur.

De heer De Clercq heeft op voortreffelijke wijze de interessante en boeiende discussie samengevat die gisteren de hele dag heeft plaatsgehad in de commissie.

J'en viens ensuite à l'intervention de M. de Wasseige. Le débat qu'il a ouvert est fondamental : la politique gouvernementale est-elle ou non déflationniste ? C'est également une question de sémantique économique : quelle est la signification exacte du terme « déflation » ?

Puisque vous avez, monsieur de Wasseige, longuement réexposé les arguments que vous aviez invoqués en commission, permettez-moi, à mon tour, de rappeler les déclarations que j'y ai faites.

Nous sommes extrêmement soucieux de ne pas placer la Belgique dans une situation déflationniste comme ce fut le cas avant la guerre. Nous n'en avons d'ailleurs pas la capacité. Aujourd'hui, les tendances déflationnistes, comme les tendances inflationnistes d'ailleurs, sont, en effet, internationalement déterminées.

On peut certes se poser des questions sur la marche de l'économie mondiale le jour où le gouvernement américain mettra vraiment de l'ordre dans ses affaires, ce que nous, Européens, réclamons depuis belle lurette, par l'assainissement du budget américain et la réduction draconienne de son déficit actuel accompagné d'une baisse non seulement des taux d'intérêt, mais aussi du cours du dollar. Or il faut, en toute objectivité, constater que, grâce à la politique réaganienne, quelque peu contradictoire, j'en conviens, qui est une sorte de cocktail de keynésianisme non avoué, de monétarisme et de politique de l'offre, les Américains, du point de vue économique, se sont placés dans une situation d'éponge qui a largement absorbé nos importations. Il suffit de considérer le taux de pénétration sur le marché américain de la plupart des produits européens, y compris en provenance de la Belgique, pour constater qu'il a doublé, voire triplé.

Dès lors, quand nous apprenons que le président Reagan a opposé son veto à un projet de loi du Congrès américain tendant à protéger le marché de son pays, nous devons reconnaître qu'il a, en l'occurrence, adopté une attitude courageuse.

Ce régime n'est guère concevable en Belgique et je vois difficilement, dans une situation analogue, un parlement européen rejeter une politique protectionniste après avoir constaté que les importations ont augmenté de 200, de 300, voire de 400 p.c.

Bref, si déflation il y avait, elle émanerait largement de l'extérieur.

Quant à la responsabilité spécifiquement belge, du point de vue économique, nous n'allons pas, monsieur de Wasseige, verser dans les erreurs récemment commises dans un pays voisin, la France, où M. Mitterrand, surestimant le pouvoir autonome de décision d'un pays moyennement grand, s'est lancé dans une politique de relance, dite sélective, avec des conséquences lourdes pour l'économie...

M. Basecq. — Attendons le résultat.

M. Eyskens, ministre des Finances. — Les résultats s'améliorent pour la simple raison que le président Mitterrand a totalement changé de politique.

M. Wyninckx. — Ce que vous devriez faire aussi ! Cela vaut mieux.

M. Eyskens, ministre des Finances. — Il a intégralement renié son programme électoral et « avalé » les promesses qu'il avait faites au cours de la campagne électorale.

Il est parfois salutaire que les partis politiques, une fois au gouvernement, ne tiennent pas leurs promesses électorales. (*Exclamations sur les bancs socialistes.*)

M. Basecq. — Vous les premiers !

M. Wyninckx. — Le CVP en a l'expérience !

M. Eyskens, ministre des Finances. — Un de mes étudiants a consacré son mémoire de fin d'études à l'estimation du coût budgétaire des promesses électorales de tous les partis politiques belges depuis les années 1970.

M. Wyninckx. — Le CVP est, à cet égard, le champion !

M. Eyskens, ministre des Finances. — Il arrivait à un montant pharaonique. Cet étudiant a obtenu la grande distinction grâce à sa conclusion qui tenait en une phrase : « Heureusement que les partis politiques ne tiennent pas leurs promesses électorales ! »

M. Pécriaux. — Ne s'agirait-il pas de M. Van Rompuy ?

M. Eyskens, ministre des Finances. — Soyons réalistes. C'est un problème sérieux. Nous ne pouvons combattre la tendance déflationniste par une recette keynésienne dépassée. Nous y parviendrons 1° en soutenant le pouvoir d'achat par la réduction des impôts des personnes physiques, exécution intégrale d'après les phases prévues par la loi Grootjans du 1er août 1985; 2° en stimulant les investissements par les mesures fiscales qui existent, 3° en stimulant les exportations par le maintien et l'amélioration de notre compétitivité, 4° par la baisse de l'inflation qui, dans la mesure où elle diminue, protège le pouvoir d'achat de la population; 5° par des formules de participation bénéficiaire dans les entreprises où la chose peut se faire, mesure dont il est question dans la déclaration gouvernementale et qui est de nature à renforcer le pouvoir d'achat des travailleurs.

Il importe de souligner que ces mesures ne grèvent pas les coûts de production, particulièrement la participation bénéficiaire qui, par définition, se fait *ex post* et n'a donc pas d'influence sur la compétitivité des entreprises.

Ces derniers jours circulent, ainsi que je l'ai signalé en commission, le rapport de l'OCDE et une étude du Conseil central de l'économie. Ces documents ne me paraissent nullement en contradiction avec les données chiffrées que j'ai mentionnées lors du débat à la Chambre ainsi qu'hier, en commission du Sénat.

L'étude du Conseil central de l'économie parle de l'inflation et de la baisse du pouvoir d'achat du fait de la hausse des prix, en dehors de la fiscalité. Elle mentionne plusieurs prix qu'elle a sortis de l'ensemble. Nos épouses seraient sans doute mieux placées que nous pour préciser les denrées qui ont augmenté mais une seule chose compte, économiquement parlant : c'est l'évolution de l'indice des prix à la consommation. Cet indice, qui reste extrêmement fiable, quoi qu'on en dise, et qui n'est pas contesté par les partenaires sociaux, est un des plus sophistiqués et des plus sensibles.

Vous n'ignorez certainement pas, monsieur de Wasseige, car vous êtes toujours bien informé, que si nos méthodes de calcul étaient appliquées en Allemagne, l'inflation y serait nettement plus élevée qu'elle ne l'est actuellement. Dès lors, l'écart dont a parlé à juste titre M. Lallemand, entre le niveau de l'inflation en Allemagne et le nôtre serait moindre.

Il conviendrait donc d'interpréter ces études. Je persiste à dire, chiffres à l'appui, qu'en Belgique, nonobstant la crise, le pouvoir d'achat et le revenu net des ménages après impôts et allocations sociales, a augmenté en termes globaux entre 1978 et 1983. Mes chiffres sont corroborés par les dernières statistiques fiscales publiées dans la revue de l'Institut national de statistique.

De heer Van In. — En sedertdien ?

De heer Eyskens, minister van Financiën. — In 1984 en 1985 is er een afremming. Maar in geen geval zitten wij lager als medio de jaren 70 en wij zitten nog op een hoger peil dan in 1974, het begin van de crisis. Dat is onbetwistbaar. Wat ik zoëven gezegd heb, wil ik toch wat corrigeren. Er is natuurlijk wel iets gewijzigd in de verdeling van de inkomens. En dat is ook een objectief gegeven. Er is een toename van de inkomens uit roerend vermogen. Dat heeft natuurlijk te maken met het grote overheidstekort en met de enorme ontnemingen van de overheid. Als u elk jaar 500 miljard moet ontfangen, bruto zelfs 700 à 750 miljard, dan is het onvermijdelijk dat de rentevoeten stijgen. En dit komt natuurlijk ten goede aan de mensen of instellingen die de Staat helpen aan die enorme financiële bedragen. Het ene hangt vast aan het andere. Maar een meer rechtvaardige verdeling van de inkomens is ook gekoppeld, dames en heren van de oppositie, aan de sanering van de overheidsfinanciën, namelijk door het drukken van de rentevoeten en door het opnieuw bereiken van een normaal peil van vergoeding voor roerende inkomens. Dit moet worden onderstreept.

Ik herhaal het nogmaals : zich bewust zijnde van de gevaren van de deflatie zal de regering zeker deze weg niet bewandelen. Zij zal wel met de grootste krachtadigheid het begrotingsprobleem moeten aanpakken omdat het deficit van vandaag helemaal geen relance-effect of groei-effect heeft. Indien die theorie nog zou opgaan, dan zou België één van de landen ter wereld zijn met de hoogste economische groei. Met een dergelijk tekort sedert jaren zouden wij in de grootst mogelijke welvaart moeten baden. Dit is duidelijk niet het geval. Men kan het tegenovergestelde bewijzen. De grote tekorten van vandaag op de overheidsbegroting zijn veeleer deflationair door de afgeleide perverse effecten, door de stijging van de rentevoeten waardoor de investeringen worden ontmoedigd, waardoor de rendabiliteit van de ondernemingen wordt aangetast en in de grond geboord, en waardoor de werkgelegenheid wordt afgebouwd en de werkloosheid toeneemt. Dat is de realiteit.

Het is dus een taak van collectieve verantwoordelijkheid, maar ook van politieke verantwoordelijkheid van de huidige meerderheid om absoluut de overheidsfinanciën opnieuw binnen normale banen te leiden en ons te aligneren op het Europees gemiddelde van 7 pct. Maar inmiddels zitten de ons omringende landen ook niet stil. In Duitsland en Nederland wordt dit tekort tot 5 pct. teruggeschoefd, wat ons eventueel zal verplichten bij het einde van de legislatuur voet bij stuk te houden. Toch wil ik onderstrepen dat de begrotingsoperatie aanzienlijk zou worden vergemakkelijkt indien de economische groei van ons land aanzienlijker zou zijn. Ik ben altijd voorstander geweest van een tweesporen-beleid waarbij naast de noodzakelijke sanering van de overheidsfinanciën ook de nodige impulsen worden gegeven aan de economie, om te groeien, om te exporteren, om te investeren. Ook daarop moet de grootste klemtoon worden gelegd.

Ik meen te mogen vaststellen zowel in commissie als in openbare vergadering dat er tussen meerderheid en oppositie niet zoveel geschillen zijn over de cijfers. Dan zou er nog aan mankeren. In het verleden, vooral tijdens de kiescampagnes, hebben we elkaar echter gedurende ellenlange debatten met cijfers om de oren geslagen. Laten we toch proberen het begrotingsprobleem te objectiveren. Er is nu een consensus over de cijfers en zelfs over de noodzaak om de overheidsfinanciën te saneren. Maar dan breekt het mooie liedje af. U valt de regering aan met grof geschut. Dat is uw recht en zelfs uw plicht. Maar ik heb vandaag van niemand, maar dan ook van niemand, het geringste voorstel gehoord om één miljard te besparen op de begroting van vandaag en morgen. Nergens werd een voorstel of een alternatief geformuleerd, en dat, dames en heren van de oppositie, maakt uw toespraken volkomen ongeloofwaardig.

Monsieur de Wasseige, vous avez vitupéré le gouvernement et parlé de *hold-up*.

M. de Wasseige. — C'était un simple petit vol domestique !

M. Eyskens, ministre des Finances. — Ce qui est excessif est insignifiant, monsieur de Wasseige.

Je crois que le *hold-up* collectif et continu serait de maintenir cette énorme dette publique, de ne pas agir contre le déficit et d'écraser la génération future par un endettement qui aurait pour conséquence de miner notre potentiel de prospérité et notre sécurité sociale, dont d'aucuns ont exprimé le souci.

Mijnheer Geens, u zegde dat de begroting uit de hand loopt. Dat is totaal onjuist. Wat de uitgaven betreft, zijn wij zelden zo dicht bij de ramingen geweest. Er is een afwijking van 0,7 pct., dat betekent 4 of 5 miljard. Er is wel een afwijking aan de zijde van de ontvangsten, dus van de fiscale opbrengsten. U zegt dat de ramingen nauwkeuriger hadden moeten zijn.

De heer A. Geens. — Ik heb gezegd dat de elasticiteitscoëfficiënt verkeerd werd ingeschat en te hoog werd geraamd.

Dat werd uitdrukkelijk gezegd door verschillende leden van de oppositie op het ogenblik dat de begroting 1985 werd opgesteld.

De heer Eyskens, minister van Financiën. — In de vorige regering hebben wij de vermindering van de inflatie onderschat. Die is teruggevallen tot 4 pct.

Als wij op het einde van vorig jaar, toen wij hier verschenen met de rijksmiddelenbegroting voor 1985, rekening hadden gehouden met een inflatieraming van 4 pct. zouden u hebben opgeworpen dat zo iets totaal onwaarschijnlijk was, en dat wij er met onze pet naar hadden gegooid.

Die inflatie van 4 pct. heeft als resultaat een duidelijk geringere opbrengst van de BTW en een daling van de rentevoet. Dit is de hoofdoorzaak van de fiscale minderontvangst inzake de BTW en ook inzake de roerende voorheffing.

Het is wel een meevaller op economisch gebied. Toch geldt dat alles niet als volledig excuus en het moet ons ertoe aanzetten bij het opmaken van de begroting voor 1986 een grotere strengheid aan den dag te leggen.

Zoals een paar andere collega's hebt u ook gesproken over de munt. Morgen zal hier verder over worden gehandeld in de media, met gegevens die wat preciezer zijn dan die welke ik in de commissie heb vermeld.

De zenuwachtigheid op de wisselmarkten is traditioneel en doet zich geregeld voor binnen het Europees muntsysteem.

*De heer Basecq, eerste ondervoorzitter,
treedt als voorzitter op*

Het is een soort driebandbiljartspel. Wanneer de koers van de dollar zakt, stijgt de koers van de Duitse mark. Die heeft tot gevolg

dat de Franse frank wordt gedeprecieerd. Meestal wordt de Belgische frank, in het zog van de Franse frank, dan ook in moeilijkheden gebracht.

De heer A. Geens. — Niet altijd.

De heer Eyskens, minister van Financiën. — Deze keer is er een bijkomend probleem ontstaan omdat de *Banque de France* op grootscheepse wijze de koers van de Franse frank ondersteunt en ook de rentevoeten optrekt — om politieke redenen —, omdat de Franse regering in een bijzonder lastige kiescampagne is gewikkeld. Men wil er blijkbaar de pariteit van de Franse frank in stand houden tot de verkiezingen.

Dit heeft tot gevolg dat de speculatie zich deze keer tegen de Belgische frank keert.

Eerst onderstreep ik dat de Belgische frank intrinsiek volkomen gezond is en dat de toestand die de monetair situatie determineert, aanzienlijk is verbeterd tegenover vorig jaar.

Hiervoor geef ik u drie indicatoren.

Ten eerste, was het tekort op de betalingsbalans, lopende rekening, in 1984 nog aanzienlijk. Eind 1985 was er reeds een bonus van 25 miljard, het eerste sedert elf of twaalf jaar. Ik heb hier de meest recente cijfers van de Nationale Bank, namelijk deze van vanochtend.

Die 25 miljard zal ons in staat stellen in goede voorwaarden de buitenlandse schuld van ons land af te lossen vermits wij deviezen accumuleren. Dit is een totaal nieuwe situatie, een ware « ommekeer », als u mij toestaat dit woord te gebruiken.

Ten tweede, onze buitenlandse schuld is in absolute cijfers nog steeds aanzienlijk. Zij bedraagt ongeveer duizend miljard. In 1984 ging de Schatkist nog voor 167 miljard buitenlandse leningen aan. Dit jaar belopen de buitenlandse leningen slechts 6,2 miljard. Het beroep van de Schatkist op de buitenlandse kapitaalmarkt is dus bijna tot nul teruggebracht.

Ten derde, is er de inflatie. Onze Duitse collega Stolzenberg verdedigt de zogenoemde koopkracht-theorie. Hij beweert dat de wisselkoersen afhankelijk zijn van de verschillen tussen de prijsniveaus in de verschillende landen. Dit is een zeer betwistbare theorie want het prijsniveau is beslist niet de enige factor die daarin een rol speelt. De inflatie is in ons land in drie jaar tijd bijna gehalveerd, namelijk van 9,8 pct. in oktober 1982 tot wellicht slechts 4 pct. eind 1985. Volgens de raming van Economische Zaken gaan wij in 1986 naar een inflatie van wellicht 3,5 pct. indien alles goed gaat. Dit is toch een zeer aanzienlijke daling.

Deze drie elementen zijn van die aard dat wij minder dan ooit denken aan een neerwaartse pariteitswijziging van de Belgische frank. De Nationale Bank neemt alle maatregelen om een einde te maken aan de speculatie. Zij zal ervoor zorgen dat de speculanten worden gepenaliseerd voor hun roekeloosheid en in het zand bijten.

De discontovoet heeft veel van zijn monetair efficiëntie verloren door de wijziging van de herfinancieringstechnieken. Men heeft de discontovoet « gedisacraliseerd », zoals men dat noemt in financiële kringen.

Dit is dan ook de reden waarom de Nationale Bank er vorige week de voorkeur aan heeft gegeven de rentevoet van de schatkistcertificaten op te trekken in twee fasen, namelijk 0,25 en 0,90. Evenwel om technische redenen heeft zij vandaag de discontovoet verhoogd om hem te brengen op het peil van de rentevoet van de schatkistcertificaten, omdat anders, zoals men dat noemt, een derde loket wordt geopend. Vermits de discontovoet lager was dan de rentevoet van de schatkistcertificaten gingen de financiële instellingen hun handelsportefeuille herdisconteren om de liquiditeiten te beleggen in schatkistcertificaten. Dit moet vanzelfsprekend worden voorkomen en daarom heeft de Nationale Bank deze louter technische ingreep gedaan.

Er is in elk geval geen sprake van dat de Belgische frank het slachtoffer zou worden van een in Frankrijk met louter electorale doeleinden gevoerd beleid.

Het moet daarentegen onze wens zijn in dit kleine land, dat slechts een Europese provincie is, door een verstandig economisch beleid en een absoluut noodzakelijk budgettair beleid, opnieuw aansluiting te vinden bij de twee koplopers van de Europese economie, namelijk de Duitse Bondsrepubliek en Nederland. Zo zal in de toekomst, zoals in het verleden, op bepaalde momenten die onvermijdelijk zijn, de Belgische frank kandidaat zijn voor een opwaardering. Dit moet onze ambitie zijn omdat het ook bijdraagt tot het stabiliseren van de welvaart van onze bevolking en het creëren van een nieuwe welvaartspotentieel. Dit is onze gemeenschappelijke verantwoordelijkheid.

Dit brengt mij tot een begrotingsprobleem dat te maken heeft met de financiewet. In een uiteenzetting van een van de collega's was er

ook sprake van Duitsland en Nederland waar het begrotingstekort minder groot is.

Ik heb gevraagd aan de studiedienst van het ministerie van Financiën — die zeer voortreffelijk werk levert — een studie te maken, voor zover dit kan, over de netto-overheidsuitgaven waarin niet alleen subsidies maar ook eventueel fiscale uitgaven begrepen zijn per categorie van rechthebbenden of gebruikers van collectieve voorzieningen in drie ons omringende landen, namelijk de Duitse Bondsrepubliek, Nederland en Frankrijk.

Wat draagt de Duitse overheid bij voor een Duitser die de trein neemt van de *Bundesbahn* ten opzichte van de bijdrage voor een Belg die de trein neemt van de NMBS? Betaalt men daar ook twee derde van het ticket zoals hier, belastingbetaler? Wat dragen de Duitse, Franse of Nederlandse overheden bij als een toneel liefhebber naar de schouwburg gaat? Sommigen gaan naar de Muntschouwburg in Brussel, die een buitengewone schouwburg is geworden en die de opera opnieuw heeft verheven tot het toppunt van perfectie en kunstzinnigheid. U zit er in knusse rode fauteuils, die zelfs nog knusser zijn dan die van de Voorzitter, maar tegelijkertijd stapt u in een zitbad van subsidies.

Wat zijn de overheidsbijdragen in de landen die ons omringen — deze woorden zijn natuurlijk enigszins karikaturaal — voor een ziekteverzekerde, voor iemand die zich laat opereren in het ziekenhuis, voor een gepensioneerde, voor een werkloze, voor een onderneming die wordt opgericht, voor een grote waaier categorieën?

Dat is een moeilijke opdracht. De minister van Begroting en ikzelf zouden zeer gaarne indien wij op basis van objectieve gegevens in dit land — ook in de discussie met de vertegenwoordigers van de bevolking en de sociale gesprekspartners — zouden kunnen werken met een begrotingsnorm, zoals wij een competitiviteitsnorm hebben uitgewerkt die verwijst naar een internationale vergelijking. Ik denk aan de landen die ons omringen en die goed zijn voor 70 pct. van onze export en import, namelijk Nederland, Duitsland en Frankrijk.

Het zou heel interessant zijn een dergelijke budgettaire norm uit te werken met internationale verwijzing. Wij hopen er binnenkort nog een aantal gegevens over te kunnen vrijgeven naarmate de « studaxen » op dit vlak vorderen.

Men heeft opmerkingen gemaakt over de zogenaamde renteoorlog. De heer Geens heeft gezegd dat het een soort burgeroorlog wordt, dat de toestand zeer chaotisch is. Hij mag echter niet in overdrijvingen vervallen.

Het gaat enkel over de spaarboekjes en de depositoboekjes. Vele andere segmenten van de kapitaal- en geldmarkt zijn bijzonder rustig. De minister van Financiën beschikt in deze over geen rechtstreekse mogelijkheid om in te grijpen. Trouwens, in vele interpellaties verkondigde men de stelling dat de financiële markten in handen waren gevallen van kartels, van financiële monopolies met afspraken over de renten en dat een zekere concurrentie heilzaam zou zijn.

Die concurrentie bestaat vandaag. Die is heilzaam tot een bepaalde hoogte; zij kan ook roekeloos worden.

Daarover waakt de Bankcommissie die krachtens haar controlebevoegdheid ook een bevoegdheid heeft om in te grijpen. Zij kan optreden wanneer de solvabiliteit van de instellingen in het gedrang komt. Ik heb hierover geregeld contact met de voorzitter van de Bankcommissie.

De minister van Financiën kan krachtens het koninklijk besluit van 29 december 1983 ter uitvoering van de wet van juli 1983 enkel constateren dat er een meerderheidsconsensus is tussen de financiële instellingen, wat de basisrentevoet van de spaarboekjes betreft.

Ik heb de voorzitters van de OKI's, de openbare kredietinstellingen, de privé-spaarkassen en de banken ontvangen. Zij vertegenwoordigen meer dan 50 pct. van de spaarplanelage. Zij waren het er roerend over eens dat de tijd is gekomen om in België de basisrente lichtjes te laten dalen omdat er een algemene dalende tendens is van de rentevoeten.

Aan de getrouwheidspremie en de superpremie daarentegen, waarover u het had en die momenteel kan oplopen tot 2,75 pct., kan de minister van Financiën helemaal niets doen. Trouwens, ik wens er niet veel aan te doen omdat ik vind dat er een marge moet zijn voor de concurrentie. De Bankcommissie echter kan, in haar functie van controleur van de financiële instellingen en als waakhond over de solvabiliteit, in de liquiditeit en de rentabiliteit van deze instellingen ingrijpen. Dat doet zij trouwens alle dagen opnieuw.

De solidariteitsbijdrage lokte heel wat protest uit. Het spijt ons ook, maar wij moeten deze maatregel behouden, evenals de andere maatregelen opgenomen in de artikelen 35 en 36. Het gaat hier om de continuering van het spaarplan-Martens V van maart 1984 dat niet volledig werd uitgevoerd. De punten worden vermeld in de regerings-

verklaring. Wij constateren vandaag dat het onvoldoende was en dat bijkomende maatregelen moeten worden genomen in de loop van 1986 en 1987.

Ik hoor ook zeggen in de wandelgangen — en ik kan het logenstraffen vanop deze tribune — dat wij een belastingverhoging zouden bekostven via de olie- en benzineprijzen, dat wij ingevolge de daling van de internationale koersen de accijnzen of de BTW zouden verhogen. Daar is geen sprake van. Dit zou trouwens flagrant in strijd zijn met de regeringsverklaring waarin duidelijk wordt gezegd dat geen enkel tarief wordt verhoogd.

A M. Sondag, je puis dire que son interprétation en ce qui concerne l'alimentation du Fonds agricole l'année prochaine, dans le cadre du budget de 1986, est tout à fait correcte.

Il y aura transfert vers la trésorerie des 10 p.c. de compensation pour les frais de perception, qui seront transformés en crédits dans le budget du ministère de l'Agriculture. Il s'agira d'un milliard 405 millions sur base annuelle.

Nous avons prévu un quart pour faire face aux trois premiers mois, le solde restant à la disposition du Fonds agricole, comme ce fut le cas par le passé. Le gouvernement est tout à fait clair à ce sujet.

Nog twee opmerkingen. De heer Geens heeft gezegd dat wij de gewesten en gemeenschappen « discriminatoir » behandelen. Helemaal niet: de dotaties zijn dezelfde als voor de meeste ministeriële departementen, namelijk voorlopige kredieten voor de eerste drie maanden van 1986. Daarbij komt — en dit heeft hij niet vermeld — dat de *ristorno's* integraal aan gewesten en gemeenschappen worden toegekend bij deze wet, natuurlijk volgens het tempo van de inning — wij kunnen trouwens niet anders — en dat wij in het overlegcomité een akkoord moeten bereiken met de gewesten en de gemeenschappen voor de *ristorno's* 1986.

Tenslotte vestig ik de aandacht op het bestaan van niet-onbelangrijke tesaaurievoorschotten van de nationale regering en de Schatkist ten bate van gewesten en gemeenschappen, met kredietlijnen die in de miljarden lopen, wat een bijkomende financieringsfaciliteit is. Daarbij komt dat de regering reeds 17 miljard schulden binnen het raam van de sociale-woningbouw heeft overgenomen en geïncorporeerd in de rijksschuld. Wij moeten trouwens de discussie voortzetten over het probleem van de sociale-woningbouw, in overleg met gewesten en gemeenschappen.

De heer De Smeyster sprak over de bouwsector. Laten wij wachten op het overleg met deze sector dat hopelijk zal plaatsvinden onmiddellijk na Pasen, en waarvan de conclusies kunnen worden verwacht in de loop van de maand april zodat de regering alle nodige maatregelen zal kunnen treffen. Zoals mijn collega Verhofstadt ben ook ik gekant tegen de voortzetting van de huidige maatregel na 30 april omdat wij niet mogen vooruitlopen op de resultaten van de ronde tafel.

De heer Pataer heeft zeer interessante vragen gesteld. Zijn conclusie was juist: wij kunnen hem vandaag niet antwoorden. Alle vragen zijn gericht tot minister Dehaene en zij hebben niets te maken met het ontwerp van wet dat wij nu behandelen. Het is een goed voornemen minister Dehaene te interpellieren zodra de mogelijkheid zich voordoet.

De heer Leemans treedt opnieuw als voorzitter op

Enfin, comme d'habitude, monsieur Lallemand, vos considérations étaient assurément intéressantes, mais vous avez mis à l'ordre du jour une question, dont on a longement débattu au moment de l'investiture du gouvernement, à propos des pouvoirs spéciaux, et de ce que vous appelez « l'abus de pouvoir de l'exécutif et du gouvernement ». Vous nous referez la même démonstration brillante dans quelques semaines, à l'occasion de l'examen du projet de loi relatif à l'octroi de nouveaux pouvoirs spéciaux au gouvernement, mais cela ne peut donner lieu à une réponse claire du gouvernement dans le cadre de la discussion du présent projet.

Le projet relatif aux douzièmes provisoires a pour ambition bien modeste de solliciter l'autorisation du Parlement d'assurer le fonctionnement essentiel de l'Etat. Le débat fondamental interviendra plus tard; il est extrêmement important pour le gouvernement, mais aussi au niveau des politiques économique, financière, monétaire et industrielle, et donc du redressement du pays. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Verhofstadt.

De heer Verhofstadt, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, Wetenschapsbeleid en het Plan. — Mijnheer de Voorzitter, geachte senatoren, het is voor mij een grote eer in de Senaat voor het eerst

het woord te mogen voeren. Net als mijn collega, minister van Financiën Eyskens, zou ik allereerst de rapporteur willen danken voor het verslag dat hij deze morgen heeft uitgebracht, met mijn verontschuldiging omdat ik niet aanwezig kon zijn op de ochtendvergadering.

Naar aanleiding van de bespreking van deze financiewet, wil ik drie punten toelichten. In een eerste hoofdstuk wil ik nader ingaan op de huidige budgettaire toestand en de procedure in verband met de voorbereiding van de begroting 1986, omdat heel wat vragen en opmerkingen werden gehoord met betrekking tot die begroting.

Een tweede hoofdstuk wil ik wijden aan de financiewet die wij hier vandaag bespreken en de vraag tot het openen van voorlopige kredieten voor de eerste drie maanden van 1986. In een derde hoofdstuk wil ik komen tot het meest controversiële stuk van deze financiewet, namelijk de verlenging van een aantal budgettaire maatregelen die in 1985 van toepassing waren.

Met betrekking tot het eerste punt, namelijk de budgettaire situatie en de voorbereiding van de begroting 1986, wil ik twee grote vaststellingen doen. De eerste vaststelling houdt verband met de begroting 1985 waarvan, in tegenstelling tot wat door sommige leden hier vandaag werd gesteld, kan worden gezegd dat ze helemaal niet uit de hand is gelopen. Het is natuurlijk juist dat het overheidstekort voor 1985, dat oorspronkelijk was geraamd op 495 miljard, wellicht zal uitmonden op een overheidstekort van 540 miljard. Maar beweren dat wij hierdoor werkelijk een volledige ontsporing meemaken van de begroting 1985 is te ver gaan, vooral wanneer men kijkt naar de oorzaken van dat waar-schijnlijke verschil van 45 miljard.

De voornaamste reden ligt inderdaad aan de kant van de ontvangsten en niet aan de kant van de uitgaven.

Immers, de oorspronkelijke lopende uitgaven waren geraamd op 170,4 miljard en nu blijkt dat de begroting wellicht zal worden uitgevoerd met lopende uitgaven voor een bedrag van 170,8 miljard. Met andere woorden, men zal moeten erkennen dat wij met dit verschil van vier miljard geleidelijk aan tot een beheersing komen van de evolutie van de uitgaven in België. Dat neemt niet weg — daarover zijn trouwens heel wat bemerkingen gemaakt bij de bespreking in de commissie — dat wij tijdens de komende maanden en jaren met betrekking tot de begroting nog tot een betere beheersing van en controle op onze uitgaven moeten komen. Ik neem mij voor in de komende weken en maanden de regering en het Parlement een aantal voorstellen over te zenden waardoor het mogelijk moet worden de controle op de uitgaven nog beter te laten verlopen. Een maatregel die de regering nog onlangs heeft getroffen, kadert in de lijn van de bovenvermelde voorstellen. Het gaat om het blokkeren van de vastleggingen voor het begrotingsjaar 1985. Naast deze maatregel zal ik de komende maanden bijkomende voorstellen doen, ten einde het bestaande instrumentarium ter beheersing en ter controle van de uitgaven verder te «finaliseren» en verder te moderniseren. Zo is het onder meer noodzakelijk ervoor te zorgen dat wij instrumenten verkrijgen die ons in staat stellen het tempo van de uitgaven van de overheid te volgen. Momenteel immers wordt pas aan de alarmbel getrokken wanneer vastgesteld wordt dat een bepaald krediet van een bepaald begrotingsartikel overschreden is, maar dan is het al te laat. Er zal dan ook een systeem uitgewerkt worden waardoor vroeger, dus tijdig, kunnen ingegrepen worden. Daarvoor zal het tempo van de uitgaven van naderbij worden gevolgd en ingegrepen worden wanneer blijkt dat voor bepaalde begrotingsartikelen de kredieten in een zodanig tempo worden uitgegeven dat op het einde van het jaar die kredieten zullen worden overschreden.

Daarnaast is het eveneens noodzakelijk tijdens de komende maanden het Parlement en de regering voorstellen te doen die het mogelijk moeten maken het probleem van de voorschotten beter aan te pakken.

Voor vele huidige uitgaven worden er bepaalde schatkistvoorschotten toegestaan, die in de loop van het jaar worden uitgekeerd. Deze techniek leidt echter op het einde van het jaar opnieuw tot onvermijdelijke overschrijdingen van de kredieten.

In dezelfde zin zullen wij tijdens de komende maanden nauwgezet de overdrachten van kredieten van het ene begrotingsjaar naar het andere moeten volgen.

In de commissie voor de Financiën werd opgemerkt dat wij eveneens nauwlettend zullen moeten toekijken op de evolutie van de ontvangsten en de uitgaven en op de evolutie van de relatie tussen deze twee. Wij zullen de evolutie van de begroting niet meer volgen zoals in het verleden, toen men namelijk uitgaven deed en op het einde van het begrotingsjaar tot de vaststelling kwam dat het noodzakelijk was bepaalde inkomsten te verhogen, ten einde het begrotingsdeficit niet al te zeer te doen toenemen. In de toekomst zal deze filosofie moeten worden omgekeerd: de uitgaven zullen meer moeten worden afgestemd op de ontvangsten.

Mijnheer de Voorzitter, dit is een eerste opmerking die ik wilde maken. Het is dus de bedoeling van de regering om de lessen te trekken uit de begroting van 1985 ten einde tijdens de komende maanden en jaren een nog betere beheersing van de uitgaven en een controle hierop mogelijk te maken. Dit kan gebeuren met de instrumenten waarover wij vandaag reeds beschikken.

Ik heb nog een tweede vaststelling met betrekking tot de budgettaire situatie en de voorbereiding van de begroting voor 1986. Het netto te financieren saldo moet in 1987 absoluut worden beperkt tot 8 pct. van het bruto nationaal produkt. Voor de regering is deze beperking van het begrotingstekort het absolute minimum en slechts een eerste stap in de richting van het doorbreken van het zelfvoedend karakter van de overheidsschuld. Er zijn in beide Kamers, voornamelijk aan de zijde van de oppositie, stemmen opgegaan die zegden dat het irrealistisch is te denken dat wij het overheidstekort in 1987 zullen kunnen beperken tot 8 pct. van het bruto nationaal produkt. Er zijn in beide Kamers bij de oppositie ook stemmen opgegaan die zegden dat deze ingreep veel te drastisch was en dat de regering een politiek van sanering van de openbare financiën zou moeten voeren, die langzamer verloopt, die op een stillere wijze zou worden gerealiseerd.

Dit is helemaal niet het standpunt van de regering. Wij menen dat reeds tegen het einde van 1987 de begrotingsschuld moet worden teruggebracht tot 8 pct. van het bruto nationaal produkt. Zelfs wanneer wij die 8 pct. zullen hebben bereikt, zal het zelfvoedend karakter van de overheidsschuld nog steeds in beperkte mate blijven bestaan. Het terugdringen van het netto te financieren saldo tot 8 pct. van het bruto nationaal produkt in 1987 is slechts een eerste stap, indien wij tijdens deze legislatuur het probleem van de openbare financiën willen oplossen.

De heer Geens vroeg hoe wij zullen te werk gaan bij de opmaak van de begroting voor 1986. Welnu, de regering heeft zich voorgenomen tijdens de komende weken de begroting voor 1986 te reactualiseren bij ongewijzigd beleid. Dit zal uitmonden in een tweede fase, die zal aanvangen in de loop van de maand januari. Wij zullen dan de bilaterale contacten hernemen tussen het departement van Begroting, enerzijds, en de diverse andere departementen, anderzijds. Tenslotte zal er een derde fase van start gaan in het begin van de maand februari. Er zullen dan door de regering een aantal politieke beslissingen worden genomen inzake de saneringen en de bezuinigingen voor de begrotingsjaren 1986 en 1987. Wij hebben immers in het regeerakkoord aangekondigd dat er in de algemene toelichting bij de begroting voor 1986 niet alleen sprake zal zijn van bezuinigingsmaatregelen die zullen worden getroffen in 1986, maar ook van te verwezenlijken bezuinigingen in het begrotingsjaar 1987.

Samengevat zullen wij dus bij het opstellen van de begroting voor 1986 in drie fasen tewerk gaan: eerst het reactualiseren van de begroting, vervolgens, in de maand januari, het hernemen van de bilaterale contacten tussen het departement van Begroting en de andere departementen en, tenslotte, in de loop van de maand februari, het treffen van een aantal politieke beslissingen die zullen uitmonden in een algemene toelichting bij de begroting van 1986, die zowel betrekking zal hebben op saneringsmaatregelen voor het begrotingsjaar 1986 als voor het begrotingsjaar 1987.

Chers sénateurs, je saisis l'occasion pour ouvrir une parenthèse concernant une question importante pour le budget, à savoir les nouvelles techniques qui seront introduites dans la présentation du budget à partir de l'année 1986.

En effet, sous le gouvernement précédent, il fut décidé, lors du Conseil des ministres du 11 octobre 1985, d'établir le budget par programme pour 1986.

Afin d'obtenir une plus grande transparence dans la présentation du budget et, surtout, pour en faciliter la discussion, j'ai informé le Conseil des ministres du 13 décembre 1985 de mon intention de présenter les budgets de 1986 et 1987 de deux manières: d'une part, selon la méthode actuelle, c'est-à-dire la classification administrative basée sur la classification économique du Benelux, d'autre part, selon la nouvelle présentation décidée par le Conseil des ministres du 11 octobre, soit la classification par programme.

En effet, l'habituelle classification administrative ne permet pas toujours d'avoir une vue d'ensemble des missions que l'Etat doit assumer. La classification par programme, que l'on va introduire dès l'année budgétaire 1986, va fonder la gestion de chaque département sur des programmes d'activité qui seront groupés autour d'unités d'organisation.

Ainsi, grâce à cette double présentation, on pourra savoir ce que coûte chaque administration ainsi que diverses activités spécifiques comme la promotion des exportations, les relations financières internationales, la coopération au développement, les institutions pénitentiaires, ce qui

n'est pas évident, aujourd'hui, avec la classification administrative et économique.

La classification fonctionnelle, à côté des avantages qu'elle présente, a naturellement l'inconvénient d'être trop générale et d'un caractère trop permanent. Elle n'est pas exploitable sur le plan de la gestion parce qu'elle n'indique pas qui fait quoi, pour quel objectif à atteindre.

Enfin, cher collègues, il est intéressant de souligner que ni le regroupement économique, ni la classification fonctionnelle ne seront oubliés à côté des deux classifications qu'on va introduire, et la classification par programme.

Les renseignements concernant le regroupement économique et le regroupement fonctionnel seront également communiqués au Parlement.

Ik dacht dat het nodig was hierop even in te gaan gelet op de vraag die de heer Geens heeft gesteld met betrekking tot de voorbereiding van de begroting 1986.

Nu wil ik tot een tweede hoofdstuk komen, namelijk de financiewet. Verschillende leden van de Senaat hebben erop gewezen dat de financiewet een uitzonderlijke procedure is. Dat is ook zo, maar het is een wettelijke procedure die haar grondslag vindt in de artikelen 115 en 116 van de Grondwet. De procedure van de financiewet en van de voorlopige kredieten uiteraard zoveel mogelijk worden vermeden. En als minister van Begroting wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om te stellen dat wij de procedure van de financiewet en van de voorlopige kredieten slechts kunnen vermijden indien wij de begrotingen voor het volgende begrotingsjaar tijdig kunnen voorleggen. Met het oog op de begroting — en dit is een vaststelling, geen waardeoordeel — moeten wij verkiezingen in de tweede helft van het jaar vermijden. Bij verkiezingen in de tweede helft van het jaar stellen wij telkens problemen vast bij de opmaak van de begroting van het volgende jaar.

Ik zou hier ook willen onderstrepen — want dat is volgens mij onvolgende gebeurd — dat wij ons bij de opmaak van deze financiewet strikt gehouden hebben aan de regels die van toepassing moeten zijn, in tegenstelling tot wat vroeger bij de opmaak van financiewetten gebeurde. Wij hebben met de grootste terughoudendheid, met de grootste mogelijke schroom, gebruik gemaakt van de drie voorlopige twaalfden. In tegenstelling tot vroegere financiewetten wordt thans een minimum aan voorlopige kredieten gevraagd. Ik wil dit op drie maanden aantonen. Ten eerste, de voorlopige kredieten die in deze financiewet worden gevraagd, zijn berekend op de oorspronkelijke kredieten van 1985 en niet op de aangepaste kredieten van 1985. In vroegere financiewetten stelde men daarentegen meestal op de aangepaste kredieten in plaats van op de oorspronkelijke kredieten. Welnu, de oorspronkelijke lopende uitgaven voor 1985 bedroegen 1 704 miljard, terwijl de aangepaste kredieten op 1 708 miljard werden geraamd. Inderdaad, meestal zijn de oorspronkelijke kredieten lager dan de aangepaste kredieten. Dit is dus een eerste duidelijk bewijs van de terughoudendheid van de regering bij het opstellen van dit ontwerp van financiewet.

Een tweede bewijs van de terughoudendheid van de regering is de vaststelling dat de regering slechts een vrijgave vraagt van de kredieten voor investeringsuitgaven, de zogenaamde vastleggingskredieten, voor 80 pct. In vroegere financiewetten werd meestal een teruggave van 100 pct. van de vastleggingen gevraagd.

Een derde bewijs van de terughoudendheid van de regering om voorlopige kredieten te vragen is het feit — en u kan dat doorheen heel de memorie van toelichting vaststellen — dat wij de uitzonderingen op de regel van de drie voorlopige twaalfden beperken tot een strikt minimum. Alle uitzonderingen op die minimumregel van 25 pct. zijn ingegeven ofwel door wettelijke verplichtingen waaraan de Staat niet kan ontsnappen, ofwel door contractuele verplichtingen, ofwel door feitelijke toestanden die ons verplichten meer te vragen dan drie voorlopige twaalfden.

Tenslotte kom ik tot het laatste hoofdstuk van de financiewet, namelijk de vraag van de regering om een aantal budgettaire maatregelen te verlengen die ook reeds van toepassing waren in het begrotingsjaar 1985. Dit kan toch geen verrassing zijn.

Het feit dat de begrotingsmaatregelen van 1985 zullen worden verlengd in het begrotingsjaar 1986 is duidelijk bepaald in het regeerakkoord en in de regeringsverklaring, die wij hier een goede week geleden naar aanleiding van het investituurdebat van de regering hebben besproken.

In het hoofdstuk over de openbare financiën van het regeerakkoord en van de regeringsverklaring staat zeer duidelijk dat de begrotingen 1986 en 1987 zullen opgemaakt worden rekening houdend met volgende drie bepalingen: ten eerste, de verlenging van de begrotingsmaatregelen van 1985; ten tweede, de uitvoering van de derde fase van het spaar-

plan van 1984 dat betrekking heeft op het begrotingsjaar 1986; ten derde, het treffen van een aantal aanvullende bezuinigings- en saneringsmaatregelen.

De artikelen 34 tot en met 37 van deze financiewet verlengen een aantal begrotingsmaatregelen die in 1985 van toepassing waren. Dit vloeit rechtstreeks voort uit de bepalingen vervat in het hoger genoemde regeerakkoord en in de regeringsverklaring.

Mijnheer de Voorzitter, bij de specifieke kritiek met betrekking tot de verlenging van één van deze begrotingsmaatregelen van 1985, namelijk de verlenging van de solidariteitsbijdrage, artikel 34, wil ik wat langer stilstaan.

Sommige leden van de Senaat hebben getracht in hun uiteenzetting te bewijzen dat deze maatregel in strijd was met het regeerakkoord en meer specifiek met de fiscale en parafiscale stop die daarin werd aangekondigd.

Dat is helemaal niet zo. Het betreft gewoon de verlenging van een maatregel die in 1985 van toepassing was. Het gaat hier dus niet om een nieuwe heffing, maar om de verlenging van een bestaande maatregel die de fiscale of parafiscale druk hoegenaamd niet beïnvloedt.

De heer De Smeyter had het in zijn kritiek verder over de noodzaak van syndicaal overleg vooraleer deze maatregel in het ontwerp van financiewet kan worden opgenomen.

In de commissie hebben wij daarover al een hele discussie gevoerd en ik wil in openbare vergadering herhalen dat het, naar de overtuiging van de regering, helemaal niet nodig is dienaangaande voorafgaand syndicaal overleg te plegen.

Het advies van 12 december 1985 dat de Raad van State over dit ontwerp heeft uitgebracht vermeldt niet dat hier overleg nodig is.

Artikel 2 van de wet van 19 december 1974, wet die de betrekkingen regelt tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, bepaalt dat de grondregels inzake bezoldiging moeten worden vastgesteld na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties. Nochtans, en daar gaat het over, vermeldt het verslag aan de Koning, gevoegd bij het koninklijk besluit van 19 augustus 1985, dat handelt over de uitvoeringsbesluiten van het syndicaal statuut, in artikel 4, laatste lid: « De regelingen betreffende de afhoudingen op de wedden, betreffende de bezoldigingen, de toelagen en de vergoedingen, zullen niet aan de onderhandelingen worden onderworpen » en « Dergelijke regelingen, voorzien door de sociale en de fiscale wetgeving, kaderen niet in de wet van 19 december 1974. » Het kan niet duidelijker worden gezegd. Met andere woorden, in het verslag aan de Koning bij de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot het syndicaal statuut wordt uitdrukkelijk bepaald dat eventuele afwijkingen en tijdelijke regelingen met betrekking tot de wedden, de bezoldiging, de toelagen en vergoedingen van het overheidspersoneel niet moeten worden onderworpen aan de procedures waarin in de wet van 19 december 1974 wordt voorzien. Er is dus noch een onderhandelingsprocedure noch een overlegprocedure noodzakelijk. Het verslag aan de Koning is ter zake zeer duidelijk en ondubbelzinnig.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil besluiten met erop te wijzen dat de regering dit ontwerp van financiewet met de grootst mogelijke voorzichtigheid heeft opgesteld. Het feit dat wij ons baseren op de oorspronkelijke kredieten, dat wij slechts 80 pct. van de vastleggingskredieten vragen en de uitzonderingen op de regel van 25 pct. tot het strikte minimum hebben beperkt, mag dit illustreren. Bovendien geeft de regering met dit ontwerp van financiewet in feite een eerste aanzet voor de verdere sanering van de openbare financiën wat het centraal punt van het beleid tijdens de komende vier jaar zal vormen. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé :

CHAPITRE I. — Crédits provisoires

Article 1er. Des crédits provisoires à valoir sur les budgets pour l'année 1986 sont ouverts, à savoir (en milliers de francs) :

Au ministère des Finances, pour la dette publique :

- a) Dépenses courantes : 173 238 000;
- b) Dépenses de capital : 165 500;
- c) Amortissement de la Dette publique : 36 930 000.

Au ministère des Finances, pour les Dotations :

- a) Dépenses courantes : 1 106 700;
- b) Dépenses de capital : 49 400.

Au Premier ministre :

- a) Dépenses courantes : 463 700;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 151 100;
 - Crédits d'engagement : 4 342 400;
 - Crédits d'ordonnancement : 1 743 400.

Au Premier ministre, pour le service des pensions : 25.**Au ministère de la Justice :**

- a) Dépenses courantes : 6 745 000;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 51 900;
 - Crédits d'ordonnancement : 7 500.

Au ministère de la Justice, pour le service des pensions : 1 200.**Au ministère de l'Intérieur :**

- a) Dépenses courantes : 23 436 900;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 120 900;
 - Crédits d'engagement : 69 000;
 - Crédits d'ordonnancement : 28 500.

Au ministère de l'Intérieur, pour le service des pensions : 250.**Au ministère de Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement :**

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés : 5 040 200;
 - Crédits d'ordonnancement : 137 300;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 1 530 100;
 - Crédits d'engagement : 88 700;
 - Crédits d'ordonnancement : 7 200.

Au ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement, pour le service des pensions : 2 400.**Au ministère de la Défense nationale :**

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés : 23 539 800;
 - Crédits d'engagement : 20 113 400;
 - Crédits d'ordonnancement : 6 362 700;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 36 400;
 - Crédits d'engagement : 3 200 600;
 - Crédits d'ordonnancement : 991 200.

Au ministère de la Défense nationale :**Pour la gendarmerie :**

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés : 5 097 800;
 - Crédits d'engagement : 85 200;
 - Crédits d'ordonnancement : 18 800;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 41 200;
 - Crédits d'engagement : 285 200;
 - Crédits d'ordonnancement : 95 000;

Pour le service des pensions : 100.**Au ministère de l'Agriculture :**

- a) Dépenses courantes : 2 753 300;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 451 200;
 - Crédits d'engagement : 42 100;
 - Crédits d'ordonnancement : 22 900.

Au ministère de l'Agriculture, pour le service des pensions : 50.**Au ministère des Affaires économiques :**

- a) Dépenses courantes : 12 875 400;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 2 997 800;
 - Crédits d'engagement : 510 600;
 - Crédits d'ordonnancement : 218 600.

Au ministère des Affaires économiques, pour le service des pensions : 500.**Au ministère des Classes moyennes :**

- a) Dépenses courantes : 1 422 700;
- b) Dépenses de capital : 1 400.

Au ministère des Classes moyennes, pour le service des pensions : 3 675 675.**Au ministère des Communications :**

- a) Dépenses courantes : 20 551 300;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 2 694 300;
 - Crédits d'engagement : 20 925 500;
 - Crédits d'ordonnancement : 6 881 200.

Au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones :

- a) Dépenses courantes : 5 777 800;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 100;
 - Crédits d'ordonnancement : 590 800.

Au ministère des Travaux publics :

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés : 17 482 200;
 - Crédits d'engagement : 24 000;
 - Crédits d'ordonnancement : 5 500;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 3 416 100;
 - Crédits d'engagement : 19 161 200;
 - Crédits d'ordonnancement : 6 088 500;
- c) Amortissement de la Dette publique : 4 673 100.

Au ministère de l'Emploi et du Travail :

- a) Dépenses courantes : 30 419 800;
- b) Dépenses de capital : 4 500.

Au ministère de l'Emploi et du Travail, pour le service des pensions : 250.**Au ministère de la Prévoyance sociale :**

- a) Dépenses courantes : 49 458 000;
- b) Dépenses de capital : 1 500.

Au ministère de la Prévoyance sociale, pour le service des pensions : 22 405 658.**Sur le budget de l'Education nationale, secteur commun :****Aux ministres de l'Education nationale :**

- a) Dépenses courantes : 1 280 900;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 3 200 600;
 - Crédits d'engagement : 109 100;
 - Crédits d'ordonnancement : 34 100.

Au ministre de l'Education nationale, régime néerlandais :

- a) Dépenses courantes : 47 039 800;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 145 000;
 - Crédits d'engagement : 425 600;
 - Crédits d'ordonnancement : 121 400.

Au ministre de l'Education nationale, régime français :

- a) Dépenses courantes : 37 452 400;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 119 400;
 - Crédits d'engagement : 532 500;
 - Crédits d'ordonnancement : 171 500.

Sur le budget des Affaires culturelles communes :**Aux ministres de l'Education nationale :**

- a) Dépenses courantes : 387 900;
- b) Dépenses de capital : 15 600.

Au ministère de l'Education nationale, régime néerlandais, pour le Service des Pensions : 650.**Au ministère de l'Education nationale, régime français, pour le Service des Pensions : 525.****Au ministère de la Santé publique :**

- a) Dépenses courantes : 10 104 500;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 848 100;
 - Crédits d'engagement : 1 827 900;
 - Crédits d'ordonnancement : 460 700.

Au ministère de la Santé publique, pour le Service des Pensions : 1 114 275;

Au ministère des Finances :

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés : 11 300 200;
 - Crédits d'ordonnancement : 4 000;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés : 3 074 300;
 - Crédits d'engagement : 46 000;
 - Crédit d'ordonnancement : 164 400.

Au ministère des Finances, pour le Service des Pensions : 20 454 450.

Budget des Dotations aux Communautés et aux Régions :

- a) Dépenses courantes : 19 486 100;
- b) Dépenses de capital : 10 472 100.

Dépenses culturelles, Education nationale, régime français :

- a) Dépenses courantes : 403 600;
- b) Dépenses de capital : 50 000.

Dépenses culturelles, Education nationale, secteur néerlandais :

- a) Dépenses courantes : 693 300;
- b) Dépenses de capital : 8 300.

Dépenses culturelles, Education nationale, Deutsche Gemeinschaft :

- a) Dépenses courantes : 4 400.

Sur le budget de la Région bruxelloise :

Au ministre et aux secrétaires d'Etat à la Région bruxelloise :

- a) Dépenses courantes :
 - Crédits non dissociés et crédits d'ordonnancement : 881 500;
- b) Dépenses de capital :
 - Crédits non dissociés et crédits d'ordonnancement : 815 000;
 - Crédits d'engagement : 1 355 500.

HOOFDSTUK I. — Voorlopige kredieten

Artikel 1. Voorlopige kredieten, welke in mindering komen van de begrotingen voor het begrotingsjaar 1986, zijn geopend ten behoeve van (in duizendtallen franken) :

Het ministerie van Financiën, voor de Rijksschuld :

- a) Lopende uitgaven : 173 238 000;
- b) Kapitaaluitgaven : 165 500;
- c) Aflossingen van de Rijksschuld : 36 930 800.

Het ministerie van Financiën, voor de Dotatiën :

- a) Lopende uitgaven : 1 106 700;
- b) Kapitaaluitgaven : 49 400.

De Eerste minister :

- a) Lopende uitgaven : 463 700;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 151 100;
 - Vastleggingskredieten : 4 342 400;
 - Ordonnanceringskredieten : 1 743 400.

De Eerste minister, voor de dienst van pensioenen : 25.

Het ministerie van Justitie :

- a) Lopende uitgaven : 6 745 000;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 51 900;
 - Ordonnanceringskredieten : 7 500.

Het ministerie van Justitie, voor de dienst van pensioenen : 1 200.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken :

- a) Lopende uitgaven : 23 436 900;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 120 900;
 - Vastleggingskredieten : 69 000;
 - Ordonnanceringskredieten : 28 500.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken, voor de dienst van pensioenen : 250.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 5 040 200;
 - Ordonnanceringskredieten : 137 300;

b) Kapitaaluitgaven :

- Niet-gesplitste kredieten : 1 530 100;
- Vastleggingskredieten : 88 700;
- Ordonnanceringskredieten : 7 200.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, voor de dienst van pensioenen : 2 400.

Het ministerie van Landsverdediging :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 23 539 800;
 - Vastleggingskredieten : 20 113 400;
 - Ordonnanceringskredieten : 6 362 700;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 36 400;
 - Vastleggingskredieten : 3 200 600;
 - Ordonnanceringskredieten : 991 200.

Het ministerie van Landsverdediging :

Voor de Rijkswacht :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 5 097 800;
 - Vastleggingskredieten : 85 200;
 - Ordonnanceringskredieten : 18 800;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 41 200;
 - Vastleggingskredieten : 285 200;
 - Ordonnanceringskredieten : 95 000;

Voor de dienst van pensioenen : 100.

Het ministerie van Landbouw :

- a) Lopende uitgaven : 2 753 300;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 451 200;
 - Vastleggingskredieten : 42 100;
 - Ordonnanceringskredieten : 22 900.

Het ministerie van Landbouw, voor de dienst van pensioenen : 50.

Het ministerie van Economische Zaken :

- a) Lopende uitgaven : 12 875 400;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 2 997 800;
 - Vastleggingskredieten : 510 600;
 - Ordonnanceringskredieten : 218 600.

Het ministerie van Economische Zaken, voor de dienst van pensioenen : 500.

Het ministerie van de Middenstand :

- a) Lopende uitgaven : 1 422 700;
- b) Kapitaaluitgaven : 1 400.

Het ministerie van Middenstand, voor de dienst van pensioenen : 3 675 675.

Het ministerie van Verkeerswezen :

- a) Lopende uitgaven : 20 551 300;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 2 694 300;
 - Vastleggingskredieten : 20 925 500;
 - Ordonnanceringskredieten : 6 881 200.

De Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie :

- a) Lopende uitgaven : 5 777 800;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 100;
 - Ordonnanceringskredieten : 590 800.

Het ministerie van Openbare Werken :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 17 482 200;
 - Vastleggingskredieten : 24 000;
 - Ordonnanceringskredieten : 5 500;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 3 416 100;
 - Vastleggingskredieten : 19 161 200;
 - Ordonnanceringskredieten : 6 088 500;
- c) Aflossingen van de Rijksschuld : 4 673 100.

Het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid :

- a) Lopende uitgaven : 30 419 800;
- b) Kapitaaluitgaven : 4 500.

Het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, voor de dienst van pensioenen : 250.

Het ministerie van Sociale Voorzorg :

- a) Lopende uitgaven : 49 458 000;
- b) Kapitaaluitgaven : 1 500.

Het ministerie van Sociale Voorzorg, voor de dienst van Pensioenen : 22 405 658.

Op de begroting van Nationale Opvoeding, gemeenschappelijke sector :

De ministers van Onderwijs :

- a) Lopende uitgaven : 1 280 900;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 3 200 600;
 - Vastleggingskredieten : 109 100;
 - Ordonnanceringskredieten : 34 100.

De minister van Onderwijs, Nederlands regime :

- a) Lopende uitgaven : 47 039 800;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 145 000;
 - Vastleggingskredieten : 425 600;
 - Ordonnanceringskredieten : 121 400.

De minister van Onderwijs, Frans regime :

- a) Lopende uitgaven : 37 452 400;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 119 400;
 - Vastleggingskredieten : 532 500;
 - Ordonnanceringskredieten : 171 500.

Op de begroting der Gemeenschappelijke Culturele Zaken :

De ministers van Onderwijs :

- a) Lopende uitgaven : 387 900;
- b) Kapitaaluitgaven : 15 600.

Het ministerie van Onderwijs, Nederlandstalig regime, voor de Dienst van Pensioenen : 650.

Het ministerie van Onderwijs, Franstalig regime, voor de Dienst van Pensioenen : 525.

Het ministerie van Volksgezondheid :

- a) Lopende uitgaven : 10 104 500;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 848 100;
 - Vastleggingskredieten : 1 827 900;
 - Ordonnanceringskredieten : 460 700.

Het ministerie van Volksgezondheid, voor de Dienst van Pensioenen : 1 114 275.

Het ministerie van Financiën :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 11 300 200;
 - Ordonnanceringskredieten : 4 000;
- b) Kapitaaluitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten : 3 074 300;
 - Vastleggingskredieten : 46 000;
 - Ordonnanceringskredieten : 164 400.

Het ministerie van Financiën, voor de Dienst van Pensioenen : 20 454 450.

Begroting van de Dotaties aan de Gemeenschappen en aan de Gewesten :

- a) Lopende uitgaven : 19 486 100;
- b) Kapitaaluitgaven : 10 472 100.

Culturele uitgaven, Nationale Opvoeding, Franse sector :

- a) Lopende uitgaven : 403 600;
- b) Kapitaaluitgaven : 50 000.

Culturele uitgaven, Nationale Opvoeding, Nederlandse sector :

- a) Lopende uitgaven : 693 300;
- b) Kapitaaluitgaven : 8 300.

Culturele uitgaven, Nationale Opvoeding, Deutsche Gemeinschaft :

- a) Lopende uitgaven : 4 400.

Op de begroting van het Brussels Gewest :

De minister en de staatssecretarissen van het Brussels Gewest :

- a) Lopende uitgaven :
 - Niet-gesplitste kredieten en ordonnanceringskredieten : 881 500;

b) Kapitaaluitgaven :

- Niet-gesplitste kredieten en ordonnanceringskredieten : 815 000;
- Vastleggingskredieten : 1 355 500.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Les crédits provisoires, alloués par la présente loi, ne peuvent être affectés à des dépenses courantes et à des dépenses de capital nouvelles non autorisées antérieurement par le législateur.

Art. 2. De bij deze wet verleende voorlopige kredieten mogen niet aangewend worden tot nieuwe lopende en kapitaaluitgaven, vroeger niet toegelaten door de wetgevende macht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. § 1er. Les dépenses du Fonds agricole relatives au coût du financement national des mesures particulières éligibles à la Section Orientations du FEOGA, des actions communes visées à l'article 6 du règlement (CEE) n° 729/70 et celles relatives de la CEE concernant la lutte contre les maladies des animaux, seront imputées en 1986 au budget du ministère de l'Agriculture.

§ 2. Les dépenses des Communautés flamande, française et germanophone en matière d'enseignement agricole postsecondaire compris dans les actions communes dont il est question au § 1er du présent article, sont imputées en 1986 au budget des Dotations aux Communautés et aux Régions.

§ 3. Pour les projets relevant de leur compétence, en vue de la mise en œuvre de l'article 5, § 1er, du règlement (CEE) n° 1941/81 concernant un programme de développement intégré pour les zones défavorisées de la Belgique, la contrepartie des remboursements à affecter aux Régions est imputée en 1986 au budget des Dotations aux Communautés et aux Régions.

Art. 3. § 1. De uitgaven van het Landbouwfonds met betrekking tot de nationale financieringslast van de bijzondere maatregelen, die in aanmerking komen voor bijstand uit de Afdeling Oriëntatie van het EOGFL, van de gemeenschappelijke acties bedoeld in artikel 6 van de verordening (EEG) nr. 729/70 en met betrekking tot de maatregelen van de EEG, betreffende de bestrijding van de dierenziekten, zullen in 1986 worden aangerekend op de begroting van het ministerie van Landbouw.

§ 2. De uitgaven voor de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschappen inzake het naschools landbouwonderwijs begrepen in de gemeenschappelijke acties waarvan sprake in § 1 van onderhavig artikel, worden in 1986 aangerekend op de begroting van de Dotaties aan de Gemeenschappen en aan de Gewesten.

§ 3. Voor de onder hun bevoegdheid vallende projecten, met het oog op het in toepassing brengen van artikel 5, § 1, van de verordening (EEG) nr. 1941/81 betreffende de geïntegreerde ontwikkelingsprogramma voor de probleemgebieden van België, wordt de tegenwaarde van de daartoe bestemde terugbetalingen aan de Gewesten in 1986 aangerekend op de begroting van de Dotaties aan de Gemeenschappen en aan de Gewesten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — du Titre IV du tableau annexé aux projets de loi contenant les budgets des Affaires économiques, des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement et de l'Agriculture pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de :

Affaires économiques :

- Dépenses courantes : 676 500 000 francs;
- Dépenses de capital : 242 300 000 francs;
- Affaires étrangères : 450 000 000 de francs;
- Agriculture : 700 000 000 de francs.

Art. 4. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie — van Titel IV van de tabel gevoegd bij de wetsontwerpen houdende de begrotingen van Economische Zaken, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en Landbouw, voor 1986 worden voor de eerste drie maanden van 1986 nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

Economische Zaken :

- Lopende uitgaven : 676 500 000 frank;
- Kapitaaluitgaven : 242 300 000 frank;
- Buitenlandse Zaken : 450 000 000 frank.
- Landbouw : 700 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.03.A — Fonds de solidarité nationale — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget des Affaires économiques pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de :

- Dépenses courantes : 6 381 800 000 francs;
- Dépenses de capital : 535 000 000 de francs.

Art. 5. Met betrekking tot het artikel 60.03.A — Nationaal Solidariteitsfonds — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van Economische Zaken voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

- Lopende uitgaven : 6 381 800 000 frank;
- Kapitaaluitgaven : 535 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.04.A — Fonds de Rénovation industrielle — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget des Affaires économiques pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de :

- Dépenses courantes : 366 200 000 francs;
- Dépenses de capital : 500 000 000 de francs.

Art. 6. Met betrekking tot het artikel 60.04.A — Fonds voor Industriële Vernieuwing — van titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van Economische Zaken voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

- Lopende uitgaven : 366 200 000 frank;
- Kapitaaluitgaven : 500 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 66.05.A — Fonds spécial destiné à couvrir les frais de fonctionnement généralement quelconques du Centre de Traitement de l'Information — Service des Etudes et de la Documentation — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget du Ministère des Affaires économiques sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 65 200 000 francs.

Art. 7. Met betrekking tot het artikel 66.05.A — Speciaal Fonds bestemd tot dekking van allerhande werkingskosten van het Centrum voor Informatieverwerking — Dienst Studies en Documentatie — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Economische Zaken voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 65 200 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 66.10.A — Fonds destiné à l'octroi de subventions et d'avances récupérables pour la fabrication de prototypes et pour les recherches de technologie avancée — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget du ministère des Affaires économiques pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 251 000 000 de francs.

Art. 8. Met betrekking tot het artikel 66.10.A — Fonds bestemd tot het toekennen van subsidies en terugvorderbare voorschotten voor de vervaardiging van prototypes en voor navorsingen inzake gevorderd technologisch onderzoek — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het ministerie van Economische

Zaken voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 251 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.02.A — Fonds du Commerce extérieur — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 111 300 000 francs.

Art. 9. Met betrekking tot het artikel 60.02.A — Fonds van de Buitenlandse Handel — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 111 300 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.58.B — Fonds de la Coopération au Développement — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget du ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 1 125 000 000 de francs.

Art. 10. Met betrekking tot het artikel 60.58.B — Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 1 125 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.54.A — Fonds ouvert dans le cadre de l'aide alimentaire en céréales — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget du ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 129 300 000 francs.

Art. 11. Met betrekking tot het artikel 60.54.A — Fonds opgericht in het kader van de voedselhulp in graangewassen — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking voor 1986 worden voor de eerste drie maanden van 1986, vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 129 300 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 66.60.B — Fonds de survie tiers monde — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget du ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement pour 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 295 000 000 de francs.

Art. 12. Met betrekking tot het artikel 66.60.B — Overlevingsfonds Derde Wereld — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 295 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Le ministre des Travaux publics est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place de la prise en charge par l'Etat des travaux de réparation des dommages de guerre aux biens nécessaires à un service public ou à la poursuite d'une fin d'intérêt général en exécution de la loi du 6 juillet 1948.

Ces engagements pourront porter les trois premiers mois de 1986 sur un volume de prêts ne dépassant pas 20 000 000 de francs.

Art. 13. De minister van Openbare Werken wordt ertoe gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de werken tot herstelling van de oorlogsschade aan de goederen noodzakelijk voor openbare dienst of voor het nastreven van een doel van algemeen nut, ter uitvoering van de wet van 6 juli 1948.

Die verbintenissen mogen gedurende de eerste drie maanden van 1986 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 20 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Le ministre de la Santé publique est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les trois premiers mois de 1986 sur un volume de prêts ne dépassant pas 15 800 000 francs.

Art. 14. De minister van Volksgezondheid wordt ertoe gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste drie maanden van 1986 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 15 800 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 15. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.06.A — Fonds destiné à assurer le maintien et le développement de la marine marchande et de la pêche maritime — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget du ministère des Communications de 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 1 600 000 000 de francs.

Art. 15. Met betrekking tot het artikel 60.02.A — Fonds bestemd voor het in stand houden en het uitbreiden van de koopvaardij- en van de vissersvloot — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het ministerie van Verkeerswezen voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 1 600 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 16. Le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre l'engagement de payer, à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux et se rapportant aux établissements dans le secteur des matières personnalisables qui relèvent dans la Région bruxelloise de la compétence du Parlement national et du gouvernement national.

Ces engagements pourront porter pendant les trois premiers mois de l'année 1986 sur un volume de prêts ne dépassant pas 79 100 000 francs.

Art. 16. Het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen wordt gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen en die betrekking hebben op de instellingen in de sector van de persoonsgebonden materies die in het Brusselse Gewest tot de bevoegdheid van het Nationaal Parlement en de nationale regering behoren.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste drie maanden van 1986 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 79 100 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. Le ministre de la Santé publique est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique

en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle et se rapportant aux établissements dans le secteur des matières personnalisables qui relèvent dans la Région bruxelloise de la compétence du Parlement national et du gouvernement national.

Ces engagements pourront porter pendant les trois premiers mois de l'année 1986 sur un volume de prêts ne dépassant pas 44 900 000 francs.

Art. 17. De minister van Volksgezondheid wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de intrest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan en die betrekking hebben op de instellingen in de sector van de persoonsgebonden materies die in het Brusselse Gewest tot de bevoegdheid van het Nationaal Parlement en de nationale regering behoren.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste drie maanden van 1986 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 44 900 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'Expansion économique et de Reconversion régionale — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget de la Région bruxelloise de 1986, sont accordées pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de :

a) Opérations courantes :

— Secteur « Affaires économiques » : 75 000 000 de francs.

— Secteur « Classes moyennes » : 87 500 000 francs.

b) Opérations de capital :

— Secteur « Affaires économiques » : 112 500 000 francs;

— Secteur « Classes moyennes » : 37 500 000 francs;

— Secteur « Travaux publics » : 37 500 000 francs.

Art. 18. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconvertie — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het Brusselse Gewest voor 1986, worden voor de eerste drie maanden van 1986, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van :

a) Lopende verrichtingen :

— Sector « Economische Zaken » : 75 000 000 frank;

— Sector « Middenstand » : 87 500 000 frank.

b) Kapitaalverrichtingen :

— Sector « Economische Zaken » : 112 500 000 frank;

— Sector « Middenstand » : 37 500 000 frank;

— Sector « Openbare Werken » : 37 500 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 19. Le ministre de ou le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise compétent est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter pendant les trois premiers mois de 1986 sur un volume de prêts ne dépassant pas 74 300 000 francs pour les Travaux publics et 71 300 000 francs pour la Santé publique.

Art. 19. De bevoegde minister of de staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste drie maanden van 1986 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 74 300 000 frank voor Openbare Werken en 71 300 000 frank voor Volksgezondheid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 20. Le ministre de la Région bruxelloise ou le secrétaire d'Etat compétent est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, au Crédit communal de Belgique, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de vingt ans, des prêts accor-

dés à la Société de développement régional de Bruxelles en vue de l'acquisition de terrains et d'immeubles.

Ces engagements pourront porter, pendant les trois premiers mois de 1986, sur un volume de prêts ne dépassant pas 47 500 000 francs.

Art. 20. De minister van het Brusselse Gewest of de bevoegde staatssecretaris wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan het Gemeentekrediet van België, van de interesten en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van de leningen toegestaan aan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel, met het oog op de verwerving van terreinen en gebouwen.

Deze verbintenissen mogen tijdens de eerste drie maanden van 1986, gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 47 500 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 21. Le ministre de ou le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise compétent peut autoriser la Société nationale du logement à souscrire des engagements pendant les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 125 000 000 de francs.

Art. 21. De bevoegde minister van of de staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd de Nationale Maatschappij voor de huisvesting toe te laten verbintenissen aan te gaan, tijdens de eerste drie maanden van 1986, tot beloop van 125 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 22. Une autorisation d'engagement se rapportant à l'article 60.07.A — Fonds spécial destiné à accorder aux communes bruxelloises qui ont accès au Fonds d'aide institué par l'arrêté royal n° 208, une ristourne en intérêts de 2 p.c. — du Titre IV du tableau annexé au projet de loi contenant le budget de la Région bruxelloise de 1986, et accordée pour les trois premiers mois de 1986 à concurrence de 286 200 000 francs.

Art. 22. Met betrekking tot het artikel 60.07.A — Bijzonder Fonds bestemd om een *ristorno* van 2 pct. in interest toe te kennen aan de Brusselse gemeenten die toegang krijgen tot het Hulpfonds opgericht door het koninklijk besluit nr. 208 — van Titel IV van de tabel gevoegd bij het wetsontwerp houdende de begroting van het Brusselse Gewest voor 1986, wordt voor de eerste drie maanden van 1986 een vastlegingsmachtiging verleend tot beloop van 286 200 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 23. Tout engagement à prendre, en vertu des articles 4 à 15 et 17 à 21 de la présente loi, est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires et mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Art. 23. Elke verbintenis aan te gaan krachtens de artikelen 4 tot en met 15 en 17 tot en met 21, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand legt de controleur van de vastleggingen aan het Rekenhof een in driefvoud opgemaakte lijst met de verantwoordingstukken voor, die eensdeels het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand gevisceerd werden, en anderdeels het bedrag aangeeft van de vastleggingen die gevisceerd werden sinds het begin van het jaar.

— Adopté.

Aangenomen.

CHAPITRE II. — Dispositions financières

Art. 24. Les impôts directs et indirects, en principal et décimes additionnels au profit de l'Etat, existant au 31 décembre 1985 seront recouvrés pendant l'année 1986 d'après les lois, arrêtés et tarifs qui en régissent l'assiette et la perception y compris les lois, arrêtés et tarifs qui n'ont qu'un caractère temporaire ou provisoire.

HOOFDSTUK II. — Financiële bepalingen

Art. 24. De op 31 december 1985 bestande directe en indirecte belastingen, in hoofdsom en opdecimen ten behoeve van de Staat, worden tijdens het jaar 1986 ingevorderd volgens de wetten, besluiten en tarieven waarbij de zetting en invordering ervan worden geregeld, met inbegrip van de wetten, besluiten en tarieven, die slechts een tijdelijk of voorlopig karakter hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 25. L'application des articles 3 et 4, § 1er, de la loi du 28 décembre 1954, contenant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1955, est prorogée jusqu'au 31 décembre 1986.

Art. 25. De toepassing van de artikelen 3 en 4, § 1, van de wet van 28 december 1954, houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het dienstjaar 1955, is verlengd tot 31 december 1986.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 26. Le Roi peut, dans les limites et aux conditions qu'il détermine, accorder des exonérations fiscales aux revenus des emprunts qui seraient émis en 1986, à l'étranger, par l'Etat, les communautés, les régions, les provinces, les agglomérations, les communes et les établissements ou organismes publics.

Art. 26. De Koning kan, binnen de perken en onder de voorwaarden die Hij bepaalt, vrijstelling van belasting verlenen voor de inkomsten van leningen die in 1986, door de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provinciën, de agglomeraties, de gemeenten en de openbare instellingen of organismen in het buitenland zouden worden uitgegeven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 27. § 1. Le Roi est autorisé à couvrir par des emprunts :

1. L'excédent des dépenses du budget de l'année 1986 sur les recettes;

2. Le remboursement, à l'échéance finale, des obligations non encore amorties des emprunts de l'Etat :

— 9,50 p.c. 1978-1986;

— 8,75 p.c. 1978-1986.

3. La partie de l'emprunt 1982-1986-1990 qui, en exécution des modalités d'émission, serait remboursée par anticipation en 1986;

4. Le remboursement à l'échéance finale, des emprunts :

— 7,50 p.c. 1979-1986 de DM 50 000 000;

— 12 p.c. 1981-1986 de FL 100 000 000;

— 8,33 p.c. 1981-1986 de FS 35 000 000.

5. Les réductions éventuelles, conformément aux conventions d'emprunt du capital de certaines tranches de crédits en monnaies étrangères à taux d'intérêt variable;

6. Le remboursement, à leur échéance, des crédits ou tranches de crédits à taux variables (crédits « roll-over » ou assimilés), libellés en monnaies étrangères :

— Crédit de \$ 50 000 000 (« roll-over » n° 6) : première et deuxième tranches ;

— Crédit de \$ 20 000 000 (« roll-over » n° 14) : première tranche;

— Crédit de \$ 50 000 000 contracté pour le *Dienst voor de Scheepvaart* : remboursement à l'échéance finale de la totalité du crédit.

7. Le remboursement anticipé de tout ou partie de crédits à taux d'intérêt fixe, révisable ou variable, libellés en francs belges ou en monnaies étrangères, dont l'Etat pourrait prendre éventuellement l'initiative en 1986, conformément aux clauses contractuelles des conventions d'emprunt.

Les produits d'emprunts affectés à ces remboursements seront versés comme fonds spéciaux au titre IV — section particulière — du budget de la Dette publique de l'année budgétaire 1986 qui supportera l'imputation du remboursement de ces emprunts.

§ 2. Le ministre des Finances est autorisé :

1. A créer des certificats de trésorerie ou des bons du Trésor portant intérêt, à concurrence du montant des emprunts à contracter éventuellement;

2. En ce qui concerne les emprunts émis par l'Etat à l'étranger, à adopter, en accord avec les prêteurs, les conditions et les termes de remboursement ou, en général, à conclure des contrats de gestion dans ces mêmes matières.

Les emprunts et certificats de Trésorerie ou bons du Trésor susvisés peuvent être émis soit en Belgique, soit à l'étranger, en francs belges ou en monnaies étrangères.

Art. 27. De Koning wordt gemachtigd door leningen te dekken :

1. Het excédent van de uitgaven op de ontvangsten van de begroting voor het jaar 1986;

2. De terugbetaling, op de eindvervaldag, van de nog niet afgeloste obligaties van de staatsleningen :

— 9,50 pct. 1978-1986;

— 8,75 pct. 1978-1986.

3. Het gedeelte van de lening 1982-1986-1990 dat, in uitvoering van de uitgiftemodaliteiten, in 1986 vervroegd zou terugbetaald worden;

4. De terugbetaling, op de eindvervaldag, van de leningen :

— 7,50 pct. 1979-1986 van DM 50 000 000;

— 12 pct. 1981-1986 van FL 100 000 000;

— 8,33 pct. 1981-1986 van FS 35 000 000.

5. De eventuele verminderingen in overeenstemming met de leningsovereenkomsten van het kapitaal van sommige tranches van kredieten in vreemde munt met variabele rentevoet;

6. De terugbetaling, op hun vervaldag, van kredieten of tranches van kredieten met variabele rentevoet (« roll-over »-kredieten of gelijkgestelde) in vreemde munt :

— Krediet groot \$ 50 000 000 (« roll-over » nr. 6) : eerste en tweede tranche;

— Krediet groot \$ 20 000 000 (« roll-over » nr. 14) : eerste tranche;

— Krediet groot \$ 50 000 000 aangegaan door de Dienst voor de scheepvaart : terugbetaling van het gehele krediet op de eindvervaldag.

7. De gehele of gedeeltelijke vervroegde terugbetaling van kredieten tegen vaste, herzienbare of veranderlijke rentevoet, uitgedrukt in Belgische frank of in vreemde munt, waartoe de Staat in 1986 zou beslissen overeenkomstig de termen van de leningsovereenkomsten.

De leningopbrengsten die aangewend worden tot deze terugbetalingen zullen gestort worden als speciale fondsen op titel IV — afzonderlijke sectie — van de Rijksschuldbegroting voor het begrotingsjaar 1986, waarop de terugbetaling van deze leningen zal aangerekend worden.

§ 2. De minister van Financiën wordt ertoe gemachtigd :

1. Rentegevende schatkistcertificaten of schatkistbons uit te geven, ten belope van het bedrag van de eventueel af te sluiten leningen;

2. Wat de in het buitenland uitgegeven leningen betreft, in akkoord met de geldgevers, de voorwaarden en terugbetalingstermijnen aan te passen of, in het algemeen, beheersovereenkomsten te sluiten.

Bovenbedoelde leningen en schatkistcertificaten of schatkistbons mogen worden uitgegeven, hetzij in België, hetzij in het buitenland in Belgische frank of in vreemde munt.

— Adopté.

— Aangenomen.

Art. 28. Les crédits postulés aux articles 21.01 et 91.01 du projet de budget de l'année 1986 de la Dette publique pour les charges d'intérêt et pour l'amortissement des emprunts visés par ces articles peuvent être affectés pour compléter, selon le cas, les dotations d'amortissement contractuelles de ces emprunts ou le montant des fonds nécessaires à leur service d'intérêt.

Les crédits ainsi affectés seront transférés de l'un à l'autre de ces articles, moyennant accord du ministre du Budget.

Art. 28. De op artikelen 21.01 en 91.01 van het ontwerp van begroting van de Rijksschuld voor het jaar 1986 uitgetrokken kredieten voor de rentelagen en voor de aflossing van de in deze artikelen bedoelde leningen mogen worden aangewend om, naar het geval, de contractuele aflossingsdotaties van deze leningen of het bedrag van de voor hun rentediens benodigde fondsen te vervolledigen.

De aldus aangewende kredieten worden van het ene naar het andere artikel overgeschreven, mits akkoord van de minister van Begroting.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 29. Les crédits inscrits au projet du budget de la Dette publique de 1986 pour le service financier des emprunts amortissables suivant tableau d'amortissement, peuvent être utilisés pour compléter les dotations d'amortissement prévues à l'année budgétaire précédente, dans la mesure où ces dotations sont insuffisantes pour assurer des amortissements contractuels.

Art. 29. De kredieten uitgetrokken in het ontwerp van begroting van de Rijksschuld voor 1986 voor de financiële dienst van de leningen aflosbaar volgens delgingstabel mogen benut worden om de op het vorig begrotingsjaar uitgetrokken delgingsdotaties aan te vullen in de mate dat deze dotaties onvoldoende blijken om de contractuele aflossingen te verzekeren.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 30. Le ministre des Finances est autorisé à payer par avances, dans la limite des crédits budgétaires ou, le cas échéant, des recettes à affecter au service financier de certains emprunts, et à charge de régularisation ultérieure :

1. Les dépenses incombant au Trésor du chef des charges d'intérêt, escompte et frais de certificats de Trésorerie, bons du Trésor et crédits à taux d'intérêt variable;

2. Les dépenses résultant des emprunts dont les charges sont supportées par le Fonds de solidarité nationale ouvert à la section particulière du budget du ministère des Affaires économiques;

3. Les dépenses découlant de l'application de la garantie de change aux emprunts bénéficiant de cette clause.

Art. 30. Binnen de perken van de begrotingskredieten of, in voorkomend geval, door ontvangsten bestemd voor de financiële dienst van bepaalde leningen en mits lagere regularisatie, wordt de minister van Financiën ertoe gemachtigd door middel van voorschotten te betalen :

1. De uitgaven die ten laste vallen van de Schatkist uit hoofde van rentelasten, disconto en kosten betreffende schatkistcertificaten, schatkistbons en kredieten met variabele rentevoet;

2. De uitgaven van leningen waarvan de lasten gedragen zijn door het Nationaal Solidariteitsfonds op de afzonderlijke sectie van de begroting van het ministerie van Economische Zaken;

3. De uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van de wisselgarantie verleend aan leningen met dergelijke clausule.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 31. Par dérogation à l'article 17 de l'arrêté royal n° 150 du 18 mars 1935 coordonnant les lois relatives à l'organisation et au fonctionnement de la Caisse des dépôts et consignations et y apportant des modifications en vertu de la loi du 31 juillet 1934, le taux des intérêts à bonifier en 1986 aux consignations, aux dépôts volontaires et aux cautionnements de toutes catégories confiés à la Caisse des Dépôts et Consignations, sera fixé par le ministre des Finances.

Art. 31. In afwijking van artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935 tot samenschakeling van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de Deposito- en Consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin, krachtens de wet van 31 juli 1934, zal de rentevoet van de in 1986 uit te keren instrenten voor de bij de Deposito- en Consignatiekas in bewaring gegeven consignaties, vrijwillige deposito's en borgtochten van alle categorieën door de minister van Financiën worden vastgesteld.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 32. Le produit des canons emphytéotiques et des loyers visés à l'article 10 de la convention conclue le 17 juin 1975 entre l'Etat et la Société de Développement régional de Bruxelles, est affecté à l'alimentation du Fonds d'Expansion économique et de Reconversion régionale, article 60.01.A.01, de la partie I du Titre IV, Section particulière, du budget de la Région bruxelloise de l'année budgétaire 1986.

Art. 32. De opbrengst van de cijzen en huurgelden bedoeld bij artikel 10 van de overeenkomst gesloten op 17 juni 1975 tussen de Staat en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel, wordt aangewend tot stijging van het Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconvertie, artikel 60.01.A.01, van deel I van Titel IV, Afzonderlijke sectie, van de begroting van het Brussels Gewest voor het begrotingsjaar 1986.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 33. § 1er. Les montants globaux des ristournes sur impôts et perceptions pour l'année budgétaire 1986 sont fixés provisoirement aux montants prévus pour 1985, à savoir :

— La Région flamande et la Région wallonne : 6 011 100 000 francs;

— La Communauté flamande et la Communauté française : 5 924 400 000 francs;

— La Communauté germanophone : 35 300 000 francs.

§ 2. Les impôts et perceptions énoncés ci-après sont attribués en tout ou en partie pour la constitution des montants de ces ristournes dans l'ordre mentionné, étant entendu qu'aucun ne peut être pris en considération qu'après attribution intégrale du produit du précédent :

Régions :

1. Taxe d'ouverture de débits de boissons fermentées;
2. Taxe sur les appareils de jeux automatiques;
3. Taxe sur les jeux et les paris mutuels;
4. Précompte immobilier;
5. Droits d'enregistrement sur les transmissions de biens immeubles;

Communautés :

1. Redevance radio et télévision.

§ 3. Les recettes attribuées sont versées à un fonds spécial ouvert à la section particulière du budget du ministère des Finances.

§ 4. En attendant l'attribution définitive prévue à l'article 11, §§ 3 et 4, de la loi ordinaire du 9 août 1980 des réformes institutionnelles, des acomptes peuvent être accordés à la Communauté germanophone, à la Communauté flamande, à la Communauté française et à la Région wallonne par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Art. 33. § 1. De totale bedragen van de geristorneerde belastingen en heffingen van het begrotingsjaar 1986 worden voorlopig vastgesteld op de bedragen waarin werd voorzien voor 1985, zegge :

- Het Vlaamse en het Waalse Gewest : 6 011 100 000 frank;
- De Vlaamse en de Franse Gemeenschap : 5 924 400 000 frank;
- De Duitstalige Gemeenschap : 35 300 000 frank.

§ 2. Voor de vorming van deze ristornobedragen worden de hierna vermelde belastingen en heffingen in de vermelde volgorde geheel of gedeeltelijk toegewezen, met dien verstande dat ieder ervan slechts in aanmerking komt nadat de opbrengst van de voorgaande volledig toegewezen is :

Gewesten :

1. Openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken;
2. Belasting op de automatische ontspanningstoestellen;
3. Belasting op de spelen en weddenschappen;
4. Onroerende voorheffing;
5. Registratierechten op de overdrachten van onroerende goederen;

Gemeenschappen :

1. Kijk- en luistergeld.

§ 3. De toegewezen ontvangsten worden gestort op een speciaal fonds opgericht op de afzonderlijke sectie van de begroting van het ministerie van Financiën.

§ 4. In afwachting van de definitieve toewijzing voorzien in artikel 11, §§ 3 en 4, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, mogen voorschotten worden verleend aan de Duitstalige Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en aan het Waalse Gewest bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — L'article 34 est ainsi rédigé :

CHAPITRE III

Art. 34. A l'article 11, alinéa 1er, de la loi de redressement du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rémunérées directement ou indirectement par le secteur public, modifié par la loi du 12 mars 1985, la date du 31 décembre 1985 est remplacée par la date du 31 décembre 1986.

HOOFDSTUK III

Art. 34. In artikel 11, eerste lid, van de herstellwet van 10 februari 1981 tot invoering van een solidariteitsbijdrage ten laste van de personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd door de openbare sector, gewijzigd bij de wet van 12 maart 1985, wordt de datum van 31 december 1985 vervangen door de datum van 31 december 1986.

De heer De Smeyter c.s. stellen volgend amendement voor :

« Dit artikel te doen vervallen. »

« Supprimer cet article. »

De stemming over artikel 34 wordt aangehouden.

Le vote de l'article 34 est réservé.

L'article 35 est rédigé comme suit :

Art. 35. A l'article 10 de la loi de redressement du 22 janvier 1985, modifié par l'article 88 de la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales, qui règle la prise en charge des dépenses relatives à la préension de retraite pour travailleurs salariés, la date de « 1985 » est remplacée par « 1985 et 1986 » et le « 31 décembre 1985 » est remplacé par « respectivement 31 décembre 1985 et 31 décembre 1986 ».

Art. 35. In artikel 10 van de herstellwet van 22 januari 1985, gewijzigd door artikel 88 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen die de tenlasteneming van de uitgaven voor het brugrustpensioen voor werknemers regel¹, wordt de datum « 1985 » vervangen door « 1985 en 1986 » en de datum « 31 december 1985 » door « respectievelijk 31 december 1985 en 31 december 1986 ».

M. de Wasseige et consorts présentent l'amendement que voici :

« Supprimer cet article. »

« Dit artikel te doen vervallen. »

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, je me réfère à la justification donnée au cours de mon exposé.

M. le Président. — Le vote de l'article 35 est réservé.

De stemming over artikel 35 is aangehouden.

L'article 36 est ainsi rédigé :

Art. 36. A l'article 11 de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales sont apportées les modifications suivantes :

1° A l'alinéa 1er, les mots « en 1984 et 1985 » sont remplacés par les mots « en 1984, 1985 et 1986 »;

2° A l'alinéa 3, les mots « l'année 1985 » sont remplacés par les mots « les années 1985 et 1986 ».

Art. 36. In artikel 11 van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In het eerste lid worden de woorden « in 1984 en 1985 » vervangen door de woorden « in 1984, 1985 en 1986 »;

2° In het derde lid worden de woorden « het jaar 1985 » vervangen door de woorden « de jaren 1985 en 1986 ».

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — L'article 37 est ainsi rédigé :

Art. 37. Dans l'article 38, § 1er, premier alinéa, de la loi du 28 décembre 1983 portant des dispositions fiscales et budgétaires, les mots « 31 décembre 1985 » sont remplacés par les mots « 30 avril 1986 ».

Art. 37. In artikel 38, § 1, eerste lid, van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen, worden de woorden « 31 december 1985 » vervangen door de woorden « 30 april 1986 ».

M. de Wasseige et consorts présentent l'amendement que voici :

« A cet article, remplacer les mots « 30 avril 1986 » par les mots « 31 décembre 1986. »

« In dit artikel de woorden « 30 april 1986 te vervangen door de woorden « 31 december 1986. »

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, chers collègues, l'article 37 prévoit de prolonger jusqu'au 30 avril 1986 la possibilité de déduire des revenus imposables les intérêts des emprunts hypothécaires.

Par notre amendement, nous proposons d'étendre cette mesure jusqu'au 31 décembre 1986. Pour qu'elle ait un effet, il faut un temps suffisant. Il conviendrait d'ailleurs de prévoir la même prolongation pour la TVA, mais celle-ci n'est pas du ressort du pouvoir législatif et ce problème pourrait être réglé par simple arrêté royal.

Nous avons fait cette proposition dans le souci de stimuler la construction, mais aussi dans un but de clarté fiscale; en effet, les impôts sont calculés sur une année.

Nous ne voyons pas très bien comment le calcul pourrait se faire sur quatre mois.

Cette disposition est donc absurde. Une mesure fiscale vaut pour l'année fiscale tout entière. Qu'elle vaille pour les quatre premiers mois de l'année seulement et non plus pour les huit mois suivants, cela nous paraît difficile à réaliser. Vous introduisez là, monsieur le ministre, une complication supplémentaire et inutile dans le Code fiscal. Elle donnera certainement lieu à pas mal de discussions lors de l'établissement des déclarations des contribuables qui feront usage ou non de cette latitude que vous accordez jusqu'au mois d'avril seulement.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Financiën. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar het verslag.

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 37 sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 37 zijn aangehouden.

L'article 38 est ainsi rédigé :

Disposition finale.

Art. 38. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1986.
Slotbepaling.

Art. 38. Deze wet treedt in werking op 1 januari 1986.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmings en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben straks plaats.

ONTWERP VAN WET TOT VASTSTELLING VAN DE LEGERSTERKTE VOOR HET JAAR 1986

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI FIXANT POUR L'ANNEE 1986 LE CONTINGENT DE L'ARMEE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot vaststelling van de legersterkte voor het jaar 1986.

Nous abordons l'examen du projet de loi fixant pour l'année 1986 le contingent de l'armée.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur voor een mondeling verslag.

Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe als inleiding mijn spijt uit te drukken over het feit dat door de werkomstandigheden in de Kamer van volksvertegenwoordigers het verslag van de Kamerbesprekingen slechts werd rondgedeeld tijdens de commissiebespreking in de Senaat. Het gevolg is dat ik bij het nalezen van het Kamerverslag opmerkte dat de nieuwe minister van Landsverdediging zeer veel gelijkaardige vragen diende te beantwoorden in de Senaatscommissie, zodat de bedoeling van « reflexiekamer » bijna volledig is misgelopen. Ik verwijs naar de antwoorden in het Kamerverslag, wat de vragen omtrent de toevoeging van militairen aan de rijkswacht betreft.

Een tweede vaststelling uit de besprekingen is het eng verweven zijn van de drie verantwoordelijke departementen: Landsverdediging, Binnenlandse Zaken en Justitie, wat doorheen heel de bespreking als een rode draad loopt.

Uit de inleiding van de minister van Landsverdediging, die u ook kunt nalezen in het Kamerverslag, valt te onthouden dat het demografisch probleem dat reeds vorig jaar werd gesteld, scherper wordt, gezien in het licht van onze verplichtingen in Navo-verband, die door sommigen op de helling worden geplaatst doch die enkel na overleg kunnen worden gewijzigd. Deze verplichtingen zijn vooral de aanwezigheid van de Belgische troepen in Duitsland en onze deelname aan de afschrikingsstrategie van de Navo op vooruitgeschoven stellingen. Ook speelt onze nationale verantwoordelijkheid in verband met ons grond-

gebied, namelijk steun aan de geallieerde communicatielijnen in België, de militaire verdediging van ons grondgebied en de logistieke steun aan onze strijdkrachten.

De demografische problemen begonnen reeds vroeger en men stelt elk jaar een progressieve vermindering van het aantal geboorten en diensgevolge van het aantal ingeschreven dienstplichtigen vast. Zo werd voor de lichting 1985, de mogelijkheid gecreëerd om die tekorten op te vangen door de verlenging op vrijwillige basis van de dienstdienst met drie tot zes maanden, vastgesteld in artikel 19 van de herstellwet van 31 juli 1984. Om deze verlenging voor de dienstplichtigen zo aantrekkelijk mogelijk te maken, werden extra voordelen toegekend.

De verwachtingen dat 20 pct. van de miliciens deze verlenging zouden aangrijpen, waren te hoog geschat. Slechts 12 pct. maakte hiervan gebruik. De eerste resultaten voor 1986 bevestigen de bestaande trend en zouden het bestaande deficit van 2.200 miliciens compenseren. De minister onderstreepte de dure toepassing van deze maatregel die plusminus 600 miljoen frank bedraagt op jaarbasis. Derhalve zou het nog niet zeker zijn dat deze maatregel na 1986 zou kunnen behouden blijven.

Om de tekorten aan dienstplichtigen voor de komende jaren op te vangen, deelde de minister ons mee dat er nu een werkgroep werd samengesteld om de mogelijke oplossingen en modaliteiten op te stellen.

Op de vraag wat het regeerakkoord hieromtrent inhoudt, meldt de minister dat het principe van de verlenging van de dienstplicht aanvaard werd, doch dat de duurtijd nog zal worden onderzocht. Hierop werd de wenselijkheid van het samenroepen van de gemengde commissie vooropgesteld, gezien de complexiteit van de problemen en de bevoegdheden van de verschillende geciteerde departementen.

Tevens werd de vraag geformuleerd naar het opnieuw samenroepen van de commissie « Jeugd en leger », gezien in heel deze bespreking ook de motivatie en de vraag naar een zinvolle dienstplicht aan de orde komen. De minister kon deze voorstellen bijvallen en gaf ons duidelijk zijn bezorgdheid te kennen voor het in acht nemen van een zo groot mogelijke sociale rechtvaardigheid bij de herziening van de militiewetten, en pleitte voor een herwaardering van de militaire dienst.

Hierna werd een debat gevoerd over de eventuele maatregelen die in de toekomst zullen worden genomen om het contingent te verzekeren met de grote bezorgdheid voor een menselijke benadering en de bescherming van de gezinnen. De herziening van artikel 87, waarmee de ontheffingen worden geregeld, kreeg grote aandacht en de minister deelde ons zijn bedoelingen mee omtrent een mogelijke herschikking naar waarden getoetst aan onze maatschappelijke evolutie en tijdsgeest.

De minister verklaarde in de commissie de grootste verbeeldingskracht aan den dag te leggen, om ook tijdens de legerdienst bijkomende vormingscursussen te beleggen, die zouden tot stand kunnen komen door samenwerking van Landsverdediging en Nationale Opvoeding, waar heel wat werkloze leerkrachten een zinvolle opdracht zouden kunnen vervullen. Zij zouden ook de omkadering van het leger kunnen versterken.

De huidige omkadering werd nog verder uitgediept met verschillende vragen over de verhouding van officieren in staffunctie en het andere personeel. In het antwoord konden wij vernemen dat de verhouding tussen hogere en lagere functies in België ongunstiger ligt dan in de buurlanden, doch dat de hoge kwalificatie en de hogere bekwaamheid aldaar te maken heeft met de technologische evolutie, ook in het leger.

Omtrent de inlevering op de lonen van het militair personeel en de bestemming van deze inlevering, werd zinnig van gedachten gewisseld. Dit werd gezien in het licht van de onderverdeling van het budget van Landsverdediging, waar de verdeling als volgt wordt vastgesteld: 50 pct. personeelskosten, 25 pct. werkingskosten en 25 pct. investeringen; met het regeerakkoord van een jaarlijkse toename van maximum 6,5 pct. voorzien voor wederuitrusting. Dit is een krappe brutostijging gezien de prijsindex voor legermateriaal veel hoger ligt dan voor ander materieel. Toch moeten de werkingskosten op peil blijven om de oefeningen te verzekeren en het evenwicht tussen werking, uitrusting en personeel blijft een eerste streefdoel. Dit thema zou verder worden uitgediept bij de bespreking van de begroting.

Blijft het feit dat de informatie van de bevolking in verband met de herziening van de militiewetten en de dienstplicht een zeer belangrijk gegeven is.

Bij de jeugd rijzen vragen. De gezinnen wachten angstig. De psychologische sfeer is uiterst gespannen, en daarom werd in de commissie gepleit voor een spoedige beslissing, gebaseerd op ernstige studie én onderzoek én overleg, zodat de betrokkenen, de meest zwakke leeftijdsgroep in onze maatschappij, op tijd weten wat hun « dienst aan de

gemeenschap » inhoudt. Wij wensen dat hun de zekerheid wordt geboden dat zij in die opgeëiste periode aan individuele vorming winnen, dat hun sociale bewustmaking gestoeld zal zijn op een contact onder jongeren van zeer diverse afkomst, die samenwerken aan een gemeenschappelijke taak en dat dit kan gebeuren in een « ongedwongen » klimaat van zelfbeheersing en inzet onder de leiding van bekwame officieren, in de vorm van aangepaste opdrachten, die de mogelijkheid bieden tot oriëntatie, keuze, vorming en vervolmaking van hun beroep of job in het burgerleven.

Wij zouden graag van de minister de bevestiging krijgen dat geen maatregelen tot verlenging van de dienstplicht zullen worden genomen voor de lichte 1986 en dat de volgende lichtingen daarover tijd zullen worden ingelicht.

Dit was de hoofdtoneel van het boeiend en verhelderend gesprek van gisteren naar aanleiding van de bespreking van de legersterkte. Vandaag 20 december werd dit wetsontwerp in de commissie van de Senaat met 12 tegen 8 stemmen bij 1 onthouding aangenomen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, na dit goed verslag van onze charmante collega zal ik misschien een anticlimax moeten laten horen.

De stemming over de legersterkte is in de Senaat meestal een formaliteit en wordt door alle partijen zonder meer goedgekeurd. Tegen die gewoonte in zal de Volksunie zich ook in openbare vergadering onthouden. Wij zullen niet tegenstemmen omdat wij onze solidariteit met het Atlantisch Bondgenootschap niet in het gedrang willen brengen. Hierover wil onze partij geen misverstand laten ontstaan.

Wij zullen echter ook niet « ja » stemmen omdat wij voorbehoud maken ten aanzien van de manier waarop het contingent voor 1986 wordt samengesteld.

In het verleden hebben sommige politieke partijen de militiewetten en de verlaging van de dienstdienst tot electorale toppers gemaakt. Volgens heeft zo ongeveer elke minister van Landsverdediging zijn eigen hervormingsplan ingevoerd. Ik citeer voor de vuist : rationaliseringsplan, professionaliseringsplan, reorganisatieplan, plan-Vreven, verschuiving van de eenheden, en weldra mogen wij van de huidige minister waarschijnlijk ook een deprofessionaliseringsplan verwachten. Die opvolging van plannen vormt natuurlijk de beste manier om onze strijdkrachten te demotiveren en te desorganiseren. De jongste blunder is precies artikel 19 van de herstellwet van 31 juli 1984 met de mogelijke vrijwillige verlenging van de dienstplicht met drie en zes maanden, waarover de rapporteur daarnet heeft gesproken.

Het resultaat is dat miliciens die opteren hetzij voor tien maanden dienst in België, hetzij voor acht maanden dienst in Duitsland, nu ook kunnen opteren voor verlenging met drie of zes maanden. De Belgische miliciens vervullen nu een legerdienst van acht, tien, elf, dertien, veertien of zestien maanden, wat tot gevolg heeft dat de miliciens zes verschillende scholingsgraden kunnen hebben en dat er geen homogene eenheden kunnen worden samengesteld. Wie zegt « geen homogene eenheden », zegt meteen ook « geen operationele eenheden ».

Daarbij komt, mijnheer de minister, dat, wanneer die miliciens met zes verschillende scholingsgraden na het vervullen van hun militaire dienstplicht afzwaaien, zij op hun beurt worden vervangen door andere miliciens die opnieuw zes verschillende opties hebben. Het gevolg is natuurlijk een onmogelijke cacafonie in heel dat leger. Men kan via een mathematisch model zeer goed uitrekenen dat over enkele jaren geen enkele eenheid, zelfs geen enkel peloton, meer zal bestaan dat over een zekere homogeniteit beschikt.

Onlangs, tijdens een bezoek aan de Belgische strijdkrachten in Duitsland, zei een van de hogere officieren mij in zijn militair gespierde taal, dat men daardoor van ons leger een bordeel heeft gemaakt waar iedereen binnen- en buitenloopt wanneer hij zin heeft. In parlementaire taal luidt dat : men heeft van het leger een duiveltje gemaakt waar de duiven binnen- en buitenvliegen zoals het ze past.

Maar er is meer, mijnheer de minister. In de commissie bent u zeer oprecht en zeer moedig geweest. Dat siert u. U heeft gezegd dat we moeten komen tot een verlenging van de dienstplicht, of een vermindering van de vrijstelling, of een afschaffing van de vrijstelling, of tot een combinatie van de drie mogelijkheden.

Wat ons dwars zit in heel dat probleem is de electorale benadering ervan. Wanneer men de legerdienst gaat verminderen, is dat een electo-

rale schlager. Vóór de verkiezingen is die op alle muren te zien. Maar wanneer men de legerdienst wil verlengen, zwijgt men in alle talen. De jonge kiezers en hun ouders mogen natuurlijk niet weten wat hun boven het hoofd hangt. Precies door het stilzwijgen heeft men tienduizenden jonge mensen in ons land gewoon bedrogen. Maar dat zal de electoralisten wel een zorg wezen.

Als een klap op de vuurpijl komen dan de regeringsonderhandelingen zelf. Men kent de demografische cijfers. Mevrouw de rapporteur heeft er zoëven naar verwezen. Men beschikt over de notulen van de gemengde commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden en de Defensie van de Senaat waarin het probleem heel duidelijk wordt uit de doeken gedaan. Men heeft een goed gevuld dossier, maar in het regeerakkoord spreekt men op bladzijde 9, zeer eigenaardig, niet onder het hoofdstuk Defensie, maar onder het hoofdstuk Overheidsfinanciën over het probleem op een zeer sibyllijnse manier : « In de gezagsdepartementen en het openbaar ambt, zullen de dienstplicht- en de militiewetten worden hervormd. Daardoor zal het beroep op beroepsvrijwilligers voor de Landsverdediging worden beperkt. Tegelijkertijd zullen de vorming, de taken en het statuut van de dienstplichtigen worden verbeterd en zullen de gewetensbezwaarden uitsluitend voor maatschappelijk nuttige taken worden ingezet. »

Het toppunt is dat in de regeringsverklaring zelf, die in de Senaat werd voorgelezen, over een verlenging van de dienstplicht, over de afschaffing van de vrijstellingen, over de vermindering van de vrijstellingen met geen woord wordt gerept. Men vergadert dus in Stuyvenberg weken en weken en er komt een akkoord over honderd verschillende zaken, men stelt een groot regeerakkoord en een regeringsverklaring op maar over een belangrijke en essentiële zaak die tienduizenden jonge mensen in deze Staat aangaat, rept men met geen woord. Er zijn maar twee mogelijkheden : ofwel is er geen akkoord, ofwel is er een geheim akkoord.

Welnu, mevrouw de rapporteur heeft het zoëven ook opgemerkt : tienduizenden jonge mensen in ons land en tienduizenden ouders maken zich zorgen over de nieuwe lasten die op jonge mensen worden gelegd. Ofwel beschouwt de regering dit als een *fait divers* ofwel mist zij de moed om met open kaart te spelen.

Mijnheer de Voorzitter, wij gaan vandaag uiteraard het debat niet voeren over de verlenging van de legerdienst. Ik wens echter nu reeds te waarschuwen voor deze zoveelste gebroken belofte. Vóór de verkiezingen is immers altijd verklaard dat er geen nieuwe lasten zouden komen. Wie in dit halfrond durft te zeggen dat verlenging van de dienstplicht of afschaffing van de vrijstellingen geen nieuwe lasten zouden betekenen noch voor de enkelingen, noch voor de gezinnen die daardoor worden getroffen ? (*Applaus op de banken van de Volksunie en op verschillende socialistische banken.*)

Die bijkomende lasten komen altijd weer terecht op de rug van diezelfde, op die 25 pct. jongeren die het ongeluk hebben, als ik mij zo mag uitdrukken, om te worden opgeroepen. Dat zijn degenen die geen job vinden zolang zij hun militaire dienstplicht niet hebben volbracht, die verschillende maanden moeten wachten vooraleer zij worden opgeroepen, en die intussen de posten door die andere 75 pct. bezet zien. Dat zijn ook degenen die straks één jaar of nog langer dienst zullen moeten doen, die zullen afzwaaien van het Belgisch leger om terecht te komen in het leger van de werklozen.

Welnu, mijnheer de Voorzitter, omdat men ons leger desorganiseert en demotiveert, omdat men de betrokkenen en de parlementsleden in het ongewisse laat over de geplande hervormingen of over het geheim akkoord, tegen die intellectuele oneerlijkheid, tegen dat schrijnend gebrek aan politieke openheid en aan politieke moed wensen wij te protesteren. Daarom zullen wij ons bij de stemming over dit ontwerp onthouden. (*Applaus op de banken van de Volksunie en op verschillende socialistische banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Péciaux.

M. Péciaux. — Monsieur le Président, avec l'ensemble des collègues présents dans cette assemblée, je viens de prendre connaissance du rapport oral qu'a bien voulu nous présenter notre collègue Mme Tyberghien.

Il s'agit d'un excellent rapport quant à sa forme et je remercie notre collègue d'avoir présenté cette information à l'assemblée.

Je me vois toutefois contraint de mentionner qu'aucun rapport écrit sur cette matière ne nous a été distribué à la suite de la réunion de la commission dont les travaux se sont déroulés il y a vingt-quatre heures à peine. Je rappellerai que les documents de travail venant de la

Chambre des représentants — documents 69.1 et 69.2 — nous ont également été remis en début de séance de commission il y a à peine vingt-quatre heures.

Je me dois enfin de confirmer publiquement que le vote de la Chambre ne s'était pas encore déroulé en séance publique alors même que la commission abordait déjà l'examen du projet de loi. Voilà des méthodes de travail un peu inattendues.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Pour vous permettre de partir plus tôt en vacances !

M. Pécriaux. — Monsieur le ministre, tel n'est pas notre objectif. Nous sommes tout disposés à travailler !

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — On pourrait peut-être prolonger le débat jusqu'à mardi !

M. Pécriaux. — Cela ne me dérange pas.

Revenons au fond. Lors de la déclaration gouvernementale et de la discussion qui s'est ensuivie ici même lors des séances du samedi 7 au mardi 9 décembre inclus, l'occasion nous avait été donnée d'évoquer les problèmes de milice et de prolongation du service militaire.

Notre attention avait été attirée par le paragraphe intitulé « Le service militaire et les lois sur la milice seront réformés. De cette manière, le recours aux volontaires de carrière sera limité. »

C'était l'occasion pour nous de rappeler que le gouvernement Martens VI témoignait de la volonté de prolonger la durée du service militaire très maladroitement et qu'une tentative de réduire la part consacrée au personnel se manifestait déjà.

C'était aussi l'occasion de rappeler que, suivant la logique de la politique que Martens V a menée, Martens VI s'apprête à faire appel à des solutions plus faciles telles que la prolongation de la durée du service militaire qui porte évidemment préjudice à toute notre jeunesse.

Il faut toutefois admettre que le débat sur la déclaration gouvernementale ne nous avait pas permis d'exposer ces faits au ministre de la Défense nationale qui n'était pas présent lors des interventions relatives à ces matières et de rappeler enfin que le Premier ministre a évité d'aborder toute réponse aux questions qui lui ont été posées lors du débat d'investiture de Martens VI en matière de défense.

Monsieur le ministre de la Défense nationale, vous êtes nouveau dans votre charge et j'imagine combien la reprise de l'héritage doit s'avérer difficile; votre situation n'est certes pas aisée. Nous attendons que vous preniez des attitudes constructives, mais nos craintes sont déjà nombreuses et fondées aujourd'hui.

Dès lors, permettez-moi de dire clairement et d'entrée de jeu que vous nous abusez, ou tout au moins que vous tentez de nous abuser en refusant notamment systématiquement, ou en éludant, les questions les plus essentielles. Je vais vous en poser quelques-unes.

Quel sera le nombre de volontaires dans les années à venir ? Vingt-cinq mille comme le prétendait votre prédécesseur, ou vous préparez-vous à aller plus avant encore dans la déprofessionnalisation ?

A quel allongement du temps de service militaire nos futurs appelés doivent-ils s'attendre ? Deux mois si l'on en juge par la « rumeur » qui court ? Ou ne sera-ce que la première étape vers un temps de service de quinze ou dix-huit mois ?

Quelle révision des lois de milice allez-vous nous proposer ? Et quel sera le nombre de jeunes gens, de jeunes filles aussi peut-être, qui seront concernés par cette atteinte à des droits qui leur sont aujourd'hui acquis ?

Plus particulièrement, l'article 87 de ces lois de milice sera-t-il, cette année, appliqué ?

A toutes ces questions, qui vous ont pourtant à plusieurs reprises été posées, vous ne répondez pas, nous renvoyant, mes collègues et moi-même, aux prochaines décisions du gouvernement ou à la responsabilité de votre collègue de l'Intérieur.

Vous nous avez informés hier, en commission, que vous alliez le consulter à ce propos.

Vous nous abusez car il est clair que nous ne serons informés de ces décisions importantes qu'une fois qu'elles auront été prises. Ce sera, là aussi, nous mettre devant le fait accompli.

Mais vous ajoutez à l'abus en vous laissant prendre en flagrant délit de non-vérité. J'ai bien dit, de non-vérité, monsieur le

ministre, et cela est peu digne de votre fonction et de vos qualités personnelles.

Il existe entre le projet de loi fixant le contingent de l'année 1985 et celui qui nous a été présenté pour 1986, une différence de 1 100, je dis bien 1 100, miliciens estimés nécessaires pour remplir les fonctions troupe, soldats et caporaux, de nos forces armées.

D'où provient cette différence, alors que chacun sait que le nombre initial de fonctions prévues, à savoir 50 135, est resté identique sur ce laps de temps, et que de même la durée du service militaire n'a pas, jusqu'à ce jour, été modifiée ?

La question a été posée en commission de la Chambre et vous y avez répondu en prétextant, embarrassé, que cette différence était liée à des « changements d'organisation » qui ont nécessité eux-mêmes des « modifications » ou « adaptations » des coefficients et de la méthode de calcul.

Or, monsieur le ministre, le nombre de fonctions est resté le même de 1985 à 1986. Les coefficients dépendent de la durée moyenne du service militaire et du temps d'instruction qui, eux non plus, n'ont pas changé. Alors d'où provient cette différence de 1 100 miliciens affectés à des fonctions troupe ?

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Ils dépendent également du nombre de miliciens affectés en Allemagne et en Belgique.

Dès lors, si davantage de miliciens reviennent en Belgique, davantage parmi eux feront dix mois de service militaire, ce qui affecte les coefficients. Voilà l'explication de ce mystère apparent.

M. Pécriaux. — Ce n'est nullement un mystère apparent. Je suis en possession d'une étude technique assez fouillée, à cet égard. Si vous le permettez, je vous la communiquerai et vous demanderai de bien vouloir me faire connaître votre point de vue, au niveau technique, de manière très rigoureuse.

Comme je me refuse à contraindre mes collègues à écouter nombre de chiffres quelque peu fastidieux, je me ferai un plaisir, monsieur le ministre, de vous interroger par écrit à ce propos et suis curieux de prendre connaissance à votre réponse.

La vérité, vous la connaissez sans doute mieux que quiconque, sinon les services de votre département vous abusent d'ores et déjà.

La vérité, dis-je, c'est que cette différence, onze cents miliciens, est le fruit d'une erreur, d'une simple erreur, non de méthode mais de calcul. Cette erreur est d'ailleurs commise depuis des années puisque le plan Vreven de 1983 y faisait allusion et, reconnaissons-le, il semble que vous ayez déjà tenté de la faire rectifier.

Question de détail, me direz-vous ? Je demande à mes collègues de ne rien en croire. Ces onze cents miliciens, indûment comptabilisés en 1985 et auparavant, sont en fait onze cents jeunes gens que la Défense nationale doit à la nation.

Je signale, en vue de documenter mes collègues, qu'en page 8 du rapport qui nous a été transmis par la Chambre hier, notre collègue le député Willems parle de neuf cents miliciens concernés. Je vais jusqu'à onze cents et vous donnerai ma démonstration par écrit.

De plus, en cette heure où des déficits d'effectifs sont invoqués pour allonger la durée du service militaire ou/et revoir les lois sur la milice, cette absence de sérieux augure très mal de la façon dont on traitera en réalité l'ensemble de la problématique du personnel du département de la Défense nationale.

En effet, quel est l'enjeu du vote de cette année sur la loi fixant le contingent ? Dans le contexte que je viens de décrire, il s'agit des intentions affichées par le gouvernement Martens VI dans son accord de novembre.

Ces intentions, nous les connaissons depuis 1981, date qui marque le début d'une volonté clairement affichée de déprofessionnaliser les forces armées. La différence, aujourd'hui, tient au fait que le temps des compromis est bien fini et que le gouvernement entend profiter du répit qui lui a été accordé pour définitivement mettre en œuvre ces objectifs dont il n'était jusqu'ici que timidement question.

Ces objectifs, au-delà des termes de l'accord gouvernemental, quels sont-ils ?

Dans un contexte où l'on veut à la fois maintenir nos engagements à l'égard de nos alliés — 50 135 fonctions et missions Oran — et où l'on se doit de faire face à un déficit du contingent de milice lié à la dénatalité, déficit de 25 p.c. de 1983 à 1994 et quelque 30 000 aptes disponibles pour 1994 — et notre collègue rapporteur a abordé le problème démographique en début de séance —, on doit ajouter tout

d'abord la volonté explicite de diminuer les dépenses de personnel dans les budgets dits d'autorité, de 1 p.c. l'an après 1986. Le collègue qui m'a précédé à cette tribune s'est référé à la déclaration gouvernementale, rappelant sur quelles matières ils portaient. Pour ce faire, la proposition est de réduire le nombre de volontaires dans les forces armées. Je pose ici la question : parlera-t-on de 25 000 ?

On y ajoute la volonté implicite d'accroître le temps d'instruction de deux et quatre mois minimum et trois et six mois maximum et de simplifier l'administration du contingent en améliorant le rapport volontaires/miliciens, 25 000/25 000, de même que le rapport temps d'instruction/temps de service en unité, c'est-à-dire douze mois en unité auxquels on ajoute le temps d'instruction; ensuite, la volonté de créer un surnombre de miliciens disponibles pour la gendarmerie et pour la Protection civile. C'est là tout le sens de la loi de redressement. On a évoqué le volet services civil et militaire, loi de redressement d'août 1984, qui n'attend plus que ses arrêtés d'exécution. Cela a été confirmé par le prédécesseur du ministre de la Défense nationale, en commission, lors de l'examen du budget de la Gendarmerie.

Pour réaliser l'ensemble de ces objectifs, vous avancez deux solutions :

1. Allonger la durée du service militaire pour faire face à la dénatalité certes, mais également pour réduire le nombre de volontaires et accroître le temps d'instruction;

2. Revoir les lois sur la milice pour limiter l'allongement du temps de service, peut-être, s'il s'avérait trop impopulaire, mais également pour dégager ce surnombre disponible pour d'autres tâches.

Je viens d'évoquer ce point de la problématique.

Afin d'amortir auprès de la jeunesse le choc des mesures envisagées, vous promettez de revoir les lois sur la milice et de prendre d'autres mesures, de manière à supprimer les actuelles « discriminations » entre jeunes gens astreints à un service et jeunes qui y échappent, filles et immigrés compris.

En d'autres temps, de telles mesures auraient pu passer pour louables et généreuses. Toutefois, aujourd'hui, quand on connaît la gravité du chômage des jeunes et l'impuissance gouvernementale à y porter remède, ces décisions, il faut le clamer haut et fort dans cette assemblée, ne sont qu'un moyen de camouflage des problèmes sociaux.

En vérité, il faut que notre jeunesse sache que vous ne voulez plus seulement vous contenter de disposer chaque année d'un petit contingent de miliciens « taillables et corvéables à merci » — on parle volontiers de septante heures de prestation par semaine au lieu de quarante heures pour d'autres — mais que c'est à l'ensemble des jeunes gens, des jeunes filles et des jeunes immigrés que vous voudriez appliquer cette forme moderne et combien subtile de recrutement de main-d'œuvre à bon marché.

Vous allez trop loin. Martens V a depuis longtemps préparé le terrain. Il vous manquait le temps. Vous l'avez aujourd'hui pour enrôler la jeunesse.

Parlons enfin de votre dernier « cadeau » aux futurs miliciens : leur donner une formation en langue maternelle, en seconde langue, en informatique ou encore en éducation physique. Voilà des mesures bien louables, elles aussi. Toutefois, *timeo Danaos et dona ferentes*, je crains les Grecs, même quand ils apportent des cadeaux.

Lutter contre l'analphabétisme ou améliorer la formation des jeunes, c'est dans le civil, à l'Education nationale et entre 3 et 18 ans qu'il faut le faire, en premier lieu, et non à l'armée pendant les heures creuses et si on a le temps seulement.

De surcroît, s'il faut affecter du personnel à ces tâches, c'est du ressort de l'Education nationale, pas de la Défense nationale ! Aussi louable que soit votre souhait d'éducation des miliciens qui accusent un retard pédagogique, la Défense nationale ne doit en aucune manière cacher l'échec de l'Education nationale. A chacun son rôle, à chacun son moment d'intervention.

L'Education nationale nous a « assené » une prolongation de la scolarité bien mal préparée. L'Education nationale ne tient en aucune manière compte de la situation socioculturelle des enfants des milieux défavorisés. Le ministre de la Défense nationale ne doit pas se sentir responsable de l'échec de la politique de l'Education nationale.

M. Close. — En quoi cela concerne-t-il le contingent ?

M. Péciaux. — Cela concerne le contingent, dans la mesure où lors des travaux en commission, M. le ministre a bien voulu nous faire part de quelques intentions en matière d'éducation des futurs miliciens. J'estime que ma réflexion portant sur le nombre de miliciens, le rôle qu'ils auront à jouer et la formation qu'ils recevront vient à propos et que nous devons en débattre en assemblée plénière,

d'autant plus que la commission a disposé d'un temps de discussion extrêmement bref et que les documents nous ont été remis tardivement.

Je me permets de vous le signaler, monsieur le sénateur Close, parce que je m'étais déjà exprimé à ce sujet en début de séance, alors que vous étiez absent ! (Applaudissements sur les bancs socialistes.)

Dès à présent nous attirons votre attention, monsieur le ministre, sur les conséquences de toutes les réglementations qui vous permettraient de faire appel à la mobilité du personnel enseignant vers votre département, de même que nous n'apprécions pas l'accroissement aujourd'hui confirmé des missions des forces armées au profit de la gendarmerie, sous prétexte que les tâches administratives, logistiques et de renfort opérationnel doivent y être exécutées par du personnel militaire. Lors du débat d'investiture, nous avions interrogé le gouvernement à propos du problème des effectifs de la gendarmerie. C'est par la presse que nous avons appris votre décision de prolonger la mise à la disposition de la gendarmerie de forces armées.

A l'heure où l'Europe cherche à sensibiliser l'opinion aux impératifs de sa sécurité et a besoin de tout le consensus nécessaire pour ce faire — consensus déjà bien entamé aujourd'hui —, vous mettez tout en place et vous vous apprêtez à briser ce consensus dans notre nation et surtout dans notre jeunesse. Vous voulez discréditer nos forces armées et leur personnel dans son ensemble, alors qu'ils ont pourtant bien droit à tous nos égards en ces temps difficiles.

Cela me semble, en conclusion, ce qui constitue peut-être l'aspect le plus dangereux de la politique que vous allez mener et dont le vote aujourd'hui, en cette assemblée, de la loi fixant le contingent n'est que le prélude.

Dans les circonstances actuelles, tenant compte de votre volonté de prolonger la durée du service militaire, de la volonté gouvernementale de prolonger la durée du stage de cent cinquante à trois cents jours pour les jeunes chômeurs et de votre collaboration à la manipulation des statistiques de chômage, je voudrais vous dire que le groupe socialiste ne sera pas complice de la prolongation de cette durée du service militaire. Notre vote ne veut pas toucher la fixation du contingent 1986 mais il s'attaque profondément à la motivation du projet et des intentions annexées.

Le groupe socialiste, monsieur le ministre, estime devoir s'opposer à cette politique anti-jeunes. Par conséquent, nous dirons non au projet de loi fixant pour l'année 1986 le contingent de l'armée. (Applaudissements sur les bancs socialistes et sur certains autres bancs.)

De Voorzitter. — Dames en heren, ik zou willen vragen u aan de voorgenomen spreektijd te houden, anders wordt het echt moeilijk het verloop van de vergadering te plannen.

Het woord is aan de heer De Bremaeker.

De heer De Bremaeker. — Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe bij het begin van mijn uiteenzetting mevrouw Tyberghien geluk te wensen met het voortreffelijk verslag, dat zij ons in een zeer korte tijdsspanne heeft moeten opstellen.

Mijnheer de minister, wij verhalen niet dat wij met een zekere nieuwsgierigheid hebben uitgekeken naar het wetsontwerp tot vaststelling van de legersterkte. Te dier gelegenheid had men de aangekondigde hervorming van de militiewetten, zoals de verlenging van de militaire dienstplicht, wellicht kunnen regelen. In de commissie voor de Defensie hebt u echter verklaard dat er over deze aangelegenheid nog geen akkoord bereikt is op ministerieel niveau. Wij behouden ons dus het recht voor hierop later terug te komen, wanneer wij over meer concrete gegevens dienaangaande zullen beschikken.

Wij hebben een aantal bedenkingen over de cijfers die ons worden voorgesteld. Wij hebben immers de indruk dat de redenen die worden aangehaald voor het vastleggen van het legercontingent, niet altijd duidelijk zijn. Er is een van jaar tot jaar steeds weerkomend patroon in deze voorstellingen, die waarschijnlijk worden opgesteld door een verouderende generale staf op basis van de zogenaamde OT's of organieke tabellen. In wat ons wordt voorgelegd komen de interne wijzigingen, die zich noodzakelijk zouden moeten voordoen in een leger dat in moderne zin evolueert, nooit tot uiting.

Wij zouden dan ook graag een antwoord krijgen op een aantal vragen.

Welke invloed heeft bijvoorbeeld de inschakeling van nieuwe en moderne wapens op de klassieke legeropvatting en op het personeelsbestand ? Welke invloed hebben elementen van reorganisatie op het tijdsgebruik van het nodige personeel ? Kunnen, met andere woorden, man/uren uitgespaard en efficiënter benut worden ?

Welke invloed heeft het gebruik van de informatica op het tijdsgebruik van het legerpersoneel? We zijn in dit verband nog enkele vorige begrotingen van Landsverdediging gaan raadplegen en kunnen hieruit de volgende cijfers citeren.

In 1983 zijn contracten gesloten met niet tot de administratie behorende deskundigen en technici inzake informatica voor een totaal van 89,05 miljoen frank. Dezelfde rubriek komt in 1984 terug voor 90,862 miljoen frank. In 1983 is er een levering van mechanografische produkten van uiteenlopende aard via het Centraal Bureau voor benodigdheden voor een bedrag van 31 731 000 frank. In 1984 zijn er huur en onderhoud van gehuurd en gekocht materieel en nieuwe vastleggingen voor 1984, alsmede onderhoud van gekochte software en huur van software voor een totaal van 180 304 000 frank.

Het zou ons ten zeerste verwonderen dat deze uitgaven van meer dan 390 miljoen frank, gespreid over 1983 en 1984, niet hebben geleid tot een beduidende besparing op de vroegere werktijden.

In verband met het personeel van Landsverdediging drukken wij ook onze bezorgdheid uit over de evolutie van de onderlinge verhouding van de drie grote onderdelen van de begroting van Defensie, namelijk de personeelskosten, de werkingskosten en de investeringsuitgaven.

Gedurende ettelijke jaren bestond hiervoor een verhouding van respectievelijk 50, 25 en 25 pct. Daar is nu een merkelijke wijziging in gekomen. In de mate dat onze berekeningen juist zijn daalden de personeelskosten tot 48,9 pct. in 1984 en verder tot nauwelijks 46,4 pct. in 1985; stegen de werkingskosten tot 26,3 pct. in 1984 en tot 27,6 pct. in 1985 en stegen de kosten voor wederuitrusting of investeringen tot 24,8 pct. in 1984 tot 26 pct. in 1985.

We beseffen dat de onderlinge evolutie van deze drie bestanddelen problemen schept en dat bijvoorbeeld voldoende werkingskosten nodig zijn om het aangekochte materieel door het personeel te laten bedienen zonder gevaar voor de eigen veiligheid.

Anderzijds is er natuurlijk het feit dat het militair personeel nog steeds de 38-urige week niet geniet en dat, indien het fameuze personeelsplan van oud-minister Vreven gerealiseerd zou geweest zijn, overuren zouden bezoldigd worden tegen nauwelijks enkele tientallen franken per uur. Zowel het uitblijven van de 38-urige week als de alternatieve minieme bezoldiging zijn weinig bevorderlijk voor het moreel van de strijdkrachten en het aantrekken van degelijke elementen.

We zijn de mening toegedaan dat het personeel van Landsverdediging niet het slachtoffer moet worden van bezuinigingen noodzakelijk ingevolge de slechte economische toestand van ons land, maar dat integendeel zou moeten worden bespaard op de investeringskosten.

We hebben sterk de indruk dat, waar er bij Landsverdediging veel overblijgend materieel gebruikt wordt dat zou mogen worden vervangen, er ook veel nutteloos materieel werd aangekocht voor onze strijdkrachten waarvoor noch het personeel, noch het regelmatig gebruik kunnen worden bekostigd.

We stellen dan ook de vraag of een verdere verhoging van de investeringskosten, zij het met 6,5 pct. of met een ander percentage, onze financiële mogelijkheden niet nutteloos uitput, zowel in het kader van onnodige militaire aankopen als in het kader van overdreven bezuinigingen op personeelskosten zoals bijvoorbeeld op de soldij van de dienstplichtigen die sedert 1972 niet meer aangepast en veranderd is.

De Socialistische Partij is het sedert jaren niet eens met de op het departement van Landsverdediging gevoerde politiek. Tot dusver zien wij geen verandering. We kunnen dus onze goedkeuring niet hechten aan de vaststelling van de legersterkte voor 1986. (*Applaus op de socialistische banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Desmarests.

M. Desmarests. — Monsieur le Président, le groupe PSC votera évidemment le projet de loi sur le contingent fût-ce comme cadeau de joyeuse entrée au nouveau ministre de la Défense qui va occuper des fonctions importantes, ingrates, mais, je le dis pour les avoir exercées, extrêmement exaltantes, au service du pays et de la démocratie. (*M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale, applaudit.*)

Je formulerai deux observations, très brièvement pour répondre au vœux de M. de Président et de cette assemblée.

D'abord, j'espère que, pour 1986, vos attentes ne seront pas déçues et que — grâce à une mesure que je n'ai guère approuvée à l'époque : l'engagement supplémentaire volontaire qui coûte fort cher, à savoir 600 millions, et ne rapporte que 12 à 13 p.c. en égard aux possibilités — vous pourrez passer par le trou de l'aiguille.

Pour le reste, et c'est l'essentiel de mon propos, je tiens à vous dire ici que, comme en matière budgétaire, dont nous avons parlé tout à

l'heure et au cours de la discussion de la déclaration d'investiture, le temps des faux-fuyants et des mesures d'emplâtre sur une jambe de bois est révolu.

Vous arrivez, monsieur le ministre, à un moment où il faut prendre des décisions difficiles, dures et inévitables. Pourquoi?

Ayons les yeux en face des trous! Je veux parler du problème démographique. Ce n'est pas ma faute si le *baby-boom* de l'après-guerre se termine — nous avons eu quatre enfants, ma femme et moi, et avons donc fait notre devoir (*sourires*) — et si notre pays aura perdu, avant 1990, un quart des possibilités du contingent. C'est un fait, et un fait est plus respectable qu'un lord-maire.

Il faut bien reconnaître qu'avec le temps et par strates successives, notre système d'exemption et de libération fait qu'un jeune homme sur deux seulement effectue son service militaire. C'est profondément injuste.

Malgré toutes les bonnes raisons sociales ou patriotiques, nous devons revoir ce problème, car il est devenu progressivement insupportable surtout si, j'en parlerai tout à l'heure, on envisage d'allonger la durée du service militaire.

Je ne m'en suis jamais caché, monsieur Van Ooteghem, ces dernières années, à la tribune de la Chambre et dans le pays, et votre expérience, monsieur le ministre, vous le démontrera très rapidement: il faut douze mois pour faire un bon militaire. (*Interruptions sur les bancs socialistes.*) Tous les experts vous le diront.

Quand je pense aux dangers de la guerre moderne, je suis convaincu que nous devons apprendre à nos militaires à mieux se protéger contre une attaque éventuelle et non pas en s'enfuyant, monsieur de Wasseige. Je l'ai dit avant les élections, nous devons, dans ce domaine comme dans d'autres, prendre nos responsabilités à l'égard du pays et notamment de sa jeunesse.

Nous n'échapperons pas à une révision fondamentale des lois de milice. Le Parlement devra donc en discuter de manière exhaustive au cours de l'année prochaine afin que nous puissions rencontrer, à partir de 1987, les problèmes nés de la baisse de la natalité et des besoins militaires réels. Nous aurons alors une discussion qui nous permettra, je l'espère, d'arriver à un consensus en vue de la suppression des discriminations actuelles.

Pour le reste, nous n'échapperons pas à la prolongation de la durée du service militaire à décider dans les plus brefs délais. Il faut que le pays et les jeunes gens susceptibles d'être appelés sortent de l'incertitude actuelle.

Je vous engage dès lors vivement, monsieur le ministre, ainsi que je l'ai déjà fait hier en commission, à faire en sorte que le gouvernement, dans les prochaines semaines, voire les prochains jours, prenne les décisions nécessaires et annonce au pays, d'une part, la concrétisation de ce qui a été convenu au Stuyvenberg et, d'autre part et simultanément, j'y insiste, les mesures corrélatives qui consistent à améliorer le statut du milicien, à relever sa solde et à lui accorder un avantage en matière d'assurance-chômage en ce sens que, dès qu'il aurait accompli son service militaire prolongé, il recevrait le bénéfice du stage déjà accompli.

Par ailleurs, et je vous suis à ce propos, monsieur le ministre, car je défends cette idée depuis des années, il faut que le service militaire, outre son aspect militaire indispensable, donne à nos miliciens un ensemble de formations physiques, sportives, éventuellement civiques et professionnelles en matière de langue, etc. Il faut que le contenu du service militaire soit plus positif et plus attrayant et qu'il ne soit jamais du temps perdu. L'armée est une sorte d'assurance-accident, une assurance-vie dont nous devons, ainsi que nos jeunes gens, payer les primes dans l'espoir que le malheur ne nous frappera jamais. Nous préparons à faire face à l'adversité, à défendre nos libertés, notre pays et la démocratie, attaquée aujourd'hui de l'intérieur et qui pourrait l'être demain de l'extérieur, n'est assurément pas du temps perdu. Cette tâche ne doit pas être très importante, voir exaltante.

N'ayez pas peur d'aller de l'avant, monsieur le ministre. J'ai été, en 1979, ministre de la Défense nationale dans un gouvernement à participation socialiste. Sans long discours, j'ai annoncé au Sénat et à la Chambre que nous arrêtons la descente suicidaire vers le régime de service militaire de six mois. Cette décision, qui n'a suscité aucune difficulté — quelques sénateurs attentifs et quelques députés spécialisés l'ont souligné —, a fait l'objet de quelques lignes seulement dans la presse. Ma proposition de maintenir le service militaire à huit et à dix mois a été acceptée, car tous mesurent l'importance d'un tel sujet. Quelques mois plus tard, dans sa déclaration, le gouvernement Martens III, socialistes compris, entérinait, cette décision.

Je vous souhaite bon courage, monsieur le ministre. Prenez donc vos responsabilités dans ce domaine comme dans d'autres. Comme le disait M. Van Acker, cinq minutes de courage peuvent conduire au succès. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — La parole est à M. Eicher.

M. Eicher. — Monsieur le Président, je ne dois pas nécessairement parler comme mon prédécesseur à la tribune. (*Sourires.*)

En commission de la Défense nationale de la Chambre, monsieur le ministre, vous avez déclaré que le nombre de fonctions, à savoir celles à exercer par 6 680 officiers, 24 949 sous-officiers et 50 135 hommes de troupe, est le résultat d'un plan accepté par l'Otan en 1972. Ce plan prévoyait que les 50 135 fonctions « troupe » se répartissaient en 36 450 emplois pour volontaires et 13 685 emplois pour miliciens.

En 1975, le gouvernement a décidé, sans augmenter le nombre d'emplois, de fixer la durée hebdomadaire du travail des volontaires à 40 heures. Cela signifie que les 36 450 emplois pour volontaires correspondent à 75 816 000 heures de prestations.

Pour 1986, vous voulez confier aux volontaires uniquement 28 200 des 36 450 emplois prévus. Donc 8 250 de ces fonctions, soit 17 160 000 heures de prestations, nécessitant, d'après vous, la mise en place de miliciens avec une durée de formation de trois mois, soit 16 500 hommes.

Lorsqu'on sait que ces 16 500 hommes exercent leur fonction durant six mois et que la durée moyenne des prestations du milicien s'élève à 70 heures/semaine, il faut constater que ces hommes vont prester 30 030 000 heures. Cette augmentation de 12 870 000 heures de prestation est-elle imposée par des obligations contractées envers l'Otan parce que vous décidez de faire exercer ces 8 250 fonctions par des miliciens ?

Je viens de démontrer que, d'après vous, les prestations liées à une fonction varient suivant que le titulaire est un volontaire ou un milicien. Est-ce bien normal ?

De plus, votre mode de calcul pour fixer le nombre de miliciens par rapport au nombre de fonctions à exercer est fondé : 1) pour les fonctions dont la formation est d'un mois, sur une durée de service en unité de huit mois; 2) pour les fonctions dont la formation est de trois mois, sur une durée de service en unité de six mois.

Avez-vous perdu de vue : 1) que les para-commandos miliciens effectuent un service de quinze mois; 2) que 2 600 miliciens prolongent volontairement leur service de trois mois; 3) que 200 miliciens le prolongent de six mois ?

Dès lors, peut-on prendre au sérieux les chiffres avancés pour conclure à un besoin total de 41 128 miliciens pour 1986 ? Je tiens à dénoncer les méthodes utilisées pour détourner les contraintes légales en matière d'effectifs à l'armée ainsi qu'à la gendarmerie.

Premièrement, les militaires appointés, que vous affectez à la gendarmerie, ne font pas partie du contingent de l'armée. Vous l'avez confirmé en commission. De même, les civils travaillant à la gendarmerie, en majorité sous des conditions précaires, ne font pas l'objet d'un cadre dans la loi sur la gendarmerie.

Deuxièmement, le département de la Défense nationale rétribue environ 10 500 agents civils dont plus de 50 p.c. sont sous statut précaire. Les fonctions qu'ils exercent sont certes nécessaires au bon fonctionnement des forces armées. Dès lors, pourquoi ne pas, au moins dans l'exposé des motifs, donner un aperçu général sur l'ensemble des fonctions nécessaires au fonctionnement de votre département ?

Faire exercer certaines fonctions par des agents sous statut précaire — CST, CMT, et pourquoi pas TCT ? —, rémunérés par le ministère de l'Emploi et du Travail, ne peut-il pas conduire à une réduction du nombre de miliciens pour 1986 ?

Vous déclarez que la prolongation du service militaire viserait trois objectifs, à savoir : parer aux difficultés démographiques, améliorer l'encadrement des miliciens et permettre certaines économies budgétaires.

Contrairement à ce que vous pensez, la prolongation du service militaire est un remède inadéquat. Nous, socialistes, nous avons un plan pour rendre les forces armées plus opérationnelles avec un personnel de qualité et motivé.

Les difficultés démographiques, il faut les contourner en confiant au moins les 36 450 fonctions à formation longue à des volontaires. En même temps, il faut rapatrier progressivement la majorité des troupes stationnées en Allemagne. De plus, il faut recruter l'ensemble du personnel, y compris officiers et sous-officiers, sur base des connaissances nécessaires à l'exercice des fonctions à attribuer. Cette dernière mesure

permettra de réaliser de grosses économies par la suppression de plusieurs écoles militaires.

M. Close. — C'est du rêve, monsieur Eicher, il y a des années que nous opérons ainsi et avec efficacité. Soyez donc réaliste !

M. Eicher. — Les économies budgétaires, nous voulons les réaliser non sur le dos du personnel appointé ou des miliciens, mais sur les frais de stationnement en Allemagne et sur une saine rationalisation des écoles militaires faisant double emploi avec les écoles civiles. Le volume des économies que nous préconisons permettra de réaliser ce que les vôtres excluent, à savoir rendre à la solde au moins son pouvoir d'achat de 1972.

La lecture du rapport de la commission de la Chambre nous apprend que, malgré l'arrêt du Conseil d'Etat, vous avez l'intention de ne pas confier au législateur le soin de régler les droits et obligations des militaires en matière de durée du travail. Contrairement à votre déclaration, je tiens à attirer l'attention de la Haute Assemblée sur le fait que le Roi a le pouvoir de déterminer la mesure des droits et obligations et non la règle. Vous devez savoir que le militaire, appointé ou milicien, doit être soumis aux mêmes règles en matière de durée du travail. Vos intentions sont-elles définitives ou allez-vous les revoir et confier au Parlement, comme l'article 118 de la Constitution le prescrit, le soin de fixer la ou les règles en la matière ? (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister de Donnea.

Ridder de Donnea, minister van Landsverdediging en minister van het Brusselse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil eerst en vooral mevrouw Tyberghien danken en feliciteren voor haar voortreffelijk verslag dat in een zeer korte spanne tijds is opgesteld. Ik heb niet alleen het beknopt karakter, maar ook de inhoud en de duidelijkheid van het verslag bijzonder gewaardeerd. De taak van de rapporteur was niet gemakkelijk : het is niet eenvoudig in 24 uur zo'n goed verslag op te stellen.

Zij heeft er de nadruk op gelegd dat wij bij de hervorming van de milietwetten oog moeten hebben voor alle sociale aspecten van deze hervorming en haar gevolgen. Zoals ik tijdens de commissiewerkzaamheden heb gedaan, verzeker ik u dat de regering en ikzelf deze problematiek zullen aanpakken met de vereiste sociale en humane ingesteldheid.

Mijnheer Van Ooteghem, u hebt een aantal opmerkingen gemaakt en vragen gesteld. Ik wil daarop zo objectief en zo oprecht mogelijk antwoorden. U sprak over een aantal plannen in het verleden. U hebt mij gevraagd naar mijn bedoelingen wat de professionalisering van het leger betreft.

De regering heeft nog geen beslissing genomen inzake het aantal vrijwilligers. Dit aantal kan operationeel niet lager zijn dan 24 à 25 000, rekening houdend met de technologische taken in het leger — de wapens worden steeds meer « gesofistikeerd » — die moeten worden vervuld door mensen die een langere opleiding krijgen dan een milicien, zelfs in de hypothese van een verlenging van de dienstdienst.

Er bestaat geen geheim akkoord. Akkoorden zijn nooit geheim in de politiek. Dat weet u.

De heer Van Ooteghem. — Er bestaat dus geen akkoord ?

Ridder de Donnea, minister van Landsverdediging en minister van het Brusselse Gewest. — Er zijn wel akkoorden over principes. Er is een akkoord over het principe van de verlenging van de dienstdienst. De regering heeft nog niet beslist wanneer dit zal gebeuren en ook niet met hoeveel tijd de dienstdienst zal worden verlengd.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de minister, in het regeerakkoord noch in de regeringsverklaring spreekt men met een enkel woord over de verlenging van de dienstdienst. Wanneer u zegt dat er wel een akkoord is, vraag ik me af waarom dit niet werd vermeld.

Ridder de Donnea, minister van Landsverdediging en minister van het Brusselse Gewest. — Wanneer er staat : *le service militaire et les lois sur la milice seront réformés* — de dienstdienst en de milietwetten zullen hervormd worden —, wil dit zeggen dat wij vroeg of laat tot een verlenging van de dienstdienst moeten komen. Ik zal u straks uitleggen waarom wij er niet kunnen aan ontsnappen.

Er is wel een akkoord over het principe van de verlenging, maar niet over het tijdstip noch over de modaliteiten van de verlenging. Er is geen geheim akkoord; in de politiek zijn geheime akkoorden trouwens

onmogelijk omdat ze al snel een *secret de Polichinelle* worden, zoals men dit in het Frans noemt.

De heer Van Ooteghem heeft gezegd dat de lasten altijd op de rug van dezelfde categorie worden gelegd. Wij willen de militiewetten hervormen precies om een aantal discriminaties, waarvoor enkele jaren geleden misschien wel een rechtvaardiging bestond, uit de weg te ruimen. Ik herhaal dat de hervorming van de militiewetten op humane en sociale basis zal gebeuren.

Sommige vrijlatingen en ontheffingen zullen misschien worden herzien, maar er zullen altijd gevallen zijn waarvoor uit sociale of menselijke noodzaak vrijlating, ontheffing of uitstel zal moeten worden toegestaan.

Ik weid niet uit over de hervorming van de militiewetten omdat deze ook afhangt van mijn collega van Binnenlandse Zaken en hij bijgevolg bij de besprekingen aanwezig moet zijn. Het spreekt vanzelf dat ook verschillende andere ministers zullen worden betrokken bij de voorbereiding van de nieuwe militiewetten.

Ik ben het met u eens dat de manschappen beter gemotiveerd zouden moeten zijn. Het kan zijn dat sommige mensen, miliciens of beroepsvrijwilligers of officieren, ietwat gedemotiveerd zijn, maar ik zal mij inzetten om deze tendens tegen te gaan en om hun opnieuw de nodige motivering te geven.

J'ai écouté avec beaucoup d'attention l'exposé de M. Péciaux, qui a longuement parlé avec un talent certain qui trahit ses compétences d'enseignant.

M. Péciaux. — Je vous remercie, monsieur le ministre.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Je vais donc prendre la peine de répondre à M. Péciaux sur l'ensemble des points qu'il a évoqués dans son exposé, exposé que j'ai écouté avec beaucoup de plaisir et d'intérêt, comme à l'habitude.

Vous avez commencé par vous plaindre, monsieur Péciaux, de ce qu'il n'y avait pas de rapport écrit au sujet des travaux de la commission. Je voudrais vous rappeler que la commission avait approuvé, sur proposition de son président intérimaire M. Descamps, le principe du rapport oral.

Après ces remarques préliminaires, vous avez ensuite émis une série de craintes et m'avez interrogé sur divers points. Vous avez dit que nous tentions de vous abuser en éludant une série de questions. Je puis vous assurer que je me ferai un plaisir de vous satisfaire dans la mesure où je connais la réponse. Je ne pourrai évidemment pas répondre aux questions dont je ne connais pas encore moi-même la réponse (*Sourires.*)

En ce qui concerne le nombre de volontaires dans les années à venir, je répéterai ce que j'ai dit à M. Van Ooteghem : nous ne pouvons en aucun cas, pour des raisons « d'opérationnalité » descendre en dessous des vingt-quatre à vingt-cinq mille unités.

A quel allongement du service militaire faut-il s'attendre ? Quel type de révision des lois sur la milice faut-il opérer ? Quels seront les jeunes concernés ? *Quid* de l'article 87 ? Voilà un ensemble de questions au sujet desquelles le gouvernement doit se prononcer. Je ne puis donc pas anticiper sur la décision que nous prendrons, en toute collégialité, dans les jours à venir. Je rejoins M. Desmarts sur le fait que des décisions rapides devront être prises pour régler tous ces problèmes.

Je ne vous comprends pas, monsieur Péciaux, lorsque vous dites que nous allons vous mettre devant des faits accomplis. En effet, une révision des lois sur la milice implique un débat et un vote au Parlement. Vous aurez donc votre mot à dire dans les commissions qui seront appelées à se prononcer sur les projets du gouvernement et vous pourrez, comme vous venez de le faire, exprimer votre sentiment sur les propositions gouvernementales.

Il est donc abusif de parler de faits accomplis en cette matière, puisque nous allons suivre les procédures parlementaires normales pour effectuer ces réformes.

M. Péciaux. — C'est intéressant !

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Vous vous êtes lancé, monsieur Péciaux, dans de savants calculs en ce qui concerne le nombre de miliciens. Je ne voudrais pas lasser l'auditoire en reprenant tous ces calculs, mais je vous promets que je vous répondrai en détail et par écrit. Je procéderai moi-même à des vérifications du texte qui vous sera transmis car, *errare*

humanum est — tout comme vous, je cite une expression latine —, il n'est pas exclu que des erreurs matérielles involontaires se glissent dans les textes, même ministériels ou parlementaires.

M. Péciaux. — Je vous remercie, monsieur le ministre.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Si je m'attarde à votre exposé, c'est parce que vous avez bien résumé l'ensemble des problèmes qui ont été soulevés par la plupart des intervenants, surtout de l'opposition.

Vous avez dit que les motifs pour allonger dans le futur la durée du service militaire ne sont pas sérieux. Il y a pourtant plusieurs bonnes raisons pour agir de la sorte, raisons que certains orateurs de la majorité ont déjà rappelées. Je pense, en particulier, à l'évolution démographique, à la semaine de quarante heures qui a eu pour conséquence que certains types d'encadrement ne peuvent plus être assurés, ce qui a notamment contribué à réduire l'encadrement des miliciens et à accentuer, dans le chef de certains d'entre eux, le sentiment de ne pas être occupés à cent pour cent pendant leur temps de service.

Il y a, d'une part, le souci — je le reconnais — de limiter progressivement le nombre de volontaires au nombre opérationnellement nécessaire de manière à réaliser certaines économies et, d'autre part, la nécessité de disposer, en nombre suffisant, de sous-officiers et d'officiers de réserve aptes à encadrer les miliciens dans une série de tâches susceptibles de revaloriser le contenu du service militaire.

Vous avez, par ailleurs, reproché que les miliciens devaient prêter septante heures par semaine. Il est possible que lors de certaines manœuvres ce soit le cas, mais j'ai fait mon service militaire et sais dès lors de quoi je parle; en général, le travail effectif, excepté en temps de manœuvres au cours duquel ce chiffre peut être dépassé, n'atteint pas septante heures par semaine.

Le service militaire, tel qu'il est organisé en Belgique, ne présente pas, à mon sens, un caractère inhumain, au contraire. En effet, nombre de miliciens se plaignent d'être insuffisamment occupés et ceux, parmi eux, qui ont participé à un maximum de manœuvres et d'exercices et qui ont pu avoir parfois l'impression — pardonnez-moi l'expression — « de se crever », gardent après coup le meilleur souvenir de leur service.

Vous prétendez par ailleurs que nous voulons appliquer à l'ensemble des jeunes des recrutements à bon marché. Soyez assuré qu'il n'entre pas dans les intentions du gouvernement d'incorporer dans l'armée comme miliciens, soit des jeunes filles, soit des jeunes gens n'ayant pas la nationalité belge.

Vous avez enfin fait preuve de méfiance à l'égard de mesures que j'avais esquissées afin d'améliorer le contenu du service militaire et déclaré — permettez-moi cette pointe d'humour — *timeo Danaos et dona ferentes*. Je me suis demandé si vous n'avez pas voulu dire : *timeo de Donnea et dona ferentes*. (*Sourires.*)

M. Péciaux. — Je l'ai pensé mais je ne l'ai pas dit à la tribune.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Vous ne l'avez pas dit mais vous l'avez pensé.

M. Péciaux. — Exactement !

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Tout est donc clair entre nous.

Vous déclarez, par ailleurs, qu'on ne peut organiser des activités sportives ou éducatives durant les heures creuses. Que proposez-vous dès lors de faire au cours de ces heures ? (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. Péciaux. — Je n'ai pas dit cela !

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Il me paraît trop facile de critiquer les initiatives prises par d'autres. Je serais très intéressé de connaître vos propositions à cet égard, monsieur Péciaux.

M. Péciaux. — Ne déformez pas mes déclarations, je vous prie, monsieur le ministre. Je n'ai jamais dit qu'il ne fallait pas pratiquer de sport au cours des heures creuses. J'ai attiré votre attention sur le transfert de personnel qui viendrait notamment de l'Education nationale, sous prétexte d'occuper les heures creuses. Je n'ai jamais contesté qu'on puisse occuper valablement les heures creuses. Je reprendrai d'ailleurs volontiers la phrase que vous avez citée en commission : « Je préfère que

les jeunes ne boivent pas dans les bars et ne fument pas inutilement le cigare. » Je partage entièrement votre point de vue à ce sujet. J'estime, comme vous, qu'ils ont autre chose à faire. Il y a là un malentendu.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Peut-être ai-je mal interprété votre pensée ?

Dans la mesure où l'évolution démographique va, petit à petit, amener les ministres de l'Education nationale à se retrouver avec des enseignants en surnombre *de facto*, il me paraît normal que le gouvernement tout entier recherche des solutions pour valoriser le temps de ces enseignants en les utilisant, notamment, pour donner certains compléments de formation ou d'information aux jeunes qui font leur service militaire sans qu'en aucune manière leur statut s'en trouve modifié et sans mettre en danger le caractère opérationnel de l'armée. Il serait souhaitable que nous puissions atteindre cet objectif.

Je reconnais avec vous, monsieur Péciaux, que la responsabilité première de la formation des jeunes se situe au niveau de l'Education nationale, c'est-à-dire des écoles primaires, secondaires et des universités. Mais à partir du moment où nous constatons que plusieurs centaines de jeunes ne savent ni lire ni écrire, malgré les efforts et la bonne volonté des enseignants qu'ils ont eus précédemment, il est de notre devoir de leur permettre de se perfectionner dans certaines matières, particulièrement lorsque, suite à la baisse de la démographie, nous disposons d'enseignants que nous pouvons utiliser ainsi, bien entendu dans le respect de leurs droits légitimes. Je rappelle que certains de ces jeunes sont incorporés déjà dans une unité spéciale à Heverlee.

J'ai entendu dans la bouche de l'opposition, et pas uniquement dans la vôtre, monsieur Péciaux, diverses critiques relatives à l'armée et pas seulement à son contingent. Tous, à des degrés divers, vous avez ouvert un débat qui ressortirait plus normalement au budget de la Défense nationale.

M. Péciaux. — Cela viendra.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Je vous attends de pied ferme.

M. Péciaux. — Moi aussi.

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Je vous demanderai alors, ainsi qu'à toute l'opposition — je ne vous interroge pas maintenant, car je ne veux pas vous prendre en traître —, les moyens alternatifs que vous proposez pour respecter nos engagements à l'égard de l'Otan et assurer la sécurité de notre population et de notre territoire, objectifs que vous partagez. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. Péciaux. — Soyez certain que nous aurons des propositions à vous faire.

Ridder de Donnea, minister van Landsverdediging en minister van het Brusselse Gewest. — Op een aantal vragen die de heer De Bremeaeker heeft gesteld, ben ik reeds ingegaan in mijn antwoord aan de heer Péciaux die gelijkaardige vragen had gesteld.

De heer De Bremeaeker heeft ook gevraagd welke invloed de technologische vooruitgang, de bureautica en de informatica hebben op het aantal werkplaatsen en werkkuren waaraan het leger behoefte heeft. Door de technologische vooruitgang worden inderdaad een aantal taken vergemakkelijkt en kan het personeel worden beperkt. Mag ik er u evenwel op attent maken dat het aantal taken dat het leger moet vervullen de jongste jaren is toegenomen ? Ik heb dat trouwens reeds gezegd in de commissie en u kan dat ook lezen in het verslag van de Kamer, zodat ik daarop nu niet verder zal ingaan. Ik zal mijn administratie wel verzoeken u daarover meer gedetailleerde gegevens te bezorgen. Dit probleem interesseert mij trouwens ook in het bijzonder. Wij moeten geregeld nagaan of de beschikbare middelen optimaal worden benut en of er geen herschikkingen moeten gebeuren, ook wat het personeel betreft.

De heer De Bremeaeker heeft er ook bezwaar tegen dat in het leger de 38-urige werkweek nog niet werd ingevoerd. Een overschakeling van de 40-urige naar de 38-urige werkweek zou een bijkomend argument zijn om op termijn de legerdienst te verlengen.

Ik ben het met hem eens dat wij zuinig moeten zijn met de aanschaffing van materieel. U mag erop rekenen dat ik nauwkeurig zal toezien op alle aankopen die mij ter goedkeuring worden voorgelegd.

Monsieur Desmarets, vous avez fait un discours que je n'ose pas qualifier de « musclé », mais qui l'était en fait. Vous m'avez exhorté au courage et je vous en remercie. Je puis vous assurer que j'assumerai mes responsabilités, comme vous m'y invitez. Dans les décisions que je

devrai prendre, je porterai davantage et essentiellement l'attention à leur utilité pour la population plutôt qu'à leur popularité. Je n'ai pas accepté cette fonction pour être populaire; d'autres fonctions auraient pu y contribuer davantage.

M. Péciaux. — Le département des Finances, par exemple ! (Sourires.)

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Je ne vais pas faire une analyse comparée de la popularité qu'apportent les différents postes ministériels, mais celui qui m'est confié actuellement est certainement plus ingrat que le précédent.

Monsieur Eicher, vous vous êtes livré à de très savants exercices de mathématique et d'arithmétique sur le million d'heures que prestant les volontaires et les miliciens. Vous avez réaffirmé que les miliciens travaillent en moyenne septante heures par semaine. Je ferai vérifier ce chiffre, mais je puis en tout cas vous assurer que c'est le temps de travail moyen des membres du gouvernement.

M. Hismans. — C'est un drôle de bataillon ! (Sourires.)

M. le chevalier de Donnea, ministre de la Défense nationale et ministre de la Région bruxelloise. — Effectivement, mais ce bataillon travaille septante heures par semaine. Nous avons au moins la satisfaction morale de ne pas imposer aux autres des choses que nous ne nous imposons pas nous-mêmes.

Cela dit, j'ai noté, monsieur Eicher, que vous aviez repris une série de thèmes déjà développés par M. Péciaux. Je répète que j'attends avec intérêt le débat sur le budget de mon département au cours duquel, j'en suis certain, vous allez nous expliquer en long et en large le plan du Parti socialiste et de l'opposition qui permettra à la Belgique de remplir ses engagements à l'égard de l'Otan, d'une part, et d'assurer la sécurité de notre territoire et de nos concitoyens, d'autre part. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging ? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article 1er. Le contingent de l'armée pour l'année 1986 est fixé à 95 472 militaires au maximum.

Artikel 1. De legersterkte voor het jaar 1986 wordt vastgesteld op ten hoogste 95 472 militairen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Les miliciens à appeler en 1986 comprennent :

1° Les miliciens de la classe de 1986;

2° Les miliciens qui font partie d'un contingent à lever d'une classe antérieure à celle de 1986, et qui, tout en continuant à faire partie du contingent à lever de leur classe, n'ont pas encore été appelés pour accomplir leur terme de service actif.

Art. 2. Tot de in 1986 op te roepen dienstplichtigen behoren :

1° De dienstplichtigen der klasse 1986;

2° De dienstplichtigen die behoren tot het contingent van een vroegere klasse dan 1986 en die, hoewel zij verder deel uitmaken van het contingent hunner klasse, nog niet werden opgeroepen om hun werkelijke dienstermijn te vervullen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1986.

Art. 3. Deze wet treedt in werking op 1 januari 1986.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 54bis VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 78 VAN 10 NOVEMBER 1967 BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN DE GENEESKUNDE, DE VERPLEEGKUNDE, DE PARAMEDISCHE BEROEPEN EN DE GENEESKUNDIGE COMMISSIES

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 54bis DE L'ARRETE ROYAL N° 78 DU 10 NOVEMBRE 1967 RELATIF A L'EXERCICE DE L'ART DE GUERIR, DE L'ART INFIRMIER, DES PROFESSIONS PARAMEDICALES ET AUX COMMISSIONS MEDICALES

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet betreffende de uitoefening van de geneeskunde, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies.

Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à l'exercice de l'art de guérir, de l'art infirmier, des professions paramédicales et aux commissions médicales.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur voor een mondeling verslag.

Mevrouw Smitt, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu heeft op 18 december 1985 een korte bespreking gewijd aan het ontwerp.

Het gaat hier oorspronkelijk om een voorstel van wet ingediend door volksvertegenwoordiger Olivier en medeondertkend door leden van verschillende partijen. Het voorstel werd op 10 juli jl. eenparig door de Kamer aangenomen.

De staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid heeft het ontwerp in de commissie als volgt toegelicht.

Het ontwerp dat verband houdt met de wetgeving op de uitoefening van de verpleegkunde is beperkt in zijn draagwijdte. Het heeft meer specifiek betrekking op een actualisering van artikel 54bis van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967, bepaling die betrekking heeft op de uitoefening van verpleegkundige handelingen door niet-gekwalficeerden en die als uitzonderingsbepaling werd ingevoegd in de wet van 20 december 1974 op de verpleegkunde.

Volgens de wet op de uitoefening van de verpleegkunde is de uitoefening van de verpleegkunde principieel voorbehouden aan gekwalficeerden; deze kwalificatie blijkt uit het bezit van een diploma of titel waaruit een opleiding blijkt van A1-gegradueerde verpleger of van A2, respectievelijk van derde jaar of tweede jaar.

Bij de bespreking van het ontwerp werd ruim aandacht besteed aan de situatie van hen die in feite verpleegkundige handelingen stellen zonder verpleegkundige te zijn.

Vermits het verbod tot uitoefening van verpleegkunde door niet-gekwalficeerden door de wet met strafbepalingen wordt gesanctioneerd, moest een oplossing worden gevonden voor de bestaande situaties. Zoniet zou de toepassing van de wet tot ontreddering leiden, vooral in de ziekenhuissector. Er moest dus worden gezocht naar overgangsmaatregelen.

Het is nooit de bedoeling geweest bij overgangsmaatregel de niet-gekwalficeerden gelijk te stellen met gekwalficeerden.

Zulke oplossing ging immers verder dan wat vereist was om de problemen op te lossen die verband houden met de wet op de uitoefening van de verpleegkunde en legt trouwens een grondslag voor revendicaties op het financiële vlak, problematiek die als dusdanig vreemd is aan het op te lossen probleem van de uitoefening van de verpleegkunde door niet-gekwalficeerden.

Vandaar dat in het overgangsartikel 54bis de overgangsmaatregel een meer beperkte draagwijdte heeft. Het artikel 54bis strekt er enkel toe niet-gekwalficeerden die een driejarige ervaring kunnen laten blijken toe te laten de verpleegkundige handelingen, die ze tot dan toe stelden, verder te verrichten, zonder zich bloot te stellen aan onwettige uitoefening van verpleegkunde.

Als referentiedatum werd 1 januari 1975 genomen. Personen die zich op deze bescherming van verworven rechten wilden beroepen, moesten zich bij de bevoegde provinciale geneeskundige commissie bekendmaken binnen de termijn bepaald door de Koning. Bij die gelegenheid moesten zij de werkzaamheden vermelden waarvoor zij het voordeel van verkregen rechten inroepen.

Dit koninklijk besluit werd tot nog toe niet genomen, vooral omdat men van oordeel was dat paragraaf 2 niet degelijk zou kunnen worden toegepast, zolang een ander koninklijk besluit, namelijk dit tot vaststelling van de verpleegkundige handelingen, niet is getroffen. Het is immers moeilijk denkbaar aan de betrokkenen de verplichting op te leggen te vermelden welke verpleegkundige werkzaamheden zij uitoefenen, indien niet kan worden verwezen naar een officiële lijst waarop de verpleegkundige handelingen staan vermeld.

Ondanks een eenparig advies in 1977 van de technische commissie werd het koninklijk besluit met de lijst van technische verpleegkundige handelingen en toevertrouwde medische handelingen slechts bij koninklijk besluit van 11 maart 1985 uitgevaardigd.

Dat het koninklijk besluit met de lijst van handelingen niet eerder werd uitgevaardigd, heeft tot gevolg gehad dat één van de basisdoelstellingen van de wet op de verpleegkunde, namelijk het verbieden van de uitoefening door niet-gekwalficeerden, niet werd gerealiseerd omdat de onwettige uitoefening in feite niet kon worden getoetst bij gebrek aan een wettelijk referentiekader waarin het domein dat aan de verpleegkunde is voorbehouden voldoende duidelijk omschreven is zodat de naleving van de wet in rechte praktisch niet kan worden getoetst.

Door het uitvaardigen van het koninklijk besluit van 11 maart 1985 wordt ertoe bijgedragen om de primaire doelstelling van de wet te realiseren, namelijk het voorbehouden van de verpleegkunde aan de gekwalficeerde verpleegkundigen en het afschermen van dit beroepsveld voor niet-gekwalficeerden.

Omwille van de grote tijdsspanne die ligt tussen de wet en het uitvoeringsbesluit was een actualisering van artikel 54bis noodzakelijk, ten einde te voorkomen dat zich al te veel praktische problemen zouden voordoen met betrekking tot de toepassing van de wet zowel wat de tewerkgestelde personen als wat de instellingen voor gezondheidszorgen betreft. De regering kan om redenen van billijkheid dan ook volledig instemmen met het ontwerp dat ertoe strekt in artikel 54bis de referentiedatum van 1 januari 1975 te vervangen door 1 januari 1986.

Een commissielid, na zijn instemming met dit ontwerp te hebben betuigd, vraagt of de regering een idee heeft over het aantal personen, zonder of met onvoldoende kwalificatie, die vanaf 1 januari 1986 in de ziekenhuissector werkzaam zullen zijn.

De staatssecretaris merkt op dat een concreet antwoord op deze vraag slechts kan worden verstrekt wanneer de bevoegde geneeskundige commissies in het bezit zullen zijn van de aanvragen van de betrokkenen.

Alleszins komen in Vlaanderen minder personen in aanmerking voor de uitzonderingsmaatregel dan in Wallonië.

De staatssecretaris is het er met een ander commissielid over eens dat de wijziging van de datum een verruiming van het gedogen inhoudt. De regering oordeelt dat zulks in de gegeven omstandigheden billijk is.

Op de vraag van een volgende intervenant over de werkwijze van de geneeskundige commissies, antwoordt de staatssecretaris nog dat de koninklijke besluiten daarover in voorbereiding zijn. De aanvragen zullen leiden tot een onderzoek maar zullen niet automatisch tot gevolg hebben dat het voordeel van verkregen rechten zal worden verleend.

Het ontwerp wordt vervolgens in stemming gebracht en aangenomen bij eenparigheid van de 18 aanwezige leden.

Aan uw verslaggever werd vertrouwen geschonken voor het uitbrengen van dit verslag. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, de minister heeft reeds gezegd wat ik wilde zeggen, namelijk dat dit voorstel van mij is. Ik heb destijds in de Kamercommissie voorgesteld dat er maatregelen zouden worden genomen om deze ongezonde toestand bij wet te verhelpen. U ging hiermee akkoord, mijnheer de minister. Ik betreur wel dat het lid van uw fractie, dat door u werd geïnspireerd om dit wetsvoorstel in te dienen, het wel liet ondertekenen door leden van andere partijen, maar niet door de vader van het voorstel. Op deze wijze maait men het gras weg vóór de voeten van de oppositie, die een gezond voorstel doet om een abnormale toestand te verhelpen, en gaat men met de eer van het werk van iemand anders lopen. (Applaus op de banken van de Volksunie.)

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hermingen. — Mijnheer Valkeniers, er mag in de *Parlementaire Handelingen* worden vermeld dat u de vader van het voorstel bent.

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt :

Enig artikel. In artikel 54bis van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, worden de woorden « 1 januari 1975 » vervangen door de woorden « 1 januari 1986 ».

Article unique. Dans l'article 54bis de l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice de l'art de guérir, de l'art infirmier, des professions paramédicales et aux commissions médicales, les mots « 1er janvier 1975 » sont remplacés par les mots « 1er janvier 1986 ».

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUX-RAAD

NOMINATION DES DELEGUES AU CONSEIL INTERPARLEMENTAIRE CONSULTATIF DU BENELUX

De Voorzitter. — De Senaat moet nu tien afgevaardigden en evenveel plaatsvervangende afgevaardigden in de Raadgevende Interparlementaire Benelux-Raad benoemen.

Le Sénat doit désigner dix délégués effectifs et autant de délégués suppléants au Conseil interparlementaire consultatif de Benelux.

Ik heb de volgende kandidaturen ontvangen :

Afgevaardigden : de heren Claeys, Kelchtermans, Vanhaverbeke, Deworme, Grosjean, Wyninckx, De Wulf, Bock, Vandersmissen en Bataille.

Plaatsvervangende afgevaardigden : mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, de heren Vangeel, Weckx, Guillaume, Taminiaux, De Bremaeker, Knuts, Jean Gillet, J. H. Bosmans en Desmarets.

J'ai reçu les candidatures suivantes :

Délégués effectifs : MM. Claeys, Kelchtermans, Vanhaverbeke, Deworme, Grosjean, Wyninckx, De Wulf, Bock, Vandersmissen et Bataille.

Délégués suppléants : Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vangeel, Weckx, Guillaume, Taminiaux, De Bremaeker, Knuts, Jean Gillet, J. H. Bosmans et Desmarets.

Aangezien het aantal kandidaten gelijk is aan het aantal te begeven mandaten, verklaar ik de senatoren, die ik zoëven heb vernoemd, voor verkozen, respectievelijk tot gewone afgevaardigden en tot plaatsvervangende afgevaardigden van de Raadgevende Interparlementaire Benelux-Raad.

Le nombre de candidats étant égal au nombre de mandats à conférer, je déclare élus les sénateurs, dont je viens de donner les noms, respectivement en qualité de délégués effectifs et de délégués suppléants du Conseil interparlementaire consultatif de Benelux.

Il en sera donné connaissance au président de ce Conseil.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de voorzitter van de Benelux-Raad.

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE PARLEMENTAIRE VERGADERING VAN DE RAAD VAN EUROPA EN BIJ DE VERGADERING VAN DE WESTEUROPESE UNIE

NOMINATION DES DELEGUES A L'ASSEMBLEE PARLEMENTAIRE DU CONSEIL DE L'EUROPE ET A L'ASSEMBLEE DE L'UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE

De Voorzitter. — De Senaat moet thans overgaan tot de benoeming van drie leden en vier plaatsvervangende afgevaardigden bij de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en de Vergadering van de Westeuropese Unie.

Le Sénat doit procéder maintenant à la nomination de trois membres effectifs et de quatre membres suppléants de la délégation belge à l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe et à l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale.

Ik heb de volgende kandidaturen ontvangen :

Als leden : mevrouw Staels-Dompas, de heren Péciaux en Adriaenssens.

Als plaatsvervangende leden : de heren Close, De Bondt, Noerens en Cerehe.

J'ai reçu les candidatures suivantes :

Comme délégués effectifs : Mme Staels-Dompas, MM. Péciaux et Adriaenssens.

Comme délégués suppléants : MM. Close, De Bondt, Noerens et Cerehe.

Aangezien het aantal voorgedragen kandidaten niet groter is dan het aantal te begeven mandaten, verklaar ik hen respectievelijk benoemd tot afgevaardigde en tot plaatsvervangend afgevaardigde bij de Raad van Europa en de Vergadering van de Westeuropese Unie.

Comme le nombre des candidats présentés est égal au nombre de mandats à conférer, je les déclare respectivement élus en qualité de délégués suppléants au Conseil de l'Europe et à l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale.

Il en sera donné connaissance au ministre des Relations extérieures et aux présidents des deux Assemblées.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen en aan de voorzitters van beide Europese Vergaderingen.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Inoverwegingneming

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

Prise en considération

De Voorzitter. — Er wordt voorgesteld het voorstel van wet tot oprichting van een Fonds voor huisvestingskrediet (nr. 3 van de lijst) te verwijzen naar de commissie voor de Financiën en het voorstel van wet tot invoering van een belasting op plantaardige oliën (nr. 28 van de lijst) te verwijzen voor advies naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.

Il est proposé de renvoyer la proposition de loi créant un Fonds de crédit au logement (le n° 3 de la liste) à la commission des Finances et la proposition de loi instaurant une taxe sur les huiles végétales (le n° 28 de la liste) pour avis à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Geen bezwaar ?

Pas d'opposition ?

Dan is aldus besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

Alle andere voorstellen zijn in overweging genomen en worden verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Toutes les autres propositions sont prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

De lijst van die voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, zal als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van heden verschijnen.

La liste de ces propositions, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

PROJET DE LOI DE FINANCES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1986 ET PORTANT PROROGATION DE CERTAINES MESURES TEMPORAIRES.

Votes réservés

ONTWERP VAN FINANCIEWET VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1986 EN HOUDENDE VERLENGING VAN SOMMIGE TIJDELIJKE MAATREGELEN.

Aangehouden stemmingen

M. le Président. — Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi de finances de l'année budgétaire 1986 et portant prorogation de certaines mesures temporaires.

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van financiewet voor het begrotingsjaar 1986 en houdende verlenging van sommige tijdelijke maatregelen.

Wij moeten eerst stemmen over artikel 34 waarvan de heer De Smeyter c.s. de schrapping vraagt.

Nous devons d'abord nous prononcer sur l'article 34 dont M. De Smeyter et consorts proposent la suppression.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

156 membres sont présents.

156 leden zijn aanwezig.

97 votent oui.

97 stemmen ja.

58 votent non.

58 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, l'article 34 est adopté.

Derhalve is artikel 34 aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bend, Bock, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Cardoen, Cerexhe, Claeys, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, Doumont, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poulet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verdonck, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, Capoen, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Didden, Donnay, Egelmeers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Luyten, Meyntjens, Minet, Mommerency, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Schellens, Smits, Somers, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandenove, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere en Vervaeke.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Seeuws.

De Voorzitter. — De goedkeuring van artikel 34 impliceert de verwerping van het amendement van de heer De Smeyter c.s.

L'adoption de l'article 34 implique le rejet de l'amendement de M. De Smeyter et consorts.

Ik verzoek de heer Seeuws de reden van zijn onthouding mee te delen.

De heer Seeuws. — Ik ben afgesproken met de heer Glibert.

De heer Didden. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij vergist bij de stemming. Ik heb tegengestemd, maar ik wilde voorstemmen.

De Voorzitter. — Akte wordt u hiervan gegeven.

Nous passons au vote sur l'article 35 dont M. de Wasseige et consorts proposent la suppression.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

97 votent oui.

97 stemmen ja.

60 votent non.

60 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, l'article 35 est adopté.

Derhalve is artikel 35 aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Content, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, De Seranno, Desmaret, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poulet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verdonck, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, Capoen, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveene, MM. Descamps, De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Egelmeers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Luyten, Meyntjens, Minet, Mommerency, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Schellens, Smits, Somers, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandenove, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschuere en Vervaeke.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Seeuws.

M. le Président. — L'adoption de l'article 35 implique le rejet de l'amendement de M. de Wasseige et consorts.

De goedkeuring van artikel 35 impliceert de verwerping van het amendement van de heer de Wasseige c.s.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. de Wasseige et consorts à l'article 37.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer de Wasseige c.s. bij artikel 37.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

157 membres sont présents.

157 leden zijn aanwezig.

98 votent non.

98 stemmen neen.

57 votent oui.

57 stemmen ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bas-cour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buch-mann, Cardoen, Cereche, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Content, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flagthier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Lan-gendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Otten-bourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Pouillet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuize, Van Rompaey, Verdonck, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, Capoen, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Egemeers, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Luyten, Meyntjens, Minet, Mommerency, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Schellens, Smits, Somers, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandenove, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschueren et Vervaeke.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Gryp et Seeuws.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 37.

Ik breng artikel 37 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Les autres articles du projet de loi ayant été adoptés au cours de la présente séance, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra dans un instant.

De andere artikelen van het ontwerp van wet zijn reeds aangenomen. Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DES ACTES INTERNATIONAUX SUIVANTS :

1. TROISIEME CONVENTION ACP-CEE DE LOME AVEC PROTOCOLES, ACTE FINAL ET DECLARATIONS ANNEXEES AINSI QU'UN ECHANGE DE LETTRES, SIGNES A LOME LE 8 DECEMBRE 1984;

2. A) ACCORD INTERNE DE 1985 RELATIF AU FINANCEMENT ET A LA GESTION DES AIDES DE LA COMMUNAUTE;

B) ACCORD INTERNE RELATIF AUX MESURES A PRENDRE ET AUX PROCEDURES A SUIVRE POUR L'APPLICATION DE LA TROISIEME CONVENTION ACP-CEE DE LOME,

SIGNES A BRUXELLES LE 19 FEVRIER 1985

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN VOLGENDE INTERNATIONALE AKTEN :

1. DERDE ACS-EEG-OVEREENKOMST VAN LOME, MET PROTOCOLLEN, SLOTAKTE EN BIJGEVOEGDE VERKLARINGEN ALSMEDE EEN BRIEFWISSELING, ONDERTEKEND TE LOME OP 8 DECEMBER 1984;

2. A) INTERN AKKOORD VAN 1985 BETREFFENDE DE FINANCIERING EN HET BEHEER VAN DE STEUN VAN DE GEMEENSCHAP;

B) INTERN AKKOORD INZAKE MAATREGELEN EN PROCEDURES NODIG TER TOEPASSING VAN DE DERDE ACS-EEG-OVEREENKOMST VAN LOME,

ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 19 FEBRUARI 1985

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi portant approbation d'actes internationaux.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van internationale akten.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

159 membres sont présents.

159 leden zijn aanwezig.

154 votent oui.

154 stemmen ja.

5 s'abstiennent.

5 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bas-cour, Basecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Capoen, Cardoen, Cereche, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Content, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, de Clippele, De Cooman, Dehaene, Dehousse, De Kerpel, Delcroix, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaret, De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Didden, Donnay, Doumont, Egemeers, Eicher, Evers, Falise, Flagthier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gevenois, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Lafosse, Lallemand, Langendries, Laverge, Leclercq, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Minet, Mommerency, Monfils, Moureaux, Mouton, Nicolas, Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Péciaux, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulain, Pouillet, Remacle, Saulmont, Schellens, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Smits, Somers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Swaelen, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenove, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuize, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Van Rompaey, Verdonck, Verschueren, Vervaeke, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

Mme Aelvoet, MM. Gryp, Trussart, Vaes et Mme Van Puymbroeck.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA DECISION DU 7 MAI 1985 DU CONSEIL DES MINISTRES DES COMMUNAUTES EUROPEENNES RELATIVES AU SYSTEME DES RESOURCES PROPRES DES COMMUNAUTES

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD INTERGOUVERNEMENTAL CONCLU PAR LES REPRESENTANTS DES GOUVERNEMENTS DES ETATS MEMBRES REUNIS AU SEIN DU CONSEIL LORS DE LA SESSION DU CONSEIL DES MINISTRES DES COMMUNAUTES EUROPEENNES DES 23 ET 24 AVRIL 1985 RELATIF A LA COUVERTURE DU BUDGET GENERAL DES COMMUNAUTES EUROPEENNES DE L'EXERCICE 1985

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 54bis DE L'ARRETE ROYAL N° 78 DU 10 NOVEMBRE 1967 RELATIF A L'EXERCICE DE L'ART DE GUERIR, DE L'ART INFIRMIER, DES PROFESSIONS PARAMEDICALES ET AUX COMMISSIONS MEDICALES

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET BESLUIT VAN 7 MEI 1985 VAN DE RAAD VAN MINISTERS VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN BETREFFENDE HET STELSEL VAN EIGEN MIDDELEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET INTERGOVERNEMENTEEL AKKOORD GESLOTEN DOOR DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LID-STATEN IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEE, TIJDENS DE ZITTING VAN DE MINISTERRAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN OP 23 EN 24 APRIL 1985, BETREFFENDE DE FINANCIERING VAN HET TEKORT OP DE ALGEMENE BEGROTING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1985

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 54bis VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 78 VAN 10 NOVEMBER 1967 BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN DE GENEESKUNDE, DE VERPLEEGKUNDE, DE PARAMEDISCHE BEROEPEN EN DE GENEESKUNDIGE COMMISSIES

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (Instemming.)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

157 membres sont présents.

157 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Ze zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

Mme Aelvoet, MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Basecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, Borremans, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Bourgois, Buchmann, Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Content, Cooreman, Dalem, De Baere, De Bondt, De Bremaeker, De Clercq, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Delcroix, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Mme De Pauw-Deveen, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaretts, De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Didden, Donnay, Doumont, Egelmeers, Eicher, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Geveno, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Grosjean, Gryp, Guillaume, Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Lafosse, Lallemand, Langendries, Laverge, Leclercq, Lenfant, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Minet, Mommerency, Monfils, Moureaux, Mouton, Nicolas, Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Péciaux, Pede, Peetermans, Pinoie, Poulain, Pouillet, Remacle, Saulmont, Schellens, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Smitz, Somers, Sondag, Mme Stals-Dompas, MM. Swaelen, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenhove, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, Van Der Niepen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Van Grembergen, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In,

Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Verdonck, Verschueren, Vervae, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

PROJET DE LOI FIXANT POUR L'ANNEE 1986 LE CONTINGENT DE L'ARMEE

Vote

ONTWERP VAN WET TOT VASTSTELLING VAN DE LEGERSTERKTE VOOR HET JAAR 1986

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi fixant pour l'année 1986 le contingent de l'armée.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet tot vaststelling van de legersterkte voor het jaar 1986.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

157 membres sont présents.

157 leden zijn aanwezig.

98 votent oui.

98 stemmen ja.

47 votent non.

47 stemmen neen.

12 s'abstiennent.

12 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascour, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Content, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmaretts, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Pouillet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Stals-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verdonck, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Egelmeers, Eicher, Geveno, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Hotyat, Lafosse, Lallemand, Leclercq, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Schellens, Seeuws, Smitz, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Vandenhove, Van Der Niepen, Vanlerberghe, Mme Van Puymbroeck et Verschueren.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Capoen, A. Geens, Luyten, Meyntjens, Mommerency, Somers, Valkeniers, Van Grembergen, Van In, Van Ooteghem, Van Overstraeten et Vervae.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

De heer Van Grembergen. — Mijnheer de Voorzitter, wij hebben ons onthouden om de redenen uiteengezet door de heer Van Ooteghem.

De heer Mommerency. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met de heer Glibert.

PROJET DE LOI DE FINANCES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1986
ET PORTANT PROROGATION DE CERTAINES MESURES
TEMPORAIRES

Vote

ONTWERP VAN FINANCIEWET VOOR HET BEGROTINGSJAAR
1986 EN HOUDENDE VERLENGING VAN SOMMIGE TIJDE-
LIJKE MAATREGELEN

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi de finances de l'année budgétaire 1986 et portant prorogation de certaines mesures temporaires.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van financiewet voor het begrotingsjaar 1986 en houdende verlenging van sommige tijdelijke maatregelen.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

98 votent oui.

98 stemmen ja.

59 votent non.

59 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bascourt, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Cardoen, Cereche, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Content, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deneir, Deprez, Descamps, De Seranno, Desmarest, Didden, Doumont, Evers, Falise, Flagothier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hansenne, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poullet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Swaelen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborcht, Vandermarliere, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verdonck, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Basecq, Borremans, Bourgois, Capoen, De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Devean, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Egelmeyers, Eichler, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hismans, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Lafosse, Lallemant, Leclercq, Luyten, Meyntjens, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Schellens, Seeuws, Smits, Somers, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Valkeniers, Vandenhove, Van Der Niepen, Van Grembergen, Van In, Vanlerberghe, Van Ooteghem, Van Overstraeten, Mme Van Puymbroek, MM. Verschueren et Vervaeke.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Mommerency.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

De Voorzitter. — Dames en heren, volgens de agenda waarmee de vijf voorzitters van de parlementaire assemblies akkoord gaan, wordt de week van 6 januari vrijgehouden voor het Nationaal Parlement.

Pour autant qu'on puisse le prévoir, il n'y aura probablement pas de séance publique durant cette semaine-là, mais uniquement des réunions de commissions.

Il est donc bien entendu que la semaine du 6 janvier 1986 sera réservée au Parlement national.

WENSEN — VŒUX

De Voorzitter. — Dames en heren, ik wens u allen een zalig kerstfeest toe, prettige kerstdagen, een goed jaareinde en een gelukkig nieuwjaar.

Je vous souhaite à tous une bonne fête de Noël ainsi qu'une bonne année 1986.

Ensemble, nous formons les mêmes vœux pour le personnel. (*Applaudissements unanimes.*)

PROJETS DE LOI — ONTWERPEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le gouvernement a déposé un projet de loi portant diverses dérogations à l'article 1er de la loi du 3 mars 1977 relative aux effets de la dissolution des Chambres législatives à l'égard des projets et propositions de loi antérieurement déposés.

De regering heeft ingediend een ontwerp van wet houdende verscheidene afwijkingen van artikel 1 van de wet van 3 maart 1977 betreffende de gevolgen van de ontbinding der Wetgevende Kamers ten aanzien van de vroeger ingediende ontwerpen en voorstellen van wet.

Par ailleurs, le gouvernement a déposé un projet de loi portant approbation du Protocole, signé à Bruxelles le 23 novembre 1984, modifiant et complétant le traité relatif à l'instauration et au statut d'une Cour de justice Benelux.

Bovendien heeft de regering ingediend een ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1984, tot wijziging en aanvulling van het verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof.

Ces projets de loi seront imprimés et distribués.

Deze ontwerpen van wet zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Ils ont été renvoyés à la commission des Relations extérieures.

Ze werden verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées :

1° Par M. Somers, fédéralisant la Société nationale des chemins de fer belges par la création de conseils d'administration composés en fonction des communautés afin de permettre une politique des transports publics ferroviaires efficace et justifiée au point de vue budgétaire, d'assurer la participation des communautés et d'établir une coordination sur le plan de l'agglomération de Bruxelles, des liaisons ferroviaires et des contacts internationaux;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend :

1° Door de heer Somers, tot federalisering van de Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen door de oprichting van raden van beheer, samengesteld in functie van de gemeenschappen, om een efficiënt en budgettair verantwoord beleid inzake het openbaar vervoer per spoor mogelijk te maken, de inspraak van de gemeenschappen te verzekeren en een coördinatie voor de agglomeratie Brussel, de internationale spoorverbindingen en contacten vast te leggen;

2° Par M. Moureaux :

a) Portant modification de la loi du 20 avril 1874 relative à la détention préventive;

b) Portant modification de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions;

2° Door de heer Moureaux :

a) Tot wijziging van de wet van 20 april 1874 betreffende de voorlopige hechtenis;

b) Tot wijziging van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen;

3° Par M. Trussart, modifiant le Code électoral et les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966;

3° Door de heer Trussart, houdende wijziging van het Kieswetboek en van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966;

4° Par M. Gijs, modifiant l'article 2 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

4° Door de heer Gijs, tot wijziging van artikel 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

5° Par M. Somers, modifiant le Code d'instruction criminelle;

5° Door de heer Somers, tot wijziging van het Wetboek van strafvordering;

6° Par M. de Wasseige :

1° Visant à introduire le revisoriat d'entreprises dans les institutions d'enseignement subventionné;

6° Door de heer de Wasseige :

1° Strekkende om het bedrijfsrevisoriat in te voeren in de instellingen van het gesubsidieerd onderwijs;

2° Concernant la modération salariale visant à soutenir le pouvoir d'achat des travailleurs et des allocataires sociaux.

2° Betreffende de loonmatiging strekkende om de koopkracht van de werknemers en de sociale-uitkeringstrekkers in stand te houden.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Er zal later over hun inoverwegingneming worden beslist.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Dépôt — Indiening

De Voorzitter. — De heer Egemeers heeft ingediend een voorstel tot wijziging van het reglement van de Senaat.

M. Egemeers a déposé une proposition de modification du règlement du Sénat.

Dit voorstel zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Cette proposition sera traduite, imprimée et distribuée.

Het wordt verwezen naar de commissie voor het reglement.

Elle est renvoyée à la commission du règlement.

MM. de Wasseige et Péciaux ont déposé une proposition de résolution relative au plan d'équipement du secteur de l'électricité pour 1985-1995.

De heren de Wasseige en Péciaux hebben ingediend een voorstel van resolutie betreffende het uitrustingsplan van de elektriciteitssector voor 1985-1995.

Cette proposition sera traduite, imprimée et distribuée.

Dit voorstel zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

M. Basecq a déposé une proposition d'institution d'une commission d'enquête chargée d'étudier les problèmes relatifs aux importations et aux utilisations frauduleuses d'hormones destinées à l'engraissement du bétail et plus spécialement au respect de l'application des lois et règlements se rapportant à cette matière.

De heer Basecq heeft ingediend een voorstel tot instelling van een onderzoekscommissie belast met het bestuderen van de problemen

betreffende de invoer en het onwettig gebruik van hormonen voor het vetmesten van vee en inzonderheid betreffende de naleving van de wetten en verordeningen ter zake.

Cette proposition sera traduite, imprimée et distribuée.

Dit voorstel zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

INTERPELLATIONS — INTERPELLATIES

Demands — Verzoeken

M. le Président. — Le bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes :

1° De M. Bataille au secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture sur « la politique en matière de produits laitiers »;

Het bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen :

1° Van de heer Bataille tot de staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw over « het beleid inzake zuivelprodukten »;

2° De M. Bataille au secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture sur « l'application de la législation concernant l'utilisation des substances hormonales »;

2° Van de heer Bataille tot de staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw over « de toepassing van de wetgeving betreffende het gebruik van de hormoonpreparaten »;

3° De M. Deworme au ministre des Relations extérieures sur « la transformation du Sud-Luxembourg en pôle de développement européen »;

3° Van de heer Deworme tot de minister van Buitenlandse Betrekkingen over « de omvorming van Zuid-Luxemburg tot Europese ontwikkelingskern »;

4° De M. Van In au Premier ministre sur « des violations condamnables de la Constitution et de la loi ».

4° Van de heer Van In tot de Eerste minister over « de te laken hand- en spandiensten bij het schenden van Grondwet en wet ».

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

De datum van die interpellaties zal later worden bepaald.

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 18 h 35 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 18 u. 35 m.)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions prises en considération :

Lijst van de in overweging genomen voorstellen :

A. Propositions de loi :

1. Complétant l'article 507, 2° alinéa, du Code pénal (de MM. Egemeers et Seeuws);

A. Voorstellen van wet :

1. Tot aanvulling van artikel 507, 2e lid, van het Strafwetboek (van de heren Egemeers en Seeuws);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

2. Modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (de MM. Egemeers et Holsbeke);

2. Tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (van de heren Egelmeers en Holsbeke);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

3. Créant un Fonds de crédit au logement (de M. Egelmeers et consorts);

3. Tot oprichting van een Fonds voor huisvestingskrediet (van de heer Egelmeers c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

4. Rendant applicable au personnel de la Caisse nationale de crédit professionnel le régime de pension instauré par la loi du 28 avril 1958 relative à la pension des membres du personnel de certains organismes d'intérêt public et de leurs ayants droit (de M. De Smeyter et consorts);

4. Waarbij de pensioenregeling, ingesteld bij de wet van 28 april 1958, betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden op het personeel van de Nationale Kas voor beroepskrediet toepasselijk wordt verklaard (van de heer De Smeyter c.s.);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

5. Modifiant la loi du 19 juillet 1976 instituant un congé pour l'exercice d'un mandat politique (de M. Egelmeers et consorts);

5. Tot wijziging van de wet van 19 juli 1976 tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat (van de heer Egelmeers c.s.);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

6. Normalisant les prestations du personnel militaire (de M. De Bremaeker et consorts);

6. Houdende normalisering van de prestaties van het militair personeel (van de heer De Bremaeker c.s.);

— Renvoi à la commission de la Défense.

Verwezen naar de commissie voor de Defensie.

7. Interdisant les armes stratégiques sur le territoire belge (de M. Wyninckx et consorts);

7. Tot het verbieden van strategische wapens op Belgisch grondgebied (van de heer Wyninckx c.s.);

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

8. Relative à l'éligibilité des militaires en service actif (de M. De Bremaeker et consorts);

8. Betreffende de kiesbaarheid van militairen in actieve dienst (van de heer De Bremaeker c.s.);

— Renvoi à la commission de la Défense.

Verwezen naar de commissie voor de Defensie.

9. Interdisant la mise au point, la production, la possession, le stockage, le transfert, le transit et l'emploi, par les troupes nationales ou alliées, des armes chimiques et binaires sur le territoire belge (de M. Wyninckx et consorts);

9. Tot het verbieden van de ontwikkeling, de produktie, het bezit, het opslaan, de overdracht, de doortocht en het aanwenden door eigen troepen of bondgenoten van chemische en binaire wapens op het Belgisch grondgebied (van de heer Wyninckx c.s.);

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

10. Complétant l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage (de MM. Van Ooteghem et Van In);

10. Tot aanvulling van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid (van de heren Van Ooteghem en Van In);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

11. Modifiant la loi du 24 juin 1955 relative aux archives (de MM. Van Ooteghem et Van In);

11. Tot wijziging van de archiefwet van 24 juni 1955 (van de heren Van Ooteghem en Van In);

— Renvoi à la commission de l'Enseignement et de la Science.

Verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap.

12. Portant un plan d'urgence en vue de combattre le chômage des jeunes (de MM. Van Ooteghem et Van In);

12. Houdende een noodplan ter bestrijding van de jongerenwerkloosheid (van de heren Van Ooteghem en Van In);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

13. Complétant la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires en vue d'adapter les institutions paritaires aux régions créées par l'article 107^{quater} de la Constitution (de MM. Lagasse et Lepaffe);

13. Tot aanvulling van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, ten einde de paritaire organen aan te passen aan de gewesten ingesteld bij artikel 107^{quater} van de Grondwet (van de heren Lagasse en Lepaffe);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

14. Organisant la responsabilité des ministres et des secrétaires d'Etat (de MM. Lagasse et Lepaffe);

14. Tot regeling van de verantwoordelijkheid van de ministers en de staatssecretarissen (van de heren Lagasse en Lepaffe);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

15. Créant des tribunaux administratifs régionaux (de MM. Lagasse et Lepaffe);

15. Tot instelling van gewestelijke administratieve rechtbanken (van de heren Lagasse en Lepaffe);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

16. Modifiant les lois portant le statut des objecteurs de conscience, coordonnées le 20 février 1980 (de M. Trussart et consorts);

16. Tot wijziging van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980 (van de heer Trussart c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

17. Interdisant strictement l'emploi, la production, le transit et le stockage des armes chimiques et biologiques, de même que toutes les formes de recherche scientifique visant ou pouvant contribuer à la mise au point de telles armes (de M. Trussart et consorts);

17. Houdende het strikt verbod op het gebruik, de produktie, de doorvoer en de opslag van chemische en biologische wapens alsook op alle vormen van wetenschappelijk onderzoek die ertoe kunnen bijdragen chemische of biologische wapens te ontwikkelen (van de heer Trussart c.s.);

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

18. Abolissant la peine de mort (de M. Vaes et consorts);

18. Houdende het afschaffen van de doodstraf (van de heer Vaes c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

19. Modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (de M. Gryp et consorts);

19. Tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (van de heer Gryp c.s.);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

20. Complétant l'article 18 du Code judiciaire (de M. Vaes et consorts);

20. Tot aanvulling van artikel 18 van het Gerechtelijk Wetboek (van de heer Vaes c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

21. Modifiant l'article 3 de la loi du 27 juin 1921 accordant la personnalité civile aux associations sans but lucratif et aux établissements d'utilité publique (de M. Vaes et consorts);

21. Tot wijziging van artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend (van de heer Vaes c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

22. Supprimant le contrôle journalier obligatoire des chômeurs (de M. Vaes et consorts);
22. Tot afschaffing van de verplichte dagelijkse werklozencontrole (van de heer Vaes c.s.);
— Renvoi à la commission des Affaires sociales.
Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.
23. Abrogeant la loi du 9 avril 1930, modifiée par la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude (de M. Vaes et consorts);
23. Tot afschaffing van de wet van 9 april 1930, gewijzigd door de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers (van de heer Vaes c.s.);
— Renvoi à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Justitie.
24. Modifiant la loi du 20 avril 1874 relative à la détention préventive (de M. Vaes et consorts);
24. Tot wijziging van de wet van 20 april 1874 betreffende de voorlopige hechtenis (van de heer Vaes c.s.);
— Renvoi à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Justitie.
25. Abrogeant la loi du 27 novembre 1891 pour la répression du vagabondage et de la mendicité (de M. Vaes et consorts);
25. Tot opheffing van de wet van 27 november 1891 ter beteugeling van de landloperij en de bedelarij (van de heer Vaes c.s.);
— Renvoi à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Justitie.
26. Modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (de M. Egelmeers et consorts);
26. Tot wijziging van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeids-overeenkomsten (van de heer Egelmeers c.s.);
— Renvoi à la commission des Affaires sociales.
Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.
27. Modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (de M. Egelmeers et consorts);
27. Tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (van de heer Egelmeers c.s.);
— Renvoi à la commission des Affaires sociales.
Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.
28. Instaurant une taxe sur les huiles végétales (de M. Bataille);
28. Tot invoering van een belasting op plantaardige oliën (van de heer Bataille);
— Renvoi pour avis à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.
Verwezen voor advies naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.
29. Complétant la loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés (de M. De Seranno et consorts);
29. Tot aanvulling van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen (van de heer De Seranno c.s.);
— Renvoi à la commission des Affaires sociales.
Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.
30. Réglementant les activités des agents immobiliers (de M. De Seranno et consorts);
30. Tot regeling van de makelaardij in onroerende goederen (van de heer De Seranno c.s.);
— Renvoi à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.
Verwezen naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.
31. Réorganisant les arrondissements électoraux de la province de Brabant (de M. Vervaeke et consorts);
31. Tot herindeling van de kiesarrondissementen in de provincie Brabant (van de heer Vervaeke c.s.);
— Renvoi à la commission de l'Intérieur.
Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.
32. Déterminant la composition et le chef-lieu des cantons des arrondissements électoraux de Bruxelles-Hal-Vilvorde et de Bruxelles-Nouvelles (de M. Vervaeke et consorts);
32. Houdende de samenstelling en de bepaling van de hoofdplaats van de kantons van de kiesarrondissementen Brussel-Halle-Vilvoorde en Brussel-Nijvel (van de heer Vervaeke c.s.);
— Renvoi à la commission de l'Intérieur.
Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.
33. Réorganisant le territoire belge en provinces et en un territoire de Bruxelles-Capitale (de M. Vervaeke et consorts);
33. Tot herindeling van het Belgisch grondgebied in provincies en een hoofdstedelijk gebied Brussel (van de heer Vervaeke c.s.);
— Renvoi à la commission de l'Intérieur.
Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.
34. Abrogeant l'article 7 de la loi du 2 août 1963 sur l'emploi des langues en matière administrative (de M. Valkeniers et consorts);
34. Tot opheffing van artikel 7 van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (van de heer Valkeniers c.s.);
— Renvoi à la commission de l'Intérieur.
Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.
35. Modifiant l'article 1690 du Code civil relatif aux conditions d'opposabilité aux tiers de la cession de créance, ainsi que les articles 1295 et 2075 du même Code (de MM. Lagasse et Lallemand);
35. Tot wijziging van artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de voorwaarden waaronder een overdracht van schuldvordering aan derden kan worden tegengeworpen, en tot wijziging van de artikelen 1295 en 2075 van hetzelfde Wetboek (van de heren Lagasse en Lallemand);
— Renvoi à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Justitie.
36. Modifiant l'article 26 de la loi du 17 avril 1978 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale (de M. Lagasse et consorts);
36. Tot wijziging van artikel 26 van de wet van 17 april 1978 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering (van de heer Lagasse c.s.);
— Renvoi à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Justitie.
37. Modifiant les articles 14 et 16 de la loi du 25 octobre 1919, modifiée par la loi du 31 mars 1958, relatifs à l'endossement de la facture (de MM. Lagasse et Lallemand);
37. Tot wijziging van de artikelen 14 en 16 van de wet van 25 oktober 1919, gewijzigd door de wet van 31 maart 1958, betreffende het endossement van de faktuur (van de heren Lagasse en Lallemand);
— Renvoi à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Justitie.
38. Relative au permis de conduire et à la licence d'apprentissage (de M. Bataille).
38. Betreffende het rijbewijs en de leervergunning (van de heer Bataille).
— Renvoi à la commission de l'Infrastructure.
Verwezen naar de commissie voor de Infrastructuur.
- B. Propositions :
1. De création d'une commission d'enquête parlementaire sur les attentats et crimes de grand banditisme, chargée d'examiner ces problèmes et de proposer des mesures concrètes au gouvernement dans sa lutte antiterroriste (de M. Desmaret);
- B. Voorstellen :
1. Tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie betreffende de aanslagen en de zware criminaliteit, belast met het onderzoek van die vraagstukken en met het voorstellen van concrete maatregelen aan de regering in haar strijd tegen het terrorisme (van de heer Desmaret);
— Renvoi aux commissions réunies de l'Intérieur et de la Justice.
Verwezen naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Aangelegenheden en voor de Justitie.
2. Tendant à instituer une commission d'enquête chargée d'étudier les problèmes de prévention et de lutte contre le terrorisme et le grand banditisme (de M. Lallemand et consorts).
2. Tot instelling van een commissie belast met het onderzoek van de problemen inzake het voorkomen van en de strijd tegen het terrorisme en de zware misdadigheid (van de heer Lallemand c.s.).
— Renvoi aux commissions réunies de l'Intérieur et de la Justice.
Verwezen naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Aangelegenheden en voor de Justitie.